

தொப்புள் ஓட்டியல் தடைப்பாணியல்

அன்புடன் கவிதைகள்

இமரணத்திற்காக. தேவீம். சிவசுமாரன்

சிவர்காங்கு

சின்புன்

சின்புன்.

13.06.2016

**தொப்புள்கொடியும்
தலைப்பாகையும்**

சின்புன் கவிதைகள்

தொப்புள்கொடியும் தலைப்பாகையும்

அன்புடன் (1951)

அம்பாரை மாவட்டம், அட்டாளைச்சேனை பிரதேசம் பாலமுனை கிராமத்தில் பிறப்பு. இயற்பெயர் கலந்தர் லெவ்வை. இன்னொரு பெயர் கலந்தர் முகைதீன். 17 வயதுவரையும் Mohideen என்று அழைக்கப்பட்டார். பேனா நண்பி யொருத்தி கடிதத்தில் விழிக்கும் போது Mohideen இல் உள்ள Mohi வை எடுத்துவிட்டு அதற்குப் பதிலாக Anbu வை புகுத்தி அன்புடன் என்று அழைத்துவந்தார். பின் அதனையே தனக்குரிய இலக்கியப் பெயராக இட்டு வைத்துக் கொண்டார்.

முகங்கள் (1988) ஐந்து தூண்கள் (2000) சாமரையில் மொழி கலந்து (2002) ஆகிய கவிதை நூல்களுடன், நெருப்பு வாசல் (2011) சிறுகதைத் தொகுதியும் வெளிவந்த நூல்கள்.

Thoppul Kodium Thalaippakaum

© **Anpudeen** - "Kavithalayam" Addalaichenai / 077 8624255, / First Edition - March 2016 / Published - Kavithalaya Kalai Ilaikkiya Mandalam-Addalaichenai / Type Setting - MA. Ramees / Layout & Cover Design - Nawas Sawfi / Printed - Excellent Print, Sainthamaruthu. 077 64012 96, 071 82 17 910 / Pages - 236 / Price - Rs 390/=

ISBN : 978-955-43029-0-7

பாலமுனைத் தாய் பெற்ற
சேய் ஒவ்வொருவருக்கும்.

எம். எச். எம். அஷ்ரஃப்
மருதூர்க் கொத்தன்
மருதூர்க்கனி
சண்முகம் சிவலிங்கம்
ஆகியோருக்கும்.

காப்பு

வாலையெழில் குன்றாத
மண்மகளாம் ஈழமதில்
மீன்பாடும் தேனாடு
மட்டுநகர் தென்பாங்கில்
பால் பொங்கும் பாலமுனை
பாவையவள் பெற்றெடுத்த
சேய்நான் அன்புடன்
செப்புகின்ற கவிதைதனில்
ஏதும் இடர்கள்
இடராமல் அல்லாஹ் கார்!

கவீஞர் பிறந்த ஊர்

பாலமுனை

சாதுவான பசுக்கூட்டம் வாழ்ந்த பூமி
சரித்திரமோ பால் பொங்கி
வழிந்த ஊராம்
ஓதுவார்கள் 'பால்முனை'தான்
திரிதல் பெற்று
ஓங்கியது 'பாலமுனை'நாமம்என்று!

பாலுக்குப் 'பாலமுனை' என்று ஆன
பழம்பெருமை பாலமுனை
ஊரின் முதுசொம்
தாயாகி அனைவருக்கும்
பால் வார்க்கும்.
தாயகத்தாள் 'பாலமுனை'தாய்நீ வாழி!

ஒற்றுமைக்கு பேரூர் 'பாலூர்'என்று
உரைப்பார்கள் சான்றோர்கள்
உண்மை அஃது
இயலிசை நாடகத்தால்
ஏற்றம் கண்டோர்
இலங்குகின்ற ஒருரும் அவ்வூரே கண்டீர்!

கிழக்கினிலே வங்காளக் கடலின் ஓசை
மேற்கினிலே பொன்விளையும்
பூமி கழனி
நெய்தல் நில மருத நிலக்
காட்சிப் படிவம்
நிறைந்ததொரு கலைவடிவம் 'பாலூர்'வாழ்க!

தினகரன் - 1970.08.25

கவிஞர் வாழ்ந்த ஊர் ஒலுவில்

குணதிசையில் கதிரவனின் உதயம் சுண்டு
குதித்தெழும்பும் கடலலையின் ஒலியை மிஞ்ச
தினம்இரைச்சல் போட்டுவலை இழுத்து வாழும்
திக்குடைய மீனவர்கள் நிறைந்த ஓரூர்!

பச்சையினால் கம்பளத்தை விரித்தாற் போல
படுத்திருக்கும் குடதிசையின் பக்கம் போனால்
இச்சையோடு உழவர்கள் ஒன்று கூடி
ஏரோட்டிப் பிழைக்கின்ற காட்சி ஆட்சி!

வான்முகட்டை தொடுவதற்கு வளர்ந்தாற் போல
வாட்டசாட்ட மானபல தென்னஞ்சோலை
தேன்மணக்க சுவை ததும்பும் முக்கனிகள்
தெவிட்டாத மா, பலா, வாழைத்தோட்டம்

மான்மருளும் விழிகளுள்ள மாதர் கூட்டம்
மாண்புடனே பன்னறுத்து சாயம் தீட்டி
சீனத்துச் சித்திரத்தில் பாய்கள் பின்னும்
சிறப்புக்கள் பெற்ற ஊர் ஒலுவிலாரே

களியோடை ஆற்றினிலே ஓடும் தண்ணீர்
கடலோடு சங்கமிக்கும் முன்னர் கூடி
கூழியோடி ஒருமுறைதான் குளித்து விட்டால்
சுகம்காணா நோய்கூட சுகத்தைக் காட்டும்

அழியாத புகழுடைய முகத்துவாரம், ஆங்கு
அரண்டெழுந்து கயல்மீன்கள் துள்ளும் காட்சி
செழுமைதான் செம்மைதான் ஒலுவிலார்க்கு, அதன்
சிறப்புக்கள் மென்மேலும் வாழ்க! வளர்க!

தினபதி - 1975.02.24

கவிஞர் வாழும் ஊர்
அட்டாளைச்சேனை

குணதிசையில் கதிரவனின் உதயக் காட்சி
'கூக்கூக்கூக்' குயிலோசை கிளிகள் பேச்சு
குடதிசையில் கதிர்முதிர்ந்த வயலின் மாட்சி
குளம்முழுதும் தாமரைப்பூ அல்லி ஆட்சி
இடையினிலே நடைபயிலும் 'கோணா' ஆற்றில்
இறால், விரால், குரட்டை பலமீன்கள் வீச்சு
கடைமுழுதும் கல்வி மாகூடம் கூ(ட்)டி
காட்சிதரும் கல்வியூர் அட்டாளைச் சேனையூரே!

சேனைமுனைவில் - 2013

வேண்டுதல்

உலகின்

ஒவ்வொரு அசைவுக்கும்

காற்றுத்தான் ஜீவநாடி

காற்று

ஒரு கணம்

ஓய்வெடுத்தால் போதும்

உலக உயிர்களெல்லாம்

ஓய்வெடுத்துக்கொள்ளும்

நிரந்தரமாய்.....

உண்மைதான்

ஆனாலும்

மெழுகு உருகும்

மெல்லிய ஒளியில்

கவிதை எழுதும்

ஒரு கவிஞன் கேட்கிறான்

“காற்றே நீ வீசாதே

நான் கவிதை எழுது மட்டும்”

கனவு மெய்ப்பட வேண்டும்.....

இது எனது ஐந்தாவது நூல். நான்காவது கவிதைப் புத்தகம்

நாற்பத்தைந்து வருட இலக்கிய விதைப்புக்கு இந்த அறுவடை போதாதுதான்.

பன்றிக்கு பதினாறு
பசுவுக்கு ஒன்றுதான்!

உலகம் முழுவதும் விரிந்து கிடக்கிறது வானம்.

சூரியன் ஒன்றுதான்
சந்திரனும் ஒன்றுதான்

உலகம் முழுவதும் உலா வருகிறார்கள் மனிதர்கள்.

ஒவ்வொரு மனிதருக்கும்
வெவ்வேறு முகங்கள்
தலை ஒன்றுதான்
ஆனால் தலையில் வளரும் மயிர்களின் எண்ணிக்கை?
மயிர் உதிர்ந்த தலை
வழுக்கை
இளம் தேங்காயின் உள்ளீடும்
வழுக்கைதான்

இந்த இரண்டு வழுக்கைகளையும் எனக்கு மிகவும் பிடிக்கும்.

இளந்தேங்காயின் உள்ளீட்டு வழக்கையை இளநீரோடு
சேர்த்து கொஞ்சம் எலுமிச்சை சாறும் கலந்து குடித்தால்
அதில் கிடைக்கும் சுவைக்கு எந்த இன்பமும் ஈடில்லை.

மயிர் உதிர்ந்த வழக்கைத் தலைக்கு சமூகத்தில் கிடைக்கும்
மதிப்பும், மரியாதையும் வேறெந்த கௌரவத்திலும்
கிடைப்பதில்லை.

எனது ஆரம்பகால இளம் தேங்காய் வழக்கை கவிதை
களையும் அந்திம கால மயிர் உதிர்ந்த வழக்கைத் தலை
கவிதைகளையும் கலவை செய்து கோர்க்கப்பட்ட கவிதைப்
புத்தகம் இது.

ஒன்று சுவை, ஒன்று சுகம் எனது புத்தகத்திலுள்ள இவ்விரு
இரசனைகளையும் அனுபவித்துவிட்டு ருசி சொல்லுங்கள்.

இனியென்ன
வழமையைப் போல

'எல்லோரும் வாழ்வோம் இனிது'

அன்புடன்

நன்றி மறப்பது நன்றன்று

தினகரன், வீரகேசரி, திளபதி, சிந்தாமணி, நவமணி தினக்குரல், செய்தி, ஜனவேகம், சமத்துவம், தினமுரசு, புதுயுகம், புதுக்குரல், சூடாமணி, தினக்கதீர், எங்கள் தேசம், முஸ்லிம் குரல், இடி.

வெற்றிமணி, ஒளி, இதயம், மல்லிகை, காலரதம், குமரன், அக்னி, ஜீவநதி, ஞானம், இலக்கியா, யாத்ரா, மணிப்புறா, எழுவான், அட்டாளை, இசையலகம், சென்தூரம், கழனி, பெருவெளி.

கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் (கொழும்பு) கிழக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம், டொமினிக் ஜீவா, மேமன் கவி, கலைவாதி கலீல், பஷீர் அப்துல் கையூம் (பிறை எப்.எம்), எஸ்.றபீக் (பிறை எப்.எம்), ஏ.எம்.ஜாபீர் (நேத்ரா ரீவி), யூ.எல்.அஸ்மின் (வசந்தம் ரீவி), மபாஹிர் மசூர் மௌலானா (நேத்ரா ரீவி), ஹனீபா எம்.இஸ்மாயில், கௌரவ. எம்.எல்.ஏ.எம்.ஹிஸ்புல்லாஹ் (பிரதி அமைச்சர்), கௌரவ. எம்.எஸ்.உதுமாலெவ்வை (கி.மா.ச அமைச்சர்), எம்.ஐ. உதுமாலெவ்வை (முஸ்லிம் லீக்), சாந்தி முகைதீன், ரீ.எல். ஜெளபர்கான், எம்.பௌசர், மணி ஸ்ரீகாந்தன் (தினகரன்), எம்.ஏ. இஸார்தீன், யூ.எல்.மப்தூக், அஷ்ரப் ஷிஹாப்தீன், தீரன் ஆர்.எம்.நௌசாத், ஜெஸ்மி எம்.முஸா, எம்.அப்துல் றஸாக், ஏ.எல்.தௌபீக், ராஜகவி ராஹில், ஹிதாயா றிஸ்வி, எம்.எஸ்.ஜெளபர், எம்.ஏ.றமீஸ், எஸ்.எம். அஹாஸ்,

பாலமுனை பாறுக், எஸ்.எல்.மன்கூர், நவாஸ் செளபி, எம்.ஏ.றமீஸ் (Type Setting) பீ.எம்.கே.றஹ்மத்துல்லாஹ், எம்.எப். நவாஸ், ஐ.ஏ. சிராஜ், பாலமுனை முபீத் இவர்களுடன்

என் மர நிழல்
எம்.ஐ.ஹபீழாவுக்கும்.

உள்ளத்தில் உண்மையொளி உண்டாயின்....

கதிரவன் உதித்ததடா - 01 / சோலைக்கன்னி - 02 / கிசைவைக் கூறு - 03 / தளிருடலை நெளியாதே - 05 / மெல்லத் திறக்குமா கதவு - 07 / பாவிபும் அப்பாவிபும் - 09 / உதிர்ந்த நட்சத்திரங்கள் - 12 / ஞாபகமான ஞாபகம் - 17 / சாவதா நாம் வாழ்வதா - 20 / மரண சாசனம் - 22 / தென்கிழக்கு தேவதைகள் - 27 நழல் மான் - 30 / உன்னிடம் ஒரு வீனா - 34 / புகிதாய் எழுந்த கிரவி - 38 / மாணுடம் எங்கே - 40 / சட(ல)ங்கள் - 42 / நாய் வால் நிமிருமா - 43 / அழகிய வெற்றிலை - 45 / கிளி நாய் தயாரில்லை - 47 / தங்கையை அனுப்பாதே - 49 / (அ)ந்தி - 51 / புலால் நாத்தம் - 54 / குழம்பிய குட்டையில் - 58 / கிதுதான் கலிகாலமா - 61 / சாவை வென்ற சரிதை - 63 / ஒரு தபாற்காரனின் ஏக்கம் - 65 / மையித்து வீடு - 67 / சமுத்தி முத்திரை - 70 / தேர்தல் - 71 / புறம்போக்கு - 72 / வார்த்தைகளில்லை - 73 / கிலந்தைப் பழத்துப் பழுக்கள் - 75 / ஒழுக்கு - 77 / மனைவிக்கு ஒரு மடல் - 79 / செங்கம்படை வயலை நோக்கி - 82 / செய்திக்குள் செய் தீ - 84 / மருந்து - 86 / மின்சார சபைக்கு - 88 / திருடர் கைத் திற்பு - 90 / வாழ்வியலைப் பாடுவோம் - 92 / பிரகிருதி - 97 / ஒரு ஏழைத் தாயின் வீரத் தாலாட்டு - 99 / ஓணான்கள் - 102 / நுளம்புகளே - 106 / சிலந்திகள் - 108 / பொதுமைப் பூக்கள் - 109 / புகியதொரு வீடு - 111 / கிரு குரல்கள் - 113 / புகுமை - 115 / அழைப்பு - 116 / ஆசை - 118 / கிரட்டைக் குழந்தைகள் - 121 / பேரன் பிறந்தாச்சு - 123 / உன்னை நீ உணர் - 125 / அகரம் அறியாத (வர்)தகரம் - 127 / பிரியா விடை - 129 / ராமனா ராவணனா - 132 / ஒளி பிறந்த கிருள் - 133 / உழவன் : கம்பன் : நான் - 135 / பிரம்மாவின் பிரமிப்பு - 137 / வழிப் பொருள் - 139 / 'பாணு' வும் 'மதி' யும் - 141 / நவீனத்துவம் - 143 / நீங்களா நரகத்தின் எதிரிகள் - 145 / விலாசம் வெளியே கில்லை - 148 / மனிதர்களே - 150 / கோயில் கில்லாத குடியிருப்பு - 151 / பளு - 152 / (வி)சீத்திரம் - 153 / பழம் - 154 / கோடை - 155 / சட்டியில் கில்லாதது - 156 / பச்சை மஞ்சள் - 158 / வசியம் - 159 / துலங்கும் கிளி முக்குத்தி - 160 / பூவில் விழுந்த மழை - 162 / முன்று முட்டைகள் - 165 / பிணம் தின்னிச் சூரியன் - 167 / தாமரைகள் தின்னும் எருமைகள் - 169 / பிலாக்கணம் - 170 கிருக்காமல் போனவர்கள் - 172 / வேலி - 174 / அவர்கள் என்னை விதவையாக்கினார்கள் - 175 / வாசமுள்ள நாடு கிது - 177 / பிரசவம் - 179 / சமாதானம் - 181 / கை குலுக்கு - 182 / முத்தம் - 184 / தானம் - 188 / ஒரு மாணவியின் ஆதங்கம் - 190 / குருவிக் கூடு - 193 / ஜோர்டான் நாட்டு கிளைய புதல்வனே - 196 / சுதந்திர போராடிகளுக்கு - 199 / வெள்ளைப் பூக்கள் - 201 / பறந்து வரும் புறா - 204 / சாமரையில் மொழி கலந்து - 206 / மரணமல்ல ஜனனம் - 207 / அன்னையின் ஆராய்ச்சி மணி - 209 / தமிழுக்கு தனித்துவம் - 215 / சூரியன் வரைக்கும் என்வொன் கேட்கும் - 218 /

கதிரவன் உதித்ததடா!

கடலின் மீது கதிர்களை வீசி
கதிரவனுதித்ததடா
படரு மொளியால் பாங்கான பங்கயம்
பாடி மலர்ந்ததடா!

பனியு மிருளும் பருதியைக் கண்டு
பாய்ந்து மறைந்ததடா
பாரே களித்து பவ்வம் மகிழ்ந்து
பாடிச் சிரிக்குதடா!

காக்கைகளொன்றாய் 'காகா' வென்றே
கதைகள் படிக்குதடா
கந்தன் கோவிலின் கவின்மணி ஓசை
காதை நிறைக்குதடா!

கறவைகள் நிரையாய் புற்றரை தேடி
களிப்புடன் செல்லுதடா
கானவரோடே உழவரும் கூடி
கழனிக்குச் செல்வோமடா!

வெற்றிமணி - 1972

சோலைக்கன்னி

வண்ண மலர்ச்சோலை நின்றிந்தேனவள்
வந்தெதிரே அமர்ந்தாள் - என்
எண்ண மலர்ச்சோலை ஏற்றம் நிறைந்திட
ஏந்திழை பூத்திருந்தாள் - அவள்
கன்னச் சிரிப்பினில் காதல் மொழிதந்து
கண்களால் பேசிவிட்டு - மதுக்
கிண்ணம் உனக்கென மாது அவளெந்தன்
மடியினில் சாய்ந்து கொண்டாள்!

காலைக் கதிரவனொளியாமோ அவள்
கடற்கரைக் காற்றின் சுகமாமோ - இளம்
மாலை வெய்யிலின் நிறமாமோ அவள்
மல்லிகைப்பூவின் மணமாமோ - தென்னம்
பாளைச் சிரிப்பின் அழகாமோ - அவள்
பாகும் கரும்பின் சுவையாமோ - கம்பன்
ஓலைக் கவியின் நயமாமோ அவள்
ஒருத்தியின் அழகை என்னவென்பேன்!

சிந்தாமணி - 1970.10.07

இசைவைக் கூறு!

உன்னை நான் என்னுள் எண்ணுகிறேன்
உன் நினைவால்
உன் உணர்வால்
என்னை நான் இழந்து வாடுகிறேன்
நந்நாளும் எப்பொழுதும் எக்கணமும்
பெண்ணே உன் பிஞ்சு முகத்தழகும்
பின்னழகும்
கொடி இடையும்
என்னை எங்கோ ஓர் இனிய உலகுக்கு
இழுத்துச் செல்லுவதை எனக்குள் உணருகிறேன்

தேடுகிறேன் உன்றன் தெருப்பக்கமாய்த் தினமும்
நாடுகிறேன் உன்னை
நாள்தோறும் காணுதற்கே
ஓடுகின்ற நதியொருநாள் ஓடி ஓடி
ஓலமிடும் ஆழ்கடலைச் சேர்வதைப்போல்
கூடுகின்ற நாமொருநாள் கூடிக்கூடி
கூடொன்றில் கூடுவது நிஜமே
எனினும் பாடுகிறேன் பலகோடி பாடல் நானும்
பாவையுந்தன் பட்டிதழின் அசைவைத்தேடி

இணைவது நாம் நிச்சயமே என்றபோதும்
 இனியென்ன பேதமாமோ
 இசைவைக்கூறு
 பிணைநிற்கும் தாலி கழுத்தேறுமட்டும்
 பிரிந்து நாம் நிற்பதுதான் நீதியென்றா
 அணையாது அகழ்கின்றாய் ஓ! என் அன்பே!
 அணைவோம் நாம்
 உன்னழகுக் கூந்தலொன்றாய்
 அணைந்துள்ள பின்னலதைப் போலொருநாள்
 ஆரணங்கே! ஆரமுதே! அன்பே! வா! வா!

1967

அ. ஸ. அப்துல் ஸமது

அன்புடன் கையாளும் கவிதைப்பொருள் முற்றாக சமூகம்
 சார்ந்ததுதான். இவர்கவிதை படைக்க வேண்டுமென்று பொருள்
 தேடுபவரல்லர். இவர் சமூகம், சமயம், வாழ்க்கை, காதல்
 எதைப்பற்றி பாடினாலும் புதிய சமூக இயல் வடிவங்களின்
 கண்ணோட்டத்தில்தான் பாடுவார். சமுதாயத்தில் இவர்
 காண்பவை இவரை ஈர்ப்பவை, உறுத்துபவை எல்லாம் இவர்
 உணர்வுகளிலிருந்து கவிதைகளாக வெளிவருகின்றன.

‘முகங்கள்’ அணிந்குரை 1988

தளிருடலை நெளியாதே!

பட்டால் பால்குரக்கும் பப்பாசிக் காய்போல
தொட்டால் உணர்ச்சிகளின் தொடுவானுக் கழைத்தேகும் - சிட்டே
தொட்டால் சுருங்கி தொட்டால்த்தான் நாணமுறும்
தொடாமல் நாணத்தை தொட்டால் நீ பிழையோ சொல்!

கட்டுப்பாடு காதலுக்கும் வேண்டும் என்று
சுட்டுவிரல் நீட்டிச் சொன்னதிலே என்னபிழை - பட்டுடலை
மட்டோடு மறைத்து மார்பகத்தை மூடுவதால்
நட்டமில்லை நங்கைக்கு நன்மைதான் ஒப்புக்கொள்!

முத்துப்போல் பல்லை முறுவலித்துக் காட்டாதே
நித்திரையில் நினைவுகளில் நெஞ்சத்தை கிள்ளாதே - சித்திரமே
சத்தியமாய் நமக்குள் சங்கமங்கள் நிகழும்வரை
புத்தியினைத் தீட்டு புடம்போடு காதல் வெல்லும்!

முக்காலும் துறந்த முனிவரையும் வதைசெய்யும்
தக்காளிப் பழநிறத்து தளிருடலை நெளியாதே - எக்காலும்
முக்காடு உன்றன் முகத்துக் கெழிலூட்டும்
தக்கதொரு அணியாகும் தயவுசெய்து அணிந்துகொள்!

கட்டோடு கரும்பிருந்தால் காணவரும் என்றுபென்று
பட்டென்று சொன்ன பதில் பிழையா? - ஈட்டியைப்போல்
நீட்டி வைத்து கொங்கைகளை நிமிர்த்துவதால்
வாட்டமுற்று நெஞ்சு வாடுவதை அறிவாயா?

வீட்டுக்குள் பெண்ணை பூட்டிவை எனக்கூட்டிக்
காட்டுதல் நானெழுதும் கவிதையின் கருத்தல்ல - ஏட்டிலே
பாட்டான இலக்கியப் பாவையர்கள் பரம்பரைக்கு
நாட்டினிலே வாரிசாய் நடக்கப்பார் அதுபோதும்!

தினகரன் - 1985.01.11

கலாநதி எம். ஏ. நு. மான்

கல்முனைப் பிரதேசத்து முக்கிய கவிஞர்களுள் அன்புடனும்
ஒருவர். அன்புடனின் கவிதைகளை பார்க்கும் போது ஒரு நல்ல
கவிஞனுக்கு இருக்க வேண்டிய சமூகப் பார்வை, இலட்சிய
நோக்கு, மனிதாபிமானம் என்பன அவரது கவிதைகளில்
வெளிப்படக்காணலாம். இது அவரை ஒரு முக்கியமான
கவிஞனாக அடையாளப்படுத்துகிறது.

‘சாமரையில் மொழி கலந்து’ அணிந்துரை 2002

மெல்லத் திறக்குமா கதவு?

சொல்லத் துடிக்குது மனசு - அதை
சொல்லாமல் தடுக்குது வயசு
மெல்லத் திறக்குமா கதவு - மேலும்
மேலும் வளருமா உறவு?

உள்ளத்துள் உன்மீது ஆசை - அதை
உரைத்திடத் தேடினேன் பாசை
மவுனமே என்மன ஓசை - இனி
மனசுக்குள் உனக்குத்தான் பூசை

கூரிய வாள்போல மூக்கு - என்னை
கொல்லுது உன்நீள நாக்கு
பாரிய உன்இதழ் சோக்கு - அதை
பருகிடத் தருவாயா எனக்கு

அப்பிள் பழம்போல கன்னம் - கண்கள்
அல்லிப்பூ பூப்பூத்த வண்ணம்
சிப்பிக்குள் முத்துப்பல் சின்னம் - பெண்கள்
சிறப்புக்கு நீ புது அன்னம்

மூன்றாம் பிறைபோல நெற்றி - அதன்
முந்தலை மயிர்விழும் சுற்றி
அரிவையர் அழகுகள் பற்றி - ஆண்கள்
அறிந்திட நீ புது யுக்தி

ஊசியாய் உன்முலைக் காம்பு - அதுஎன்
உணர்வினுள் ஊர்ந்திடும் பாம்பு
பேசி நீ வதைக்காதே வீம்பு - உன்றன்
பேரெழில் வாட்டுது நம்பு

சின்னஞ் சிறியவள் சிரிப்பு - அது
'சில்'லென்ற சீதள விரிப்பு
அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு - அதனால்
அன்பே நீ மனசுக்குள் இருப்பு

முக்காடு போட்ட உன்மேனி - அதை
மொய்த்திடத் துடிக்குது தேனீ
அப்பால் நீ விலகாதே வாணீ - ஆசை
அலையினுள் அலையுது தோணீ

உயரமே இல்லை நீ குட்டை - உன்னை
ஒட்டிடத் துடிக்குது அட்டை
பருவத்துள் பயிர் செய்வோம் பெட்டை - நாள்
பார்த்து நீ கழற்றடி சட்டை

உடலோடு உடல் கூட்டி உரசு - உரசு
உனக்கு நான் எனக்கு நீ புதுசு
விரசமா? யார் சொன்னார் வயசு - விட்டு
விலகினால் வராது வா இளசு!

சூடாமணி - 1989.10.11

பாவியும் அப்பாவியும்

என் பிரியத்துக்குரிய தரிசினி
உன் பிரிவுத் துயரை
வெளிப்படுத்த
ஒரு தாஜ்மஹால் தேவையில்லை

உன் நினைவே
என் நினைவாக இருக்கும் போது
தாஜ்மஹால் எதற்காக?

உன் நினைவு
என் நினைவுக்குள்
நினைவாகும் போதெல்லாம்
என் இதயம் எடுக்கும் வலி
நினைவு மண்டபங்களை விட
மேலானது
என்பதை
நீ உணர்வாயா?

நிறைவேறாத காதல்தான்
காவியமாகுமாம்
நமது காதல்
காவியமாகாவிட்டாலும் பரவாயில்லை
ஒரு
கவிதை புத்தகத்திலாவது
இடம்பெற வேண்டாமா?

நான் உன்னை நினைக்க
 உன்னையே ஆலிங்கனம்பண்ண
 ஆராதனை செய்ய
 ஆயிரமாயிரம் கற்பனைகளை
 என் அகத்தினுள்ளே
 புகுத்தி வைத்திருந்தேன்
 ஆனால் நீயோ
 எனக்கு
 ஆகாயத் தாமரையாகிவிட்டாய்

கைக்கெட்டிய உன்னை
 வாய்கெட்டாமல் செய்தவர்கள்
 இன்று
 வருத்தப்படுவதாக அறிகிறேன்
 கண்கெட்ட பின்பு
 சூரிய நமஸ்காரம் புரிய முனையும் அவர்கள்
 புண்பட்ட நெஞ்சுக்கு
 பூ மாலையா தரப்போகிறார்கள்?

எட்டி எட்டிப் பார்த்து
 எட்டாததால்
 “சீ.. இது புளிக்கும்”
 என்று புறம் காட்ட
 நான் என்ன நரியா?
 அதனால் தான்
 நீ
 ராச்சியம் பண்ணவேண்டிய ராச்சியத்தில்
 இன்னொருத்தியின் ராச்சியம்
 எப்படி வரும்?
 என்ற வினாவுக்கு
 விடை எழுதாமலே

விடைத் தாளை
வெற்றிடமாக்கி
பரீட்சை அதிகாரியின்
பார்வைக்கு
அனுப்பி வைத்திருக்கிறேன்

இன்றைய பார்வையில்
நானொரு “பாவி” என்றுதான்
நீயும் குறித்து வைத்திருப்பாய்
ஆனால்
நான் “அப்பாவி”யான கதை
என்னைத் தவிர
வேறு யாருக்குத் தெரியப்போகிறது?

பாவியும்
அப்பாவியுமான
என் நினைவுள்
நினைவானவள் நீ

நீ
என் ராச்சியத்துக்குரியவளாக
இல்லாமல் இருக்கலாம்
இருந்தாலும்
உன் நினைவை
என் நினைவுக்குள் நிலை நிறுத்தி
எனது ராச்சியத்தை
நான் ராச்சியப் படுத்திக் கொண்டிருப்பதை
இனி
யாரால்
என்ன செய்துவிட முடியும்....?

உதிர்ந்த நட்சத்திரங்கள்

நீ தானா நீ
நிஜம்தானா நீ
நீயேதானா நீ

நட்சத்திரங்கள்
உ
தி
ர்
வ
தை
பார்த்திருக்கிறேன்

நம்பிக்கைகள்
உ
தி
ர்
வ
தை
பார்த்ததே இல்லை

அதை
நீ
ஒரு வார்த்தையில்
ஒரே ஒரு வார்த்தையில்
உ
தி
ர
வைத்து விட்டாயே

அதனால்தான் கேட்கிறேன்
நீதானா நீ
நிஜம்தானா நீ
நீயேதானா நீ

உன்னுடைய தொடர்பில்
என்னிடம் இருப்பது
உன் புகைப்படங்கள் மாத்திரம்தான்
என்று
உனக்குச் சொன்னது யார்?

நீ அனுப்பி வைத்த
தூதுவனிடம்
அனுப்பி வைத்தேன் உன் புகைப்படங்களை
கிடைத்து விட்டதா?

அம்மணி,
உன்னோடு சம்பந்தப்பட்டதாய்
இன்னும் ஒன்றிருக்கிறது
என்னிடம்

“ஓ..... உன் நினைவு”
அது இன்னமும்
என்னிடம்தான் இருக்கிறது
என்னிடமிருந்த
உன் புகைப்படங்களை
எடுத்துச் செல்ல
நீ
ஒரு தூதுவனை
அனுப்பி வைத்ததைப்போல

என்னிடமிருக்கும்
உன் நினைவுகளை
எடுத்துச் செல்ல
இன்னுமொரு தூதுவனை
நீ
எப்பொழுது
அனுப்பி வைக்கப்போகிறாய்?

நட்சத்திரங்கள்

உ

தி

ர்

வ

தை

போல

என் நம்பிக்கைகள்

உ

தி

ர்

ந்

து

போனதால்

என் நெஞ்சு

கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்

தன் துடிப்பை

துண்டிக்கப் பார்க்கிறது

அந்த துடிப்பு

முற்றாக

துண்டாடப்படுவதற்கு முன்

உன்னோடு சம்பந்தப்பட்டதாய்
என்னிடமிருக்கும்
உன் நினைவுகளை
என்னிடமிருந்து எடுத்துச் செல்ல
இன்னுமொரு தூதுவனை
நீ
எப்பொழுது
அனுப்பி வைக்கப் போகிறாய்?

என் மூச்சு
பேச்சின்றிப் போச்சுதென்றால்
என்னிடமிருக்கும்
உன் நினைவு
உன்னிடம்
திருப்பித்தர முடியாமல்
காய்ச்சிய இரும்பு போல்
எனக்குள் கட்டுண்டு போய்விடுமே
அதனால் கேட்கிறேன்
என்
இதயத்துள்
புதையல் செய்யப்பட்டிருக்கும்
உன் நினைவுகளை
என் நெஞ்சைப் பிளந்து
ஈரல் குலையை பிடுங்கி
உன்னிடமிருந்து
எடுத்துச் செல்லக்கூடிய
ஒரு தூதுவனை
நீ
எப்பொழுது
அனுப்பி வைக்கப் போகிறாய்?

அம்மணி,
ஆ.....ஆ.....
என் நெஞ்சு
கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்
தன் துடிப்பை
துண்டிக்கப்பார்க்கிறதே.....

அதற்குள்...
அதற்குள்.....
நீ...
நீ.....
உன் தூதுவனை....
எப்பொழுது
அனுப்பி வைக்கப் போகிறாய்....?
அனுப்பி வைக்கப் போகிறாய்....?

ஞாபகமான ஞாபகம்

அன்பே

என் நினைவுக்குள் நினைவான
உன் நினைவுகளை
ஏன் நான் இன்னும் மறக்கவில்லை
என்று நீ கேட்கமாட்டாய்தான்

ஏனென்றால்

என் நினைவுக்குள் நினைவாகி
நீ இருப்பதனை
நீயே அறிந்திராத போது
ஏன் என்னும் கேள்வி
ஏன் எழப்போகிறது?

முதன்முதலில்

என் இரசனைக்குரித்தானவள் நீயல்ல
உன் குரல்தான்

'மல்லிகை மன்னன் மயங்கும்' பாடலை

எந்த மேடையில் பாடினேன்
என்றுதான் நீயும் வினா விடுப்பாய்
நீ

மேடைப் பாடகியாகி இருந்திருந்தால்
என் இதய மேடையில்
உனக்கு

இடம் இருந்திருக்குமோ என்னவோ நானறியேன்

உன் கிணற்றுத் துலாவின்
 பற்றுக் கம்பை
 உன் கைகள் பற்றி
 நீர் மொள்ளும் போது
 மன்னன் மயங்கும் மல்லிகை பாடலை
 நீ பாடியதும்
 நான் மயங்கியதும்
 உனக்கு ஞாபகமில்லாமல் இருக்கலாம்
 அந்த ஞாபகமே என் ஞாபகமாய்
 வாழும் நான்
 அந்த ஞாபகத்தை ஞாபகத்தில்
 வைத்துக்கொள்ளாமல் வாழ முடியவில்லையே.....

மஞ்சள் பாவாடை
 பச்சை தாவணிக்குள்
 மறைத்து வைத்திருந்த
 உன் மாம்பழக் குருவி மேனியை
 மணவறைக்குள் காணவில்லை என்றால்
 யார் நம்பப் போகிறார்கள்

நீயும், நானும்
 நானும், நீயும்
 உலாவர வேண்டிய வீதியில்
 'ஆ..... அந்த மாறாட்டம்'
 அந்த நிகழ்வு
 நிகழ வேண்டும் என்று நிகழ்ந்ததல்ல.

ஏன் நான் இன்னும்
 உன் நினைவுகளை
 மறக்கவில்லை என்று
 நீ கேட்கமாட்டாய்தான்
 என் நினைவுக்குள் நினைவாகி
 நீ இருப்பதனை
 நீயே அறிந்திராத போது
 ஏன் எனும் கேள்வி
 ஏன் எழப்போகிறது.....?

தினகரன் - 1984.06.21

எம். எம். எம். நூறுல்ஹக்

1968களில் குயிலோசை எனும் சஞ்சிகையில் 'குயிலே நீ பாடு'
 என்ற தலைப்பிலான கவிதை ஊடாக இலக்கிய பிரவேசம்
 செய்தவர்.

கவிதை, சிறுகதை, உருவகம், வானொலி, மேடை நாடகங்கள்
 நடிப்பு, விமர்சனம், வில்லுப்பாட்டு, பட்டிமன்றம் எனப் பல்
 துறைகளிலும் தனது இலக்கிய பங்களிப்புக்களை நல்கி வருபவர்
 ஆசுகவி அன்புடன்.

மக்கள் சுதந்திரம், மானுட மகிழ்ச்சி, மனித சமத்துவம் என்னும்
 குறிக்கோளைக் கொண்டு அதனை முன்னிருத்தி தனது
 படைப்புக்களை வெளிக்கொணர்வதில் அதிக ஆர்வம்
 கொண்டவர். மார்க்சிய சிந்தனைகளை தனது படைப்புக்களில்
 படைப்பதில் பிடிமானம் கொண்டவராக காணப்படுகிறார்.

‘தனக்குரல்’ 2012.02.18

சாவதா நாம் வாழ்வதா?

வாவென்று விழிகளினால் வரவேற்புச் சொல்லும் நீ
வாசல் கதவுகளின் வழிகளை ஏன் மூடுகிறாய்
போவென்று சொல்லுதற்கும் பொருந்தவில்லை மனமென்பாய்
போகாமல் நானின்றால் பொருத்தமில்லை அஃதென்பாய்
ஏனென்பே எனைநாளும் இப்படி நீ வாட்டுகிறாய்?
எதற்காக இதயத்துள் இருந்துகொண்டு கொல்லுகிறாய்
நானென்பே உன்நினைவால் நாள்தோறும் வாடுகிறேன்
நல்லதொரு பதில் நீ நவில்வாயா ஏங்குகிறேன்

கதவைத்திற கண்ணே கதைத்திருப்போம் நாங்களென்றால்
கவனம் அயலவர்கள் கண்ணிவைப்பார் என்றுரைப்பாய்
உதவாத உரைகளையா உரைப்பவர்கள் நாங்களென்றால்
உதவுகின்ற காலம் வரும் ஒருசில நாள் பொறுப்பீரென்பாய்
விதையை விதைத்தவர்கள் வினையறுப்ப தில்லையன்பே
வீடுதேடி வரும் உறவை விலக்கிவைத்தல் ஆகாதன்பே
சதையறவா எங்களது சங்கமத்தின் நோக்கமில்லை
சாவினிலும் ஒன்றுசேர்ந்து 'சலீம் அணா'ராய் வாழ்வோமன்பே!

ஏவாள்மேல் ஆதாம் எடுத்தாண்ட காதலால்தான்
 எங்களது பிறப்புகளும் எழுந்தருளி உள்ளதன்பே
 “பாவத்துள் விழுவிர்கள் பழமதனை உண்டரேல்
 பாதுகாப்புடனே நீர் பழகிடுக”... என்ற இறை
 ஏவலினைக் கூட ஏன் மறந்தார் ஆதாம் ஏவாள்
 இனிக்கின்ற காதலினால் இறையாணை மறந்தாரன்பே
 காவல் அரண்களினால் காதல் தோற்றுப் போனதுண்டா?
 கண்ணை கண்மணியே கதவுதிற நான்வருவேன்!

காதலுக்கோர் “தாஜ்மஹால்” கட்டிவைத்த ஷாஜஹானின்
 கால் சுவட்டில் கால் பதிக்கும் காதல் மன்னன் நானல்லவா?
 கூதலுக்காய் காதலித்து குளிர்காயும் எண்ணமில்லை
 கூனுமட்டும் கூட்டுறவாய் கூடி நாங்கள் வாழத்தற்கே
 காதலியுள் வீடுதேடி காலமெல்லாம் வரவு தந்தேன்
 காதல் காதல் காதல் காதல்போயின்
 சாதலெனப் பாவிசைத்த பாரதியின் பாடல்படி
 சாவதா நாம் வாழ்வதா? சம்மதம் நீ சொல்லுகண்ணே!

தினகரன் - 1985.07.25

மரணசாசனம்

வைத்திருக்கிறேன்
ஞாபகத்தில் வைத்திருக்கிறேன்
நீ தந்த முதல் முத்தத்தை மாத்திரமல்ல
கடைசி முத்தத்தின் சப்தத்தையும்
ஞாபகத்தில் வைத்திருக்கிறேன்....

தாமரை இதழின்
பனித்துளியின் ஈரலிப்பை
ஞாபகப்படுத்தும்
உன் இதழ் ஓர ஈரலிப்பின்
ஒவ்வொரு இலச்சினைகளையும்
ஞாபகத்தில் வைத்திருக்கிறேன்...

குறிஞ்சி நிலத்தில் வீசும்
மந்தமாருதத்தின்
சுகத்தை நினைவுபடுத்தும்
உன் உள் மூச்சின்
ஒவ்வொரு உள் வாங்கல்களையும்
வெளிப்படுத்தல்களையும்
என் நெஞ்சுக்கு மிக நெருக்கமாக
நினைவுபடுத்தி வைத்திருக்கிறேன்....

விரும்புகிறேன்
 நான்
 பின்வருமாறு விரும்புகிறேன்
 ஒரு தாய்ப் பூனை
 தன் சேய்ப்பூனையைக் கவ்வுவதைப் போல
 ஒரு தாய்க்கோழி
 தன் குஞ்சுக்கோழியை அரவணைப்பதைப் போல
 ஒரு தூக்கணாங்குருவி
 தன் குஞ்சுக்கு உணவூட்டுவதைப் போல
 மென்மையிலும் மென்மையாக
 கவனத்திலும் கவனமாக
 உன் பெயர் உச்சரிக்கப்படுவதையே
 நான் விரும்புகிறேன்

பூவானவளே
 தாவர ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு
 நானொரு கடிதமெழுதி இருக்கிறேன்
 பூக்கள் வரிசையில்
 சேர்த்துக்கொள்வதற்கு
 புதிதாக ஒரு பூ
 பூத்திருக்கிறது என்று

உயர் ஜாதி பூக்கள் வரிசையில்
 உன் பெயர்ப் பூ
 உச்சரிக்கப்படுவதை
 இந்த உலகம்
 ஒப்புக்கொள்ளும் நாள்
 வெகுதூரத்தில் இல்லை கண்ணே

நிலவுக்கு
 தன் நிறத்தைக் கொடுத்தவளே
 நீ மாத்திரம்
 'பாரதிராஜா' வின் பார்வையில் பட்டுவிடாதே
 ஏன் தெரியுமா?
 அவரெடுக்கப்போகும்
 புதிய கிராமியப் படத்துக்கு
 உன்னை கதாநாயகியாக
 ஒப்புந்தம் செய்து கொண்டால்
 அந்தப் பிரிவை
 என்னால்
 தாங்கிக் கொள்ள முடியாதடி பெண்ணே!

குயிலுக்கு
 தன் குரலை நகல் செய்தவளே,
 இப்போதெல்லாம்
 என்னுடைய யோசனை என்ன தெரியுமா?
 உன்னுடைய குரலோசையை
 எந்த 'இசைராஜா'வுக்கு
 எடுத்துச் சொல்லலாம் என்பதுதான்.

தொண்டைக் குழிக்குள்
 புல்லாங்குழலை
 புகுத்தி வைத்திருப்பவளே
 மெல்லிசைக்கு மெருகூட்டும்
 உந்தேன் குரலை உலகச் செவிகளுக்கு
 அறிமுகம் செய்ய வேண்டுமென்றேன் நான்
 இல்லை அது
 உங்கள் செவிகளுக்கு மட்டும்
 காணிக்கை என்றாய் நீ.

'உனக்காக
 எல்லாம் உனக்காக' என்று
 எனக்கு மாத்திரம்
 கணக்கு சொல்லித்தருபவளே,
 உன் கணக்கை
 கணக்குப் பார்ப்பதற்கு
 'கழித்த'லையும்
 'பிரித்த'லையும் தவிர
 எல்லாக் கணக்குகளையும்
 கனம் பண்ணிப் கொண்டிருக்கிறேன்

உணர்வசியும்,
 மேனகையும்
 ஓய்வெடுக்கப் பிறந்தவளே,
 ஓய்வில்லாத கடிகாரமாய்
 மனசுக்குள்
 உட்காந்திருப்பவளே,
 தேவி,
 உன்னைத் தரிசிப்பதைத் தவிர
 வேறெந்த தரிசிப்புக்களையும்
 தரிசிக்காத குற்றத்துக்காக
 நாளை நான்
 நரகத்தில்
 நச்சரிக்கப்படலாமென்று
 சில மதவாதிகள்
 என்னை பயம்காட்டுகிறார்கள்

நம் இருவரினதும் உறவை
 புரிந்து கெள்ளாதவர்களுக்கு
 வேண்டுகோள் விடுத்து
 நான் எழுதிவைத்துள்ள மரணசாசனத்தை
 மீண்டும் ஒரு முறை படித்துக் காட்டுகிறேன்....

நான் மரணமானதற்குப் பிறகு
மரணமான என்னுடலுக்கான ஆடை
அவள் எனக்கு எழுதிய
அஞ்சல்களால்தான் தைக்கப்பட வேண்டும்
என் மரணத்துக்குப் பிறகு
அவள் நினைவுகள்
என் நெஞ்சுக்குள்ளேயே
நிலைகொண்டிருக்க வேண்டும்

கவனம் கொள்க,
“அவள் அஞ்சல்களும்,
அவள் நினைவுகளும்
என்கூடவே குடிக்கொண்டிருக்குமானால்
நரகத்தையும் சொர்க்கமாக்கும் சக்தி
அவள் அஞ்சல்களுக்கும்
அவள் நினைவுகளுக்குமிருக்கிறது” - என்று
மரணசாசனத்தின் அடியில்
பின்குறிப்பாக எழுதப்பட்டுள்ளதை
கவனம் கொள்க!

தினகரன் - 1989.01.14

தென்கீழ்க்கு தேவதைகள்

அக்கரைப்பற்று பெண்களது
அன்பின் ஆழம், ஆழியின் ஆழம்!
அட்டாளைச்சேனை பெண்கள்
பட்டாலும் பால் மரம்தான்
பாலமுனைப் பெண்களிடம்
பசுப்பாலின் மணம் மணக்கும்
திராய்க்கேணி பெண்களுக்கு
திலகம்தான் உலகமப்பா!

ஒலுவிலூர் பெண்களைப் பார்
தொட்டாற்சினுங்கி செடிகளைப்பார்
நிந்தவூர் பெண்களுக்கு
நீளமான மூக்கமைப்பு!
காரைதீவுப் பெண்களது
கார்கூந்தல் காலை எட்டும்
மாளிகைக்காடு பெண்கள்
மல்லிகைக்காடு மணங்கள்

சாய்ந்தமருது பெண்களைப்பார்
சாயுமந்தி வானத்தைப் பார்
கல்முனைப் பெண்களது
கண்ணுமொன்று காந்தமுமொன்று
பாண்டிருப்பு பெண்களை
பார்த்தாலே பசிதீரும்!
மருதமுனைப் பெண்களிடம்
மதுரங்கிளி கதை பழகும்!

நீலாவணை பெண்ணின் நிறமும்
 நிலாவின் உள் நிறமுமொன்று!
 நட்பிட்டிமுனை பெண்களுக்கு
 நாரையைப்போல் கால்கள் நீளம்!
 மாவடிப்பள்ளி பெண்கள்
 மாவடு மாதிரி கண்கள்
 சம்மாந்துறை பெண்களைப்பார்
 செம்மண் நிறச் சிலைகளைப் பார்!

சென்றல்கேம்ப் பெண்களைக் கண்டால்
 செந்தாமரைக்கு காய்ச்சல் வரும்!
 இறக்காமம் பெண்களுக்கு
 இருக்குதா இடை? இல்லையா? சொல்!
 வரிப்பத்தான்சேனை பெண்கள்
 வாழைப்பூ மாதிரி தனங்கள்
 பனங்காட்டுப் பெண்ணைக் கண்டால்
 பிணம்கூட விழி திறக்கும்!

கோளாவில் பெண்களுக்கு
 கோபம் வந்தால் கண்ணகிதான்
 அறுகம்பை பெண்ணைக் கண்டால்
 அரவம்கூட படை நடுங்கும்!
 ஆலையடிவேம்பு பெண்கள்
 அசையாத தைரிய அகங்கள்
 தம்பட்டை பெண்களுக்கு
 தாய்ப் பாசம் இரட்டிப்பு!

தம்பிலுவில் பெண்களெல்லாம்
தன்னம்பிக்கை காரிகள்தான்!
திருக்கோயில் பெண்கள்
திருமதிபோல முகங்கள்
பொத்துவில் பெண் சிரித்தால்
புத்தன்கூட பித்தன் ஆவான்!
கோமாரிப் பெண்களைப் பார்
கோவைக்கனி இதழ்களைப் பார்!

நவமணி - 1990.10.07

மருகூர்க்கொத்தன்

1975 ஆம் ஆண்டில் இலங்கை கலாசார பேரவை அவ்வாண்டுக் கான சாகித்திய விழாவை கல்முனையில் நடத்தியது. விழாவின் ஒரு அங்கமான 'இளைஞரும் இலக்கியமும்' என்ற தலைப்பில் உரையரங்கும் இடம்பெற்றது. அவ்வரங்கில் கலாநிதி அ. சண்முகதாஸோடு என்.சண்முகலிங்கமும் நானும் கட்டுரை படித்தோம். கலாநிதி அ.சண்முகதாஸ் அவர்கள் தனது கட்டுரையில் அன்புடனின் கவிதை வரிகள் சிலதை எடுத்தாண்டிருந்தார். 1975ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியிலேவே நல்லகவிதை எழுதும் முதிர்ச்சி அன்புடனுக்கு இருந்தது என்பதற்கு இது தக்க சான்றாக அமைந்தது.

'தினகரன்' 2002.09.06

நீழல் மான்

இடைவேளை
படக்காட்சியின்
நடுவேளைக்கு மாத்திரமல்ல
கணவன் மனைவிக்கும்தான்
என்பதற்கு உதாரணம்
நீயும் நானுமல்லவா?

சிறகு இருக்கிறது
சிந்தனையும் இருக்கிறது
பறக்கும் முயற்சிதான்
படுகுழியில் கிடக்கிறது...

சிலப்பதிகாரத்தில்
எனக்கு
மாதவியைத்தான் பிடிக்கும்

“கோவலன்
மாதவியை பிரிந்திருக்கவே கூடாது”
என்று வாதிடுபவன் நான்
அந்தப் பிரிவுதானே
கோவலனை
கொலைக் களத்திற்கு
கொண்டு வந்து விட்டது
அதனால்தான் சொல்லுகிறேன்
கோவலன், மாதவியை
பிரிந்திருக்கவே கூடாது

என்னிடத்திலும்
ஒரு கண்ணகி இருக்கிறாள்
இல்லாதது
காற் சிலம்புகள்தான்
ஆகையினால்
என் கழுத்துக்கு
கத்தி வரமாட்டாதல்லவா?

நான் அச்சப்படுவதெல்லாம்
மரணத்துக்காக அல்ல
உனக்காகத்தான்
மரணம் நிச்சயமானது
அதுபோலவே

நம் உறவும் நிச்சயமானது
நிச்சயமும்
நிரந்தரமானதுமான
நம் உறவை
நிச்சயமும்
நிரந்தரமும் இல்லாத பிரிவு
பிரித்து வைத்திருக்க முடியுமா?

சிலப்பதிகாரத்திற்கு
“சுபம்” இருக்கிறது
ஏனென்றால்
அது முடிந்த கதை
முடியாத கதைக்கு
“சுபம்” இடச் சொன்னால்
நம் கதை என்னாவது?

பிரிந்தது தமயந்தி அல்ல
நளன்தான்
பிரிவுக்குள்ளேயே
சுபம் விழுந்திருந்தால்
புகழேந்திக்கு
புகழ் மாலையா விழுந்திருக்கும்.....?
புழுதி மாலை அல்லவா புடை சூழ்ந்திருக்கும்.....?

பிரிந்தது ராமன் அல்ல
சீதைதான்
பிரித்தது நிஜமானல்ல
நிழல் மான்

அந்தப் பிரிவுதான்
கற்புள்ளவளை
தீ
கரியாக்காது
என்ற போதனையை போதித்தது

ஆக, பிரிவுகள்தான்
எவ்வளவு அறிவுகளை
அறிவுறுத்துகின்றன.

நமது இடைவேளைக்கு
இது விடைவேளை
மடை
உடைபட்டு விட்டது

வெள்ளம் வெளிக்கிடத் தயாரானால்
கடலின் உடல் உட்கொள்ளாமலா விடும்?

சுபம்
இடையில் அல்ல
முடிவில்
முடிவு?
புறா புறப்பட்டிருக்கிறது
புறப்பட்ட புறா
திரும்பி வரும், வரைக்கும்
இடைவேளை இடைவேளைதான்!

நவமணி - 1989.10.09

கலைவாதி கலீல்

அன்புடன் நல்லதொரு கவிஞர். காத்திரமான படைப்பாளி.
முற்போக்குவாதி. அவரது கவிதைகள் உணர்ச்சி மயமானவை.
எழுத்து வடிவில் மட்டுமல்ல மேடையிலும் முழங்குவார்
உணர்ச்சிப் பிழம்பாக.

‘நவமணி’ 1999.11.21

உன்னிடம் ஒரு வினா?

அரிவாள் அமைப்பின்
உருவாய் அமைந்த
றம்ஷான் பிறையே....

உன்னையே நாங்கள்
வழிபார்த்திருந்தோம்....
உன்னையே வாழ்த்தி
வரவேற்கின்றோம்

“வெட்டி எறியும் நகத்தின் வடிவம்”
“வெட்டி எடுத்த சுரக்காய் உருவம்”
“தொட்டுத் தழுவும் தோகையின் அழகு
பட்டுச் ஜொலிக்கும் நெற்றியின் புருவம்...
இட்ட கவிகளின் இத்தனை உவமை
கிட்ட நெருங்க முடியா கீர்த்தி
சொட்டும் புதிய றம்ஷான் பிறையே....

உன்னையே நாங்கள்
வழிபார்த்திருந்தோம்..
உனையே வாழ்த்தி
வரவேற்கின்றோம்...

உலக முஸ்லிம்கள்
ஒவ்வொரு
வீட்டிலும்
உனது வரவுக்கு வாசல்கள் திறக்கும்
உலக முஸ்லிம்கள்
ஒவ்வொரு “மொஸ்க்கிலும்”
உனது வரவுக்கு வாழ்த்துக்கள் கிடைக்கும்

முப்பது நாட்கள் மலரும் மலரின்
முதல் பத்து நாளில்
“ரஹ்மத்” என்னும் அருளினைக் கேட்போம்...
அடுத்து மலரும் நடுப்பத்து நாளில்
“மஹ்பிறத்” என்னும் மன்னிப்பைக் கேட்போம்
கடைசியாய் மலரும் முப்பதாம் பத்தில்
“இத்ஹூம் மினல்நார்” என்னும் நரக
வேதனை மீள்வோம்.....

என்று மனதில்
திடங்கள் பூண்டு
எம்மவர் உம்மை வழிபார்த்திருப்பர்!
என்று தெரியும்
உன்முகம் என்று
வாசல்கள் தோறும் கோலங்கள் இடுவர்
வழி நெடுகிலும் வாழ்த்துப்பா இசைப்பர்!

உன்னிலிருந்து உதிக்கும் புனிதம்
“லைதுல் சுத்”ரில்
கண் விழித்திருப்போம்
கைகளை ஏந்தி “துஆ”க்கள் கேட்போம்
“கபுல்” செய்குவாய் இறைவா என்றே
கண்ணீர் சிந்தி கவலைகள் தோய்ப்போம்
என்றும் அவர்கள் எண்ணி இருப்பர்
எப்பொழுதுனது பொன் முகம் தெரியும்
என்று வாசலில் வழிபார்த்திருப்பர்

அரிவாள் அமைப்பின்
உருவாய் அமைந்த
“றம்ஷான்” பிறையே
உனது வரவை
வழிபார்க்கும் நாளில்
உன்னை வாழ்த்தி
வரவேற்கும் போதில்
உன்னிடம் ஒரு வினா
விடுக்க நான் விரும்பினேன்..?

முப்பது நாட்கள்
நோன்பு
நோற்பவர்
வாழும் பூமியில்
முந்நூறு நாட்கள்
நோன்பாய் இருப்பவர்
வாழுதல் சரியா?
முப்பது நாட்கள் மாத்திரம்
சிலபேர்
பட்டினி கிடக்க
முந்நூறு நாட்கள் சிலபேர்
பட்டினி கிடப்பது சரியா?

இஸ்லாம் சொன்ன நெறிவழி இதுவா?
இப்பெரும் பிணிக்கு ஒளடதம் என்ன?
தப்பிதம் எங்கே தனித்துவமாச்சு?
தவறுகள் எங்கே குடித்தன மாச்சு?
அரிவாள் அமைப்பின்
உருவாய் அமைந்த
றம்ஷான் பிறையே..
அடுத்த முறை நீ
வருகின்ற பொழுது
விடுத்த வினாவுக்கு
விடை கொண்டு வருக!
உனது வரவு
நல்வர வாசுக!!

இலங்கை வானொலி கவியரங்கு - 1982

தி. உதயசூரியன் _____

மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை என்று வரையறுத்துக்கொண்டு தனது ஆளுமைகளை ஒரு சிறு வட்டத்திற்குள் அடக்கி விடாமல் தான் எடுத்துக்கொண்ட பொருளை பாடுவதற்கு எந்த கவிதை வடிவம் பொருத்தமாக உள்ளதோ அவ்வடிவத்தில் அக்கருத்தினை வெளிப்படுத்த வல்லவர் அன்புடன்.

_____ **மல்லிகை 1998 ஏப்ரல்**

அன்புடன் கவிதைகள் ■ 37

புத்தாய் எழுந்த கிரவீ

முப்பது நாட்கள் பூத்ததோர் பூவின்
முழுமணம் நுகர்ந்தோர் முகம் மலர்ந்திருந்தனர்
தப்பிதம் இன்றி தவறுகள் இன்றித்
தயவுடன் நோன்புப் பூவினை நுகர்ந்தனர்
சிப்பியில் இருந்து சிதறிடும் முத்தாய்
சிரிக்கும் பெருநாள் அருமையில்லயித்தனர்
இப்பொழுதெங்கும் பெருநாள் பூத்தது
இப்புவி எங்கும் இனிமை சுரந்தது!

பெருநாள் என்னும் திருநாள் வந்ததால்
பேறுகளெல்லாம் பெருக்கெடுத்தோடின
ஒரு நாள் இதுபோல் உலகினில் உண்டோ?
ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒளிமலர் சிரித்தது!
திருநாள் தந்த தித்திக்கும் நினைவில்
தெருவில் வந்தேன் வழியிலோர் சிறுமி
பெருநாள் உடைகள் பேறுகள் இன்றி
பேந்தப் பேந்த விழித்தங்கு நின்றாள்!

சிறுமியை அழைத்து சிறுகதை கேட்டேன்
சிணுங்கி சிணுங்கி மறுமொழி சொன்னாள்
“அருமை நாளில் புத்தாடை இல்லை
அதனை வாங்க வழிவகை இல்லை
பெருமை நிறைந்த பெரிய இந்நாளில்
பெரிதாய் உணவுகள் படைத்திடவில்லை”
சிறுமை இதுபோல் எங்குமே உண்டோ?
சிந்தனை எனக்குள் சீற்றம் எடுத்தது!

அடுத்தவன் பசியை அடுத்தவன் அறிய
ஆக்கிய நோன்பின் அறிவொளி எங்கே?
உடுக்கை இழந்ததும் உதவிடும் கரம்போல்
ஒருவருக் கொருவர் உதவிடத் தூண்டும்
அடுக்கடுக்கான சட்டங்கள் நிறைந்த
அருமை இஸ்லாத்தின் சமத்துவம் எங்கே?
இடுக்கண் எனக்குள் இசைந்து அழுதது
இரவி ஒன்று புதிதாய் எழுந்தது!

எல்லோரும் எல்லாமும் பெறுவது இஸ்லாம்
இல்லாமை இல்லாத இருப்பிடம் இஸ்லாம்
இல்லானும் இருப்பானும் இல்லாத இஸ்லாத்தில்
இல்லான் ஒருவன் எங்ஙனம் வந்தனன்?
அல்லாஹ் ஹலிவே! அருட்கொடையாளா
அவனையும் படைத்தவன் நீயா? இல்லை
இப்பொல்லா உலகின் சமூக அமைப்பின்
புழுதியில் அவன் பிறந்தானா? சொல்! சொல்!

இலங்கை வானொலி கவியரங்கு - 1983

(கவிஞர் எம்.ஏ.நுஃமான் அவர்களது “ஒரு மகா கவிக்கு இன்னொரு கவிஞன்” என்ற கவிதையை படித்த போது பிறந்த கவிதை இது)

மானுடம் எங்கே?

வானில் புதியதோர் வெள்ளி

முளைத்தது

பூவில் புதியதோர் மனிதன் தோன்றினன்

பாலை மணலிலோர் பாளை வெடித்தது

பால்மணம் மிக்கதோர்

பாலகன் தோன்றினன்

ஆம் எங்கள் அருமை நாயகம் பிறந்தனர்

அவனியில் புதிய மானுடம் பூத்தது!

“அய்யாமுல் ஜாஹிலின்” காலம் அழிந்தது

அந்த மரத்தை

அடியோடு வீழ்த்தினர்

அடிமைத் தளையின் அடிமரம் வீழ்ந்தது

அஞ்ஞானம் அழிந்தது

மெய்ஞ்ஞானம் வளர்ந்தது

விஞ்ஞானம் உலகின் விளைநிலமானது!

அன்றைய அரேபியன் போல் இன்று இல்லை

இன்றைய மனிதன் புதிய மனிதனாம்

அன்றைய அரேபியன் போல் இன்று இல்லை

என்பதால் மனிதன்

புதியவன் ஆவானா?

“அடுத்தவன் பசிக்கப் புசியாதே” என்று
அருமை நபிகள் அறைந்தனர் அன்று
அடுத்தவன் பசிக்கப் புசியாதே என்றால்
பசிக்க ஒரு பிடிச் சோறா கொடுப்பது?

“உழுபவனுக்கு உதவாத நிலத்தை
கொளுத்துக” என்றார் மகாகவி இக்பால்
“உதவாத நிலத்தை கொளுத்துக...” என்றால்
நிலத்தைக் கொளுத்த நெருப்பையா அழைப்பது?

அடுத்தவன் பசிக்கப் புசியாதே என்றால்
பசியாத மனித வயிறுகள் வேண்டும்
பசிக்கும் மனித வயிறுகள் உலகில்
இருத்தல் ஆகாது எனும் நிலை வேண்டும்

உதவாத நிலத்தை கொளுத்துக என்றால்
உதவிட நிலத்தை உயிர்ப்பிக்க வேண்டும்
உழுபவனுக்கே உடுநிலம் உரித்தென்னும்
ஓர் நிலை உலகில் உருவா(க்)க வேண்டும்

பொதுப்படை விரும்பும்
அடிப்படைத் தத்துவம்
புரிந்த புதிய மானுடம் எங்கே?
அந்தப் புதிய மானிடர் வரவு
நல்வரவாகும் நாள் வேண்டும் இங்கே...

அந்தப் புதிய மானுடம் வளர்க
அவர்கள் வரவு நல் வரவாகுக!

அய்யாமுல் ஜாஹிலின் : அறிவிலிகள் காலம்

சட (ல)ங்கள்

ஒரு மனிதனை
உருவாக்குவது
ஆண்டவனுக்கு
பெரிய செயலல்ல

அப்படி
உருவான மனிதனை
மனிதனாக
உருவாக்கும் செயல்தான்
பெரும் செயல்
அது
அன்னையால்தான் முடியும்

ஒரு மனிதனை
ஆரோக்கியமாக படைப்பது
ஆண்டவனுக்கு
பெரும் வேலையல்ல

அப்படி
படைக்கப்பட்ட மனிதனுக்கு
ஆரோக்கியம் பார்ப்பதுதான்
பெரும் வேலை
அது
வைத்தியனால்தான் முடியும்

அன்னையும் வைத்தியனும்
ஆண்டவனின் பிரதிநிதிகள்

இந்த தாற்பரியம் தெரியாதவர்
அன்னையுமல்ல வைத்தியனுமல்ல
வெறும் சட(ல)ங்கள்.

நாய் வால் நீமிருமா?

இருக்கிறது எங்களுநர்
இரண்டாகி இப்பொழுது
முட்டையிலே மயிர் பிடுங்க
ஒரு குழு இருக்கிறது
பிடுங்கிய மயிரினிலே பேன் பார்க்க மறுகுழுவாய்
இருக்கிறது எங்களுநர் இரண்டாகி இப்பொழுது

நானா? நீயா? நமக்குள்ளே யார் பெரிசு?
ஆண்டவர் ஆளுவதா?
ஆளவந்தார் ஆளுவதா?
சான்றோர்கள் ஆளுவதா?
'சாண்டோ'க்கள் ஆளுவதா?
ஆரப்பா ஆளுதற்கு
ஆசானுபாகுடையோன்
கூறப்பா என்னும் குரலோடு எங்களுநர்
இரண்டாகி இப்பொழுது இருக்கிறது கனநாளாய்.....

ஏறச்சொன்னால் கோபம் எடுத்துக்கு
இறங்கச் சொன்னால் கோபம் நொண்டிக்கு
அது போலும்
ஆளுக்காள் நாங்கள் ஆத்திரக்காரராகி
பொருதுகின்ற காளைகள் போல
போரடித்து நிற்கின்றோம்.....
ஒருவர் செய்வதனை ஒருவர் எதிர்ப்பதிலே
இருவர் குழுவினரும் இணக்கம் கண்டவராய்

கருமம் ஆற்றுகிறோம்
கயமை பண்ணுகிறோம்

ஒரேஒரு ஆலயத்துள்
ஒன்றாகி தொழுவவர்கள்
ஆலயத்தை இரண்டாக்கி
ஆண்டவனைத் தேடுகின்றோம்

உன்னுடைய ஆலயமா?
என்னுடைய ஆலயமா?
ஆருடைய ஆலயத்துள்
ஆ(ள்)ளதிகம் சேர்வாரென்று
கூறுபோட்டு ஊருக்குள்
குழப்பங்கள் கொண்டுவந்தோம்

“அடைந்தால் மகாதேவி
அடையாவிட்டால் மரணதேவி”
வீரப்பா ஸ்டைலில் வீரம் பேசும் ஒரு குழுவும்
“ஒரு முறை சொல்லுவது நூறு முறை சொல்வது போல்”
ரஜனிகாந்த் ஸ்டைலில் ராகம் பாடும் மறுகுழுவாய்
எங்குளர் இரண்டாகி இருக்கிறது கனநாளாய்

இரண்டாகிப்போன
எங்களை யார் இணக்குவது?
நாய் வாலை நிமிர்த்தும்
நாயகன்மார் உண்டா எங்கும்?
உண்டானால் சொல்லுங்கள்
உடனே நாம் ஒன்றாவோம்

நமவமணி - 2001.01.07

அழகிய வெற்றிலை

பாத்தும்மா பெண்ணே நடுப் பாதையிலேன்
நீ விழுந்தாய்?
உன் ஆத்துமா
இந்த அகிலத்தைப் பிரிந்ததுவா?

நேற்று நீ
எத்தனை நேயர்களைப் பெற்றிருந்தாய்?
காற்று வீசும் திசை தேடிப் பறக்கின்ற
காற்றாடி போலுன்னைக் காண்பதற்கு எத்தனை பேர்?

நாற்றமெடுக்கும்
நலிந்த சமூகத்தின்
ஏற்றம் பேசும் எத்தனையோ கனவான்கள்
நீ வீற்றிருந்த இடம்தேடி வெளிக்கிட்டு வந்தார்கள்
வந்தோரை எல்லாம் வரவேற்று
உன் வனப்பின்
சொந்தவுடல் காட்டி
சுகமூட்டி அனுப்பிவைத்தாய்

எல்லோரும் இன்புற்றிருப்பதற்கு வழி செய்த
பாத்தும்மா பெண்ணே
நடுப்பாதையிலேன் நீ விழுந்தாய்
உன் ஆத்துமா
இந்த அகிலத்தைப் பிரிந்ததுவா?

உன்னுள்

உன் மூச்சு உயிராக இருக்கையிலே

உன்றன் உடலம் உவப்பென்று சொன்னவர்கள்
கண்ணே... கனியே.... கற்கண்டே..... காவியமே
என்று பாவிசைத்த எத்தனையோ பேர்வழிகள்
இன்று

உன் இழவை ஏறெடுத்தும் பாராமல்

எங்கே விரைவாகி எழுந்தோடி மறைகின்றார்....?

பாத்தும்மா பெண்ணே

உன் ஆத்துமாதான் பாத்தும்மாவானாள்
ஆத்துமா இல்லையேல் பாத்தும்மா நீ இல்லை
நீ வெறும் உடல்

ஆம் ஒரு பிணம்

ஆதலால்தானா அவர் ஓடி ஒளிக்கின்றார்?

தினகரன் - 1988.06.27

இனி நாம் தயாரில்லை!

நள்ளிரவு வேளையிலே நாயொன்று குரைக்கிறது
'இருவர் உள்ளம்' 'செக்கண்ட் ஸோ' பார்த்து விட்டு
வரும் வழியில்
கூப்பன் கடைக்குள் 'குசு குசுப்பு'க் கேட்கிறது

வேப்ப மரத்தின் வேலித் துவாரத்தால்
நிலவின் ஒளியினிலே நின்றங்கு நோக்குகிறேன்
மிளகாய்ச் சாக்கோடு மீன்டின் வகைகளையும்
அமீர்அலி தூக்குகிறான் அநியாயம் காணுகிறேன்

நிலவின் ஒளியினிலே நின்றங்கு நோக்குகிறேன்
வேலி பயிரை மேயும் தட்புடலில்
கூப்பன் கடைக்குள் 'குசு குசுப்பு'க்கேட்கிறது

உள்ள நாள் வரையும் ஊர் மக்கள் கண்களிலே
மண்ணைத் தூவி ஐயோ.....மடிக்குள் சுருட்டுகிறார்.....
மிளகாய்ச் சாக்கோடு மீன்டின்
வகைகளையும்
கள்ளத்தனமாய் கடத்திச் 'சுகி'க்கின்றார்

கல் வீடு, உழவு மெசின், கசங்காப் புதுநோட்டு
வெள்ளையிலும் சாரம் வெளிக்கிட்டால் யோக்கியன்தான்
ஏ திவைகள்....? ஏ திவைகள்.....? ஏன் மவுனம் காட்டுகிறீர்...?

கூப்பன் கடையை கலக்கிக் குடித்ததனால்
மாடிகட்டி
மண்ணில் மதிப்பாக வாழுகிறீர்
'பேடி'களே அறிவோம் பெருமைத்தனமெல்லாம்
ஏழைப் பெருமூச்சின் ஏக்கம் உமதுயர்ச்சி.....

சாப்பிட்டீர் ஏழைச் சனத்தை நடிப்பாலே
கூப்பன் கடைச் சொத்து கொப்பன் தனிச் சொத்தோ...!
ஏப்பமிட்டீர் போதும் இனி நாம் விழித்து விட்டோம்
சாப்பிடுதற் கூட்ட இனி நாம் தயாரில்லை!

செய்தி - 1972.03.02

கே. விஜயன்

சமூகப் பிரக்ஞை நெஞ்சில் தடம் பதிக்கின்ற போது இலக்கியம் மக்களுக்காக என்ற உணர்வு படைப்பாளியின் மன அலைகளாக மாறி விடுகிறது. காலத்தின் பிரச்சினைகள் அவன் படைப்பின் குறியீடுகளாகி விடுகின்றன. அன்புடனின் படைப்புக்களின் சமூகப் பிரக்ஞை குறியீடுகளாக வெளிவருகின்றன. அவரது கவிதைகள் ஒவ்வொன்றும் காலத்தின் நிதர்சனங்களாக இருக்கின்றன.

'வீரகேசரி' 2002.02.06

தங்கையை அனுப்பாதே....

உம்மா உங்கள் கடிதம் கிடைத்தது
கிடைத்ததும் உடனே இக்கடிதம் வரைகிறேன்

எத்தனை கேள்விகள் கேட்டு எழுதிய
உங்கள் கடித உரைகளிலிருந்து
ஒன்றுக்கு மாத்திரம்
உடன் பதில் தருகிறேன்
உரத்துப் படிக்காமல்
உனக்குள்ளே படி உம்மா

எனக்கு இளையவள் என்னுடைய
தங்கையை
அடுத்த மாதம் அரேபிய மண்ணுக்கு
அனுப்ப இருப்பதாய் அனுப்பிய
உங்கள் அஞ்சலில் படித்து
அழுகிறேன் அன்னையே..

எனக்கு இளையவள்
என்றாலும் என் தங்கை
என்னைவிட வலு கெட்டிக்காரிதான்

வேலைகள் செய்வதில்
வீறு கொண்டுழைப்பதில்
என்னைவிடத் தங்கை ஏற்றம்தான் ஏற்றம்தான்

என்னைவிடத் தங்கை
ஏற்றம்தான் என்பதற்காய்
அவளையும் சுவதிக்கு அனுப்ப நீ நினைக்காதே
எவ்வளவு 'சுட்டி'யாய் இருந்தாலும் என் தங்கை
இங்குள்ள வேலைகள் அனைத்துமே செய்வாளா?

துப்பரவான அவர்களின் வீட்டுக்கு
 தாசு படியாமல் துடைப்பதும் ஒரு வேலை
 எப்பொழுதும் வாய்க்கு ருசியாக
 இரணம் படைப்பதும் இன்னொரு வேலைதான்
 அப்பழுக்கில்லாமல் பாத்திரம் கழுவி
 அடுக்கி வைப்பதும் அன்றாட வேலைதான்

ஆடை கசக்கி இஸ்திரி பிடிப்பதும்
 கூடை நிறையக் கூடும் குப்பையை
 கொண்டு போய் வெளியே கொட்டி வருவதும்..
 பாடையில் போகப் பார்த்துக் கிடக்கும்
 பழுத்த கிழவியை குளிப்பாட்டி விடுவதும்..
 மேடம் ஈன்ற குழந்தைகள் மகிழ்ந்திட
 மேனி மினுக்கி ஆடைகள் அணிவதும்.....

இத்துடன்
 வேலைகள் முடிந்ததா இல்லையே
 இதைவிட வேலையும் இருக்குது அன்னையே
 அத்தனை வேலையும் அவிழ்த்துச் சொல்லுதல்
 ஆகுமா? ஆகாது ஆதலால் அன்னையே
 என்னோடு இக்கதை இல்லாமல் போகட்டும்
 இன்னொரு தொடர் கதை
 எழுத நீ முயலாதே!

தங்கையை உன்னுடன்
 அங்கேயே வைத்துக்கொள்
 தயவுசெய்து என்
 தங்கையை அனுப்பாதே!

நவமணி - 29.06.1997

(அ)நீதி

பூலான்தேவி,
நீ கொல்லப்படவில்லை
நடப்பட்டிருக்கிறாய்...
உன்னுடைய அடையாளம்
இனித்தான் தளிர்விட்டு
கிளை பரப்பி வளரப்போகிறது....

'பூ' வை தன் பெயருக்குள்
புகுத்தி வைத்திருந்த தேவீ
பூலான் தேவி!
வெள்ளைப் 'பூ'வில்
வீற்றிருந்த அப் 'பூ'லான் தேவியை
சிவப்பு ரோசாவாக்கி
பூகம்ப தேவியாக
புறப்பட வைத்தது யார்?

நீ பிறக்கும் போது
பிறக்கவில்லை
கொள்ளைக்காரியாக,
கொலைகாரியாகப்
பிறந்தவளமல்ல நீ
இவை இரண்டுக்கும்
உன்னை ஆட்படுத்திய சமூகம்தான்
உன்னை ஆக்கியது பழிகாரியாக....

எல்லோரும்தான் சொல்லுகிறார்கள்
உன்னை கொள்ளைக்காரியென்று
நானும் அதைத்தான் சொல்லுகிறேன்
சாம்பல் பள்ளத்தாக்கிலிருந்து
உலக மனிதத்தின்
உள்ளத்தைக் கொள்ளைகொண்ட
கொள்ளைக்காரிதான் நீ!

பாராளுமன்றக் கதிரை
படித்தவர்களுக்கும்
பணக்காரர்களுக்கும்தான்
உரித்துடையது
என்றிருந்த விதியை மாற்றி
படிக்காத பாமரர்களுக்கும்
பாராளுமன்றக் கதிரை
உரித்துடையது
என்ற புது விதியை
எழுதி வைத்த மனிதப் பிறவி நீ...

உன்னால்தான் தாயே
உன் சமூக நரகல்கள்
வந்தன வெளிச்சத்துக்கு...
சாதி வேற்றுமை
பெண்ணடிமை
வல்லுறவு
மனித மேலாதிக்கம்
இவைகளுக்கெதிராக
ஆயுதம் தூக்கிய
அனுபவப் போராளி நீ

மனிதர்களை
கொலை செய்வது அநீதி
அநீதி செய்யும் மனிதர்களை
கொலை செய்வது நீதி
அதில் நீ செய்தது
நீதியா? அநீதியா?

அநீதியால் ஆக்கப்பட்ட
நீதியல்லவா நீ..
நீதியை
நிலைக்க விடுமா அநீதி?

அதனால்தானா
உன்னை
கொலை செய்திருக்கிறது அ(ந்)நீதி?

பூலான்தேவி,
நீ கொல்லப்படவில்லை
நடப்பட்டிருக்கிறாய்...
உன்னுடைய அடையாளம்
இனித்தான் தளிர்விட்டு
கிளை பரப்பி வளரப்போகிறது....?

செந்தூரம் - 2001.08.12

புலால் நாத்தம்?

எங்கள் தலைவர்
இறையடி சேர்ந்துவிட்டார்
(இன்னாலில்லாஹி வஇன்னா
இலைஹி ராஜிஊன்)
துக்கம்தான் எங்களுக்கும்,
துயரம்தான் வருந்துகின்றோம்

தலைவரது வழியினிலே
தடம் பதிப்போர் நாங்கள்தான்
சும்மாவா நாமிருப்போம்
சூடாறும் முன்பாக
தலைவரது வழிவழியில்
தடம்பதிக்கப் புறப்பட்டோம்

ஊர்க்குருவி நாங்களெல்லாம்
உயரத்தில் பறக்கின்றோம்
எங்களுக்குள் யார் பருந்து
என்பதுதான் கேள்வி இனி?

‘ஆனா’ ‘ஆவன்னா’
அணியிரண்டு அமைத்துள்ளோம்
‘ஆனா’வா பருந்து?
‘ஆவன்னா’வா பருந்து?
ஆனாவுக்கொரு குழுவும்
ஆவன்னாவுக்கொரு குழுவும்
ஆளுக்காள் கயிறிழுத்து
அலைமோதி அலைகின்றோம்

அமைப்பாளர், இணைப்பாளர்
 ஆதரவாளர் என்றெல்லாம்
 ஆனாவையும் ஆவன்னாவையும்
 அடிதொழுது நிற்கின்றோம்
 'ஈனா' என்றொரு
 இன்னுமொரு புது அமைப்பை
 இணக்கலாமா என்று நாம்
 எண்ணியும்தான் பார்க்கின்றோம்

ஆனாவின் குழுவை
 ஆரம்பத்தில் ஆதரித்தோம்
 ஆவன்னாக் குழுவார்
 அழைத்தளித்தார் அமைப்பாளர்
 அதனாலே குழுமாறி
 அரசியலும் செய்கின்றோம்
 ஆனாவா ஆவன்னாவா
 ஆர்தருவார் இணைப்பாளர்
 அவருக்கு ஆதரவு
 அளிப்பதற்கு தயார் நாங்கள்

ஊருக்குள் குழுக்குழுவாய்
 ஓங்கி நாம் உயர்ந்துள்ளோம்
 இணைப்பாளர், அமைப்பாளர்
 ஏராளம் எழுந்துள்ளோம்
 ஆளுக்கு ஆள்சேர்த்து
 அமைக்கின்றோம் குழுக் கூட்டம்

அவருக்கா இவருக்கா
 ஆருக்கு ஆளதிகம்,
 அதற்காக ஊரோடி
 அன்றாடம் உழைக்கின்றோம்
 பெயருக்கு பழுதின்றி
 பெரும் சேவை புரிகின்றோம்

அபிவிருத்தி சபை என்று
 அடையாளப் பெயரிட்டு
 அனுப்புகிறோம் அழைப்பு மணி
 அனைவருக்கும் இல்லை அது
 குறிப்பிட்ட பேர்களுக்கு
 குரல் கொடுத்து குழுவாக்கி
 அமைக்கின்றோம் சபை நாங்கள்
 அதனாலே ஊருக்குள்
 குழுக் குழுவாய் கட்சிக்கு
 குரல் நாங்கள் கொடுக்கின்றோம்

ஒற்றுமை எனும் கயிற்றை
 உடன் பிடிப்பீர் என்று எங்கள்
 தலைவரவர் சொல்லிவைத்த
 தாரகத்தை நாமறிவோம்

“பிரிந்து விடாதீர்கள்”
 பிடிப்போடு தலைவர் சொன்ன
 அறிவுரைகள் எல்லாமே
 அறிந்தவர்கள் நாங்கள்தான்
 அதனால்தான் சமூகத்தை
 அணிதிரட்டி நிற்கின்றோம்

எங்களை யார் கேட்பதிங்கே
 எல்லாம் இனி நாங்கள்தான்
 உங்களுக்கும் பதவிபட்டம்
 உடன் தேவைப்படுகிறதா?
 வாருங்கள் எங்களோடு
 வரிசையிலே நிலுவங்கள்
 என்ன அங்கே முணுமுணுப்பு?

'ஒன்றே இறை
ஒன்றே மறை
ஒன்றே ரகூல்
ஒன்றே கிப்லா
ஒன்றே கட்சி
ஒன்றே தலைமை'யா?

சட்டியோடு போச்சு
புலால் நாத்தம் தெரியாதா?
பிழைக்கத் தெரியாத
பேயனைப்போல் பிதற்றாது
ஏறுங்கள் 'பிக்அப்'பில்
இடம் இன்னும் இருக்கிறது!

நவமணி - 25.02.2001

புலால் நாத்தம் - மீன் நெடி

குழம்பிய குட்டையில்....

குட்டை நன்றாகக்
குழம்பித்தான் போச்சுதுகாண்
எங்கே அத்தாங்கு
எடுத்து வா மீன்பிடிப்போம்!

வீடு எரிகிறது
எரிந்தால் அது எரியட்டும்
பீடிக்கு ஒரு சிறு
தணல் எடு பற்றவைப்போம்!

வெந்த சூட்டினிலே
பிடுங்கினது லாபம் தம்பி
சாக்கை விரி சரியாக
சகலனுக்கும் சேர்த்து அள்ளு!

ஊர் இரண்டானால்
கூத்தாடிக்கு கொண்டாட்டம்
கட்சி இரண்டானால்
தொண்டர்கள் பந்தாட்டம்!

அண்ணாத்துரை சாகுமட்டும்
அசையவில்லை தி.மு.க
அவர் செத்த பிறகுதானே
ஆரம்பம் அ.தி.மு.க
என்ன இது புதுக்கதையா
இழுதம்பி இழுவலையை
'அம்பா'வை சரியாய்ப் பாடு
ஆட்டம் வெல்ல நாட்டம் காட்டு!

எவன் பெண்டில்
எவனோடு போனாலென்ன
எழுதுகின்ற 'றிஜிஸ்ட்ட'ருக்கு
ஏழுகாசு சேர்ந்தால் சரி
அதுபோல கொள்கை எடு
அதற்காகப் பாடுபடு!

அவர் அணியா? இவர் அணியா?
எவர் அணியில் போய்ச் சேர்ந்தால்
எங்களுக்கு லாபம் வரும்
என்பதனை யோசித்து
இன்றே ஒரு முடிவு எடு!

எத்தனை நாளைக்கு நாம்
எடுப்பார் கைப்பிள்ளையப்பா?
சத்தியத்தை தூக்கி எறி
சகலதையும் மூடி அழி
புத்தியுடன் செயற்பட்டு, உன்னை
புடம்போடத் தேடு வழி!

பட்டம் பதவி
பவிசுவான கார், பிக்அப்
கிட்டுதற்கு யார் நமக்கு
கிருபை செய்வார் அவர் பக்கம்
கட்டம் கட்டி அணி சேர்ந்து
கலர் காட்டு! கலர் காட்டி, ஒரு
மட்டத்துக்கு நீயும், பெரிய
மனிசனென்று அறைகூவு

கட்சியும் கொள்கையும்
கடைசி மட்டும் உயர்வு தரா
வால்பிடித்து வாழ்ந்தால்தான்
வாழ்க்கையிலே வளர்ச்சிவரும்
பிடித்தாலும் பெரிய
புளியம் கொம்பாய் பார்த்துப்பிடி

மக்களென்ன சொல்வாரா?

அந்த

மடையர்களை விட்டுவிட்டு

உன்வீட்டுக் கூட்டுக்கு

நீயேதான் வீசுவதற்கு

தக்கதொரு தருணம் இது

தருணம் இதை பயன்படுத்தி

தடம்மாறு! தடம்மாறி

'பிக்அப்'பிலே வா தம்பி! வந்தால்

பிடிப்புத்தான் நம் ச்னங்களுக்கு

அப்பழுக்கா? ஆர் சொன்னார்?

அட, அதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு

'சுப்ப'ராக நீ வாழ

சுடர் என்ன கண்டு பிடி!

எரிகின்ற வீட்டுக்கு

எண்ணெய்யா நாம்

ஊற்றுகின்றோம்?

எங்களது வீட்டினிலும்,

விளக்குகள் எரிவதற்கு

எரிகின்ற வீட்டில் நாம்

நெருப்புத்தானே எடுக்கின்றோம்

எது சரி? எது பிழை?

என்பதை பார்க்காதே

'காற்றுள்ள போதே

தூற்றிக்கொள் 'பழமொழியை

ஏட்டினிலே தேடிப்பிடி

எடு அதை 'பெனர்' எழுது

நவமணி - 09.02.2003

இதுதான் கலிகாலமா?

ஒரு காலம் வரும் என்றார்கள்
அம்மி மிதக்கும்
அரச இலை தாமும்
ஒரு காலம் வரும் என்றார்கள்
அக்காலம்தான், இக்
கலிகாலமா சொல் தோழர்

'வாருகோல்'கட்டுக் கெல்லாம்
முத்துமாலை என்றல்லவா
இப்பொழுது முடிசூட்டப்படுகிறது....

அல்லியும், தாமரையும், அழகு மலர் ரோசாவும்
மல்லிகையும், மருக்கொழுந்தும்
மணத்த பூச்சாடிகளில்
கடதாசிப் பூக்களன்றோ
கண்சிமிட்டி நிற்கிறது....

சூரியனும், சந்திரனும்
சுடர்விட்ட வான் வெளியில்
மின்மினிப் பூச்சிகளா
மின்னல் ஒளி பாய்ச்சுவது?

வராலும், குரட்டைகளும்
வலம் வந்த குளத்துக்குள்
வா(ல்)லான் தவளைகளை
வல்லமைக்கு வைத்தவர் யார்?

மேலார்மை இன்று
மெட்டழிந்து போனதுகாண்
கூளனும், குப்பைகளும்
கொலுவிலேறிக் கொள்கிறதே...
சீலமும், சிறப்புகளும்
சீரழிந்த காலம் இஃதா?

தந்தைக்குத் தெரியாமல்
தாயின் கருவறையில்
கருவாகி, உருவான, 'கரு'வெல்லாம்
பெரிய பேராகி, பேறாகி
'திரு'வானார் நமது தெருக்களிலே கண்டீரோ?

குருவை, 'கோ'வை, குலத்தை, கோத்திரத்தை
மதியாத ஒரு கூட்டம்
மலர்ந்து, மலமாகி
மணக்கின்ற இக்காலம்
மாறுவது எக்காலம்?

ஒரு காலம் வரும் என்றார்கள்
அக்காலம்தான் இக்
கலி காலமா சொல் தோழா!

தினகரன் - 2002.03.17

சாவை வென்ற சரீதை!

சின்னம்மா நீ செத்துப் போய் விட்டாயா...?
என் அம்மா செத்ததின் பின்
என்னை நீ
என்னமாய் வளர்த்தாய்கா
சின்னம்மா நீ
செத்துப்போய் விட்டாயா?

சின்னஞ் சிறு வயதில்
நான்
மண் சோறு ஆக்கி
மணல் வீடு கட்டி
விளையாடும் பருவத்தில்
என்னை விட்டு
என் அன்னை பிரிந்தாளாம்
அந்தப் பிரிவை
நான்
பிரித்தறியா மட்டாக
என்னை வளர்த்த சின்னம்மா நீ
செத்துப்போய் விட்டாயா?

என் மீது
அன்பைப் பொழிவதில்
பண்பை.. பாசத்தை... பக்தியினைச் சொரிவதில்
“மல” டாகி நின்ற மனிதர்கள்
உன்னை “மல” டென்று உரைத்தார்கள்
அதற்காக ஒரு சொட்டும்
கண்ணீர் சிந்தாது
கண்ணை இமை காப்பதுபோல்
என்னை காத்து வளர்த்த சின்னம்மா
நீ செத்துப் போய் விட்டாயா...?

காகக் கூட்டுக்குள்
குயில் முட்டை இடுவதுவும்
முட்டை குஞ்சாகி
குஞ்சு குயிலாகி
கூவத் தொடங்கியதும்
கொத்தும் காகங்கள் அதிகரித்த சமூகத்தில்
புத்தம் புதிதான புதியதொரு பிறப்புநீ!

எத்தனை கால் இந்த
இகத்தினில் வாழ்ந்தாயோ
அத்தனை காலமும்
எனக்கு அன்பாகி, அறிவாகி, வழியாகி, வாழ்வாகி
வாழ்ந்த சின்னம்மா நீ
செத்துப்போய் விட்டாயா?

சாவை வெல்லுதல்
சரிவராத காரியமாம்
யார் சொன்னார்?
சாவை வென்ற சனங்களது சரித்திரங்கள்
ஆனமட்டும் ஏட்டில் அச்சடிக்கப் பட்டுள்ளதே

அந்த வரிசைக்கோர்
வரி சேர்த்த சின்னம்மா
நீ சாகவில்லை? ஏனென்றால்
சாவை வென்ற சனங்களது வரிசைக்கோர்
வாரிசு நீ! வரிசை நீ!!

தினகரன் - 1984.04.10

ஒரு தபாற்காரனின் ஏக்கம்

அன்பே உன்வீட்டில்
அந்த அமைதியினை
அவிழ்த்தது யார்?
அவிழ்த்தது யார்?

என்றன் சைக்கிள்
எழுப்புகின்ற “கிண் கிணி” யை
அண்டை அயலில்
ஆர்வமுடன் கேட்டவுடன்
உன்றன் வாசல்
கதவண்டை நீ வருவாய்

கடிதம் வந்ததா?
கணை தொடுக்கும் உன்விழிகள்
அத்தான் அனுப்பும்
அஞ்சலதைக் கண்டவுடன்
பித்தாகி, பிடிப்பாகி
அச்சச்சா நீ சிரிப்பாய்
அதைப் பார்த்து
நான் மகிழ்வேன்

உன்றன் பெயரை
உழுதுவந்த அஞ்சலினை
என்றும்போல் இன்றும்
இன்முகமாய் கொண்டுவந்தேன்

உன்னைக் காணவில்லை
உன்விழியைத் தேடுகிறேன்
அம்மாவா? அவள்
அழுத முகம் தெரிகிறதே
என்ன நடந்தது? நீ
எங்கே சென்றுவிட்டாய்?
உண்மைதானா? நீ இந்த
உலகத்தைப் பிரிந்த கதை

என்ன? நான்
எடுத்து வந்த கடிதத்துள்
உள்ள செய்திகளா
உன்னுயிரைப் போக்கியது?

அம்மா நான் பாவி
அந்த அயோக்கியன்
ஆம் உன் காதலன்
“என்னை மற” வென்று
எழுதிய அஞ்சலினைக்
கொண்டு வந்து தந்த
கொடும்பாவி! கொடும்பாவி!

உன்னை மரணத்தின்
ஊஞ்சலிலே தாலாட்டும்
எண்ணம் எப்பொழுதும்
என்றனுக்கு இருந்ததில்லை

என்றன் கடமை
எதுவென்று நீ யறிவாய்
உன்றன் மரணம்
அஞ்சலிலா யாரறிந்தார்?

தினகரன் : 1979.09.01

மையித்து வீடு

மையித்து வீட்டின் மணமெங்கும் கமழ்கிறது
வையத்துள்
வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த பெரும் மனிதர்
அப்துல்லாஹ் போடி
ஆம் அந்த ஹாஜியார்தான்
இவ்வையகத்து வாழ்வின்
வழி பிரிந்து செல்லுகிறார்..

மையித்தை குளிப்பாட்டி “கப” னிட்டு
வைத்துள்ளார்
“சந்தூக்கு தூக்கச் சென்றவர்கள் வரவில்லையா?
சந்தனக் குச்சியை சரிபார்த்து வைதம்பி...”
புதிதாக வந்த நபர்
புடம் போட்டு விடுகின்றார்...

“மையித்தை
பள்ளி
எல்லையுள்தான் அடக்க வேண்டும்”
பணக்காரர் ஒருவர்
பறைசாற்றி நிற்கின்றார்

“சந்தூக்கு வந்தாச்சு”
“சந்தூக்கு வந்தாச்சு”
எங்கிருந்தோ வந்தநபர்
எதிரொலித்த குரலடுத்து...

“.. அஷ்ஹது அன் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹூ
வ அஷ்ஹது
அன்ன முஹம்மதர் றகு லுல்லாஹி
இன்னாலில் லாஹி
வஇன்னா இலைஹி ராஜூஉன்..”

கலிமாவின் ஓசை
காதுகளில் நிறைகிறது

போடியார் மனைவியிடம் புறப்படவா
கேளுங்கள்
“முஅத்தினா”ர் விடுத்தவேண்டுதலை அடுத்தாற்போல்
அப்துல்லாஹ் போடியாரின்
அகம் குளிர்ந்த மனையாட்டி
எங்கே? எங்கே? எல்லோரும் தேடுகிறார்....?

உள்ளறையில் இருந்து வந்த
ஓலம் மிகக் கவர்கிறது
உண்மைதான்
தன் உவப்பான கணவனாரின்
எண்ணம்
அப் பெண்ணின்
எண்ணத்தைப் பிரிந்திடுமா?
வந்தவர்கள் எல்லோரும்
வாய் திறந்து அழுகின்றார்....

“பெட்டகத்துள்
இருந்த
பெட்டியினைக் காணவில்லை
தேட்டங்கள் எல்லாமே
தேங்கியுள்ள பெட்டியது
வீட்டுக்குள் நுழைந்து
வெளிக்கிட்டோர் யார் இங்கே?
பெட்டியினைத் தாருங்கள்
பெட்டியினைத் தாருங்கள்”

பேயறைந்த பெண் போல
பிதற்றுகிறாள் போடி இல்லாள்...
கூட்டத்துள்
புதிய
குசு குசுப்பு அவிழ்கிறது....

சந்தூக்கை
தோள் கொடுத்தோர்
சரி பார்த்து இறக்கி வைக்க....
சந்தனக் குச்சி
சாம்பலாகி சரிந்து விழ..
ஒரு காசுக்காரர்
இக்காசினிக்கு விடைகொடுத்த
மையித்து வீட்டின்
மணமெங்கும் கமழ்கிறது!

தினகரன் - 1989.10.10

மையித்து : மரணமான உடல்
கபன் : மரணமான உடலுக்கு அணியப்படும் ஆடை
சந்தூக்கு : பாடை
அஷ்ஹது ராஜலின் : மரண ஊர்வலத்தின் போது ஓதப்படும் வேத
வாக்கியம்
முஅத்தினார் : பள்ளியில் தொழுகைக்காக அழைப்பு விடுப்பவர்
மரணவீட்டுச் சடங்குகளிலும் பங்கு கொள்வார்.

சமுர்த்தி முத்திரை?

வேண்டும்
எனக்கும்
சமுர்த்தி முத்திரை

வறுமைக் கோட்டிலிருந்து
விலகுவதற்கல்ல
வருமான வரியிலிருந்து....
விலகுவதற்கு.

தேர்தல்

பாடசாலையில்
மாணவர்களது அப்பியாசக் கொப்பியில்
புள்ளடி இட்டால்
அது பிழை அடையாளம்

வாக்குச் சீட்டில்
வேட்பாளரது சின்னத்துக்கு நேரே
புள்ளடி இட்டால்
அது சரி அடையாளம்

பிழை அடையாளத்தை
சரி அடையாளமாக
பிரகடனப்படுத்தும் பிரசித்தம்
தேர்தல்

புறம்போக்கு

“இந்த உலகத்துக்கு

நான்

என்ன செய்ய வேண்டி இருக்கிறது

எல்லாவற்றையும் தான் எல்லாரும்

செய்து முடித்துவிட்டார்களே” - என்றான்

ஒரு பாணைச் சோற்றில்

ஒரு சோற்றைக் கூட

பதம் பார்க்கத் தெரியாத ஒருவன்

வார்த்தைகளில்லை!

நன்றி சொல்ல மாட்டேன் நான்
அந்த நால்வருக்கும்! நால்வருக்கும்!

'எல்லாவற்றுக்கும்
எல்லோரும் சொல்லுகின்ற
நன்றியினைப் போல்
அந்நன்றி ஆகிவிடும்'
ஆகையினால்,
நன்றி சொல்ல மாட்டேன் நான்
அந்த நால்வருக்கும்! நால்வருக்கும்!

என்னைத் தெரிந்த
எனக்கு யாரென்று தெரியாத
நல்லவர்கள் அந்த நால்வர் அவர்களுக்கு
நன்றி சொல்லமாட்டேன் நான்
அந்த நால்வருக்கும்! நால்வருக்கும்!

கைமாறு கருதாது
காரியங்கள் செய்வாரவர்
முகஸ்துதி பாராது
முன்னின்று உழைப்பாரவர்
செத்த என் உடலதை
சிறப்பாக மண் புதைக்கும்
நல்லவர்கள் அந்த நால்வர் அவர்களுக்கு
நன்றி சொல்லமாட்டேன் நான்
அந்த நால்வருக்கும்! நால்வருக்கும்!

நாளை மறுமையிலே
 தராசில் இடப்படுகின்ற
 என் நன்மை தீமைகளில்
 தீமைகளை மட்டும்
 தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்(ளு)வேன் நான்
 நன்மைகள்
 அந்த நால்வருக்கும் காணிக்கை!

தினகரன் : 1999

சண்முகம் சீவலிங்கம்

அன்புடன் என் இதயத்துக்கு மிகவும் நெருக்கமானவர். பழைய மார்க்சிய லெனினிய மா-ஓ-வோ சித்தாந்தவாதிகளுக்குமிடையே உள்ள பாசம் இன்னும் எங்களுக்கிடையே இருக்கிறது. எல்லோரையும் விட நான் ஒரு கம்யூனிஸ்டை - ஒரு கம்யூனிஸ்ட் அனுதாபியை அதிகம் நேசிப்பேன். ஒரு இலக்கியக்காரன் என்ற வகையிலும் நண்பர் அன்புடன் மீது எனக்கு பெருமதிப்பு உண்டு.

சளையாமல் எழுதுகிறவர் அவர். நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் இவரது எழுத்துக்கள் பிரசுரம் பெற்றுள்ளதைக்காண்கிறோம். இவர் பலவாறானோலி நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கு கொண்டுள்ளதுடன் தன் வாலிப்ப்பருவம் முதல் தன் பிரதேசத்திலும் பிரதேசத்திற்கப்பாலும் எங்கெல்லாம் இலக்கியக் கூட்டங்களும் இலக்கிய இயக்கங்களும் இடம்பெற்றனவோ, அங்கெல்லாம் பிரசன்னமாய் இருந்திருக்கிறார். என் போன்றவர்களை பாடசாலையும் பல்கலைக்கழகமும் உருவாக்கியது போல் அன்புடன் போன்றவர்களை இலக்கியக்கலந்துரையாடல்கள் உருவாக்கினவோ என்று கூட எண்ணத்தோன்றுகிறது.

‘நெருப்பு வாசல்’ அணிந்குரை 1999.11.21

இலந்தைப் பழுத்துப் புழுக்கள்

தார்றோட்டு
தபாற் கந்தோர்
ஆஸ்பத்திரி
மகா வித்தியாலயம்
கல் வீடு
கார் வண்டி
உழவு மெசின்
மின்சாரம்

நான் ஊரைப் பிரிந்த
இருபது வருடங்களுக்குள்ளே
எத்தனை முன்னேற்றங்கள்
ஓமாம்
ஊர் முன்னேறிவிட்டது!

அதோ தூரத்தே
அணி செய்துவருகின்றான் ஆதம்
ஆம்
அவனும் நானும் பள்ளி நண்பர்கள்
“ஹலோ மச்சான் ஆதம்”
“.....”
ஏன் அவன் பேசவில்லை
அம்மா சொன்னவைகள் உண்மைதானா?
காணி.. பூமி... சொத்து.... சுகம்
இவைகளை அவன் வாங்கிவிட்டானா?
அவைகள் அவனை வாங்கிவிட்டனவா?

தார்றோட்டு
தபாற்கந்தோர்
கார் வண்டி
உழவு மெசின்
அப்பப்பா
ஊர்.. முன்னேறி விட்டது

ஊரிலுள்ள மனிதர்கள்

போட்டி
பொறாமை
பூசல்
புகைச்சல்

இவைகள் இன்னும் மாறவே இல்லை

தார்றோட்டு
தபாற் கந்தோர்
கார் வண்டி
மின்சாரம்

அப்பப்பா

எத்தனை மாற்றங்கள்
எத்தனை முன்னேற்றங்கள்
ஓமோம்
ஊர் முன்னேறி விட்டது!

ஒளி - 1974.04.01

ஒழுக்கு

அந்தக் குழந்தை இறந்தே பிறந்தது
இறந்து
பிறந்த அந்தக் குழந்தையை
இன்னும் அடக்கம் செய்திடவில்லை
இறந்து - பிறந்த
அந்தக் குழந்தையை
இன்னும் அடக்கம் செய்யாதிருக்க
என்ன காரணம்? என்ன காரணம்?

இந்த உலகின்
எந்த நிலையும்
அறியா அந்தச் சின்னஞ் சிறிசு
ஆற்றிய பொல்லாச் செய்கைதான் என்ன?
இறந்து பிறந்த அந்தச் சிசுவின்
இழவுச் சடங்கு நடக்காதிருக்க
என்ன காரணம்? என்ன காரணம்?

தப்பில் பிறந்த தளிர்
அந்த மழலை
தகப்பன் இல்லாத் தனையனாம் உண்மையா?
விதை இல்லாமல் பயிர்வர முடியுமா?
விருட்சம் இல்லாமல் நிழல்பெற இயலுமா?
விதை விதைத்தவன்
அறுவடை செய்(கு)வான்
விதைத்தவன் அறுக்க
மறுப்பதும் புதுக்கதை!

தாலி கழுத்தில் அணியும் முன்னர்
“தாய்மை” அடைதல்
கன்னியர் பிழைதான்
வேலி தாண்டும் வெள்ளாட்டுக் கூட்டம்
விரட்டப்படுதல் விருப்புடை செயல்தான்
வேலியில் “ஓழுக்”கை வைத்து கொண்டு
வெள்ளாட்டை
பிழை சொல்லுதல் சரியா?

பூத்தால்
பின்னர் காய்ப்பது இயற்கை
பூத்த பூவை
காய்க்க கனிய
வாய்த்த சமூகம் வைய(க)த்தில் உண்டா?

எய்தவன் இருக்க அம்பினை நோவதா?
அவலை நினைத்து உரலை இடிப்பதா?
கனி இருக்கக்
காய் பறியாமல்
வேலியைத் திருத்துவோம்
வெள்ளாடு திருந்தும்!

புதுக்குரல் - 1985.01.01

மனைவீக்கு ஒரு மடல்

“தருவோம் எனச் சொன்ன பணத்தை தராததற்கா
வருவேனெனச் சொல்லி வராமல் இருக்கின்றீர்....?
என்று நீ கேட்டு எழுதிய கடித மடல்
இன்று சனிக்கிழமை என் கரத்தில் கிடைத்ததடி!
வருவேனெனச் சொன்ன வாக்கை நிறைவேற்ற
முடியா தொருநிலைமை முடிந்து விட்டதினால்
வருகை தருவதற்கு முடியாத என்நிலைமை
புரியாத உன்றனது புலம்பலினைக் கண்டமுதேன்!

அறியாக் காலத்தில் அப்பன்மார் விருப்பம்போல்
நடந்த எங்களது திருமண நாளன்று
எல்லாப் பெற்றோரும் எதிர்பார்த்த செயலைப்போல்
என்றன் பெற்றோரும் ஏராளம் பணம் கேட்டார்
தருவோம் எனச் சொன்ன உன்றன் பெற்றோர்கள்
தந்தார் பாதியினை மறுபாதி பிறகென்றார்
“தருவோம் எனச் சொன்ன பணத்தின் பாதியினை
தருக...” எனக் கேட்டுத் தனியாக வில்லையடி!

“பேசிய சீதனத்தை பெற்றுவா...” என்றெந்தன்
வாப்பா ஒரேகாலில் வழுவாது நிற்கின்றார்
சீதனங்கள் வாங்குவது சீரான செயலல்ல
என்பதனை வாப்பாமார் இன்னமும் உணரவில்லை
கொள்ளை, களவு, கொலை, காமம், வன்செயல்கள்
எல்லாம் இருக்கும்வரை இந்நிலைகள் இருக்குமடி!
இன்றைய சமூகத்தின் அமைப்புமுறை மாறும்வரை
இந்த இழி நிலைகள் இருக்கத்தான் செய்யுமடி

சீதனம் எனும் சொல்லை சீ....தன மாக்குதற்கு
 அடிப்படை மாற்றமே அவசியத் தேவையென்று
 என்றனது தோழர்கள் எனக்கியம்பி இருக்கின்றார்
 சீதனம் வாங்கும் சீர்கெட்ட போக்குகளை
 மாற்றும் புரட்சிக்கு மக்களை தயார்படுத்த
 அன்பர்கள் சிலபேர் அணியொன்று சேர்ந்துள்ளார்
 அன்பர்கள் சேர்ந்த அணியில் அணியாகிப்
 போனேன் அதனாலே புறப்படவோ நாளாச்சு!

வாப்பா மார்களுக்கு வயசாகிப் போனதினால்
 வாப்பாவாய் நாளை வருபவர்கள் நாங்களடி
 நாளைய நாளை நடத்தும் நாங்கள்தான்
 நாளைய யுகத்தை நமதாக்க வேண்டுமடி!
 கொள்ளை, களவு, கொலை, காமம் வன்செயல்கள்
 இல்லாத யுகமொன்றை இங்கிழுத்து வருவோமேல்
 நல்லதொரு புதுவாழ்வை நமதாக்க முடியுமடி
 எல்லோரும் இன்புற்று இருப்பதற்கும் இயலுமடி.

“உன்றன் மடியில் உறங்கும் மகனுக்குச்
 சீதனங்கள் வாங்கச் சித்திரமே எண்ணாதே....”
 சீதனங்கள் வாங்கும் சீர்கேட்டை ஒழிப்பதற்கு
 இதுவே நாமெழுதும் இன்றையச் சுலோகமடி!
 ஊருக்கு ஊராக வீட்டுக்கு வீடாக
 இந்தச் சுலோகத்தை எழுதிவிட வேண்டுமென
 இங்கோர் தீர்மானம் எடுத்துநாம் இருப்பதினால்
 அங்கும் செய்திகளை அவிழ்த்துவிடத் துணியுமடி!

இளைய தலைமுறைகள் இப்படியோர் தீர்மானம் எடுத்துச் செயல்படுத்தின் இனியில்லை சீதனப்பேய் வளரும் புதுநாளில் வளரும் தலைமுறைகள் புதிய வழியிதனைப் புடம்போட வேண்டுமென உன்றன் தோழியர்கள் உசைமா, ரஹ்மாவுக்கு உடனே சொல்லிவிடு, உரத்துச் சொல்லிவிடு இந்தப் புதுவழியை எல்லோர் வாழ்வினிலும் எடுத்துச் செயல்காண இன்றே தூதுவிடு!

தொட்டிலிலே தூங்கும் தூய மகனாரைக் கண்டு கதைபேச கனநாளாய் ஆசையுண்டு ஓட்டி உறவாடி உன்னோடு பேசுவதற்கும் உள்ளம் முழுதாக ஊற்றெடுத்த ஆசையுண்டு கட்டி உன்றனது கன்னத்தில் முத்தமிட எட்டி நீயோட இணைந்துவந்து உள்ளறையின் கட்டிலிலே இன்பக் காவியங்கள் பாடுதற்கு கட்டாயம் வருவேன் கதவுகளை திறந்துவிடு!

தினகரன்: 1980.10.30

மேமன் கவி

இலக்கிய மணம் கமழும் கிழக்கு மண்ணிலிருந்து எழுதும் பலநூறு கவிஞர்களில் தனித்துவமான பாணியில் எழுதுவோரை விரல் விட்டு எண்ணி விடலாம். அத்தகு தனித்துவமிக்க கவிஞர் அன்புடன் ஆவார். அவரது தனித்துவமான பாணியே அவரை மற்ற கவிஞர்களிடமிருந்து வேறுபடுத்தி காட்டுகின்றது. மாறுபட்ட இலக்கியக்குணம் கொண்டவர் அன்புடன்.

‘தினகரன்’ 1988.03.20

‘செங்கப்படை’ வயலை நோக்கி

காலையிலே எழுந்தவுடன் முகம்கழுவி, வீட்டுக்
கடமைகளை முடித்து விட்டுத் தோழியோடு
மாலையது வரும்வரையும் வெயிலில் நின்று
மாடாக உழைப்பதையே தொழிலாய்ச் செய்யும்
வேலையது கதிரடிக்கும் வேலை நல்ல
வேகுவெயில் சுடுகின்ற வேலையம்மா
வாலையவள் என்செய்வாள் வாழ்க்கைத் தேரில்
வாட்டுகின்ற பசிபோக்க வழியே இல்லை!

பூப்பெய்தி இருமாதம் போகவில்லை
பூமியினை விட்டகன்றார் தந்தையாரும்
ஆப்பமது சுட்டு விற்று அன்னையாரும்
ஆற்றிய அரும் பணியும் நின்றதாலே
சாப்பாட்டுப் பிரச்சினைகள் வீட்டைச்சாட
சாஹிரா, சபூறா என்னும் தோழியர்கள்
கூப்பிட்டுக் கதிரடிக்கக் கூட்டி வந்து
காட்டினார்கள் பசிபோக்க வழியே ஒன்று!

பாய்களுடன் கம்பினையும் தலைமேற் கொண்டு
பாவையர்கள் செல்லுகிறார் படுவான் பக்கம்
வேய்கின்ற “சூ”டொன்று இன்று உண்டு
வெட்டுகின்ற வேளாண்மை வயலும் உண்டு
தாய்கிழவி தங்கம்மா சொன்ன வார்த்தை
தான்மனதில் படம்போல காட்சி காட்ட
சே(ய்)யவளும் சின்னம்மாப் பெண்டுகளும்
செல்லுகிறார் “செங்கப்படை” வயலை நோக்கி

பூமியிலே கிடக்கின்ற கதிர்கள் தன்னை
 பூவையர்கள் ஒன்றாகக் கூட்டி செய்து
 பா(ய்)யினிலே போட்டாங்கு பதறு போக்க
 பக்குவமாய் அடிக்கின்றார் கம்பு கொண்டு
 ஏய்யென்றும் “அடியேய்” என்றும் போடிமார்கள்
 ஏசுகின்ற - போதினிலும் அந்தப் பெண்கள்
 நாய்படாப் பாடுபட்டு உழைப்பதெல்லாம்
 நசுக்குகின்ற பசிக் கொடுமை தானேயம்மா!

வேளாண்மை நடுதலோடு களை பிடுங்கல்
 வெட்டுதல், சுட்டுதல், துவைத்தல் என்னும்
 ஏராளமான பல தொழில்கள் செய்து
 எப்போதும் பிழைக்கின்ற ‘சல்மா’ வுக்கு
 யாராலும் துணைகொள்ள வருவா ராமோ
 யாருண்டு இப்புவிவில் சீதனப் பேய்
 தாராளமாக வந்து ஆட்சி பூண்டு
 தரணியினைக் கைப்பிடித்துள்ள போது?

சல்மாவை கண்டவுடன் கண்ண டிக்கும்
 சரிபுத்தீன் ஹாஜியார் தன் மகனும்
 புல்பிடுங்கிப் போகின்ற போதொரு நாள்
 “புள்ளே” எனக் கூப்பிட்டு சரசமாட
 ‘வள்ளாக்குள’ப் பாலத்தில் வழி மறித்த
 வட்டை விதானையார் பேரன் மாரும்
 சல்மாவைப் போன்றவர்கள் வாழ்வு கொள்ள
 சரியான வழியொன்று செய்வாராமோ?

தினகரன் - 1975.05.15

செய்திக்குள் செய்தி

பேப்பர் படிக்கல்லையோ...?

போனகிழமை நடந்த

வீசிக் கூட்டத்தில்

எமது 'மெம்பர்'

விளாசிய விளாசலெல்லாம் பேப்பரிலே-

முன் பக்கச் செய்தியாக

வெளிவந்திருக்கிறதே

பேப்பர் படிக்கல்லையோ?

வாசிகசாலை

விளையாட்டு மைதானம்

பொதுக் கிணறு

கக்கூஸ்.... இப்படியாய்

தேவைகள் நிறைவேற்ற வேண்டுமென

வீ . சிக் கூட்டத்தில்

எமது மெம்பர் பேசியுள்ளார்...

செய்தி யெல்லாம் பேப்பரிலே

முன் பக்கச் செய்தியாக வெளிவந்திருக்கிறதே

பேப்பர் படிக்கல்லையோ?

பள்ளி வளவில்

பொதுக் கிணறும்

கக்கூசும்

கட்டும் பொறுப்பை ஏற்று

முன்னின்று நடத்திய பெரியார்

அவரென்று,

முன்னர் செய்த சேவைகளைக் குறிப்பிட்டிடு

செய்தியெல்லாம் பேப்பரிலே

வெளிவந்திருக்கிறதே

பேப்பர் படிக்கல்லையோ....?

போன வருஷம்
இப் பொறுப்புக்களை ஏற்று
முன்னின்று நடத்தியதால்
கல் வீடும்
காற்சட்டை மாப்பிள்ளையும்
காரும், காணியுமாய்
மெம்பர்
மாடி ஏறிய செய் 'தீ'களை
பேப்பரிலே காணவில்லை
என்றா விழிக்கின்றீர்....?

இந்த வருஷம் புதிதாய்
அத்திவாரம் போட்டுள்ள
இளைய மகளுக்கான 'மாடி' யையும்
மாப்பிள்ளைப் பொடியனையும்
தேடிப் பிடிக்க
மெம்பர்
திட்டம் தீட்டியுள்ள செய் 'தீ'களை
பேப்பரிலே காணவில்லை
என்றா விழிக்கின்றீர்...?

போம் மேன்
போய்
பேப்பரை கூர்ந்து படியும்!

புதுக்குரல் - 1974.11.01

மருந்து

நானோர் சிறுவனாய்
இருந்த பொழுது
எனக்குள் இருந்த
நோயினைப் போக்க
என்தாய் எனக்கு
மருந்தினைத் தருவாள்

கசக்கும் அந்த
மருந்தினை அருந்த
'எனக்கு ஒண்ணா
ஒண்ணாது' என்றே
அழுது அழுது
கண்ணீர் வடிப்பேன்

'இனிக்கும் மருந்து
இது' வெனச் சொல்லி
ஏதும் இனிப்பை
நாக்கி(னி)ல் தடவி
என்னை அன்னை
ஏமாற்றி ஏமாற்றி
மருந்தை எனக்கு
அருந்தத் தருவாள்

ஓ... எனது
இளைய புதல்வனே,
உனக்குள் இருக்கும்
நோயினைப் போக்க
எனக்கு அன்னை
செய்ததைப் போல
இனிப்பை ஊட்டியோ
புளிப்பை காட்டியோ
மருந்தினையூட்ட
நான் தயாரில்லை

மருந்து கசக்கும்
கசக்கும் கசப்பை
சகித்து சகித்து
மருந்தை அருந்தின்
வருத்தம் தணியும்
சுகமும் கிடைக்கும்

நோயினைப் போக்க
மருந்து மருந்தே
மகனே வா
மருந்தை அருந்து!

அக்னி - 1975

மின்சார சபைக்கு

எனக்கொரு வீடு வேண்டும்
பூமியில் அல்ல, வானத்தில்.

சூரியனிடமிருந்து
சந்திரன் ஒளியைப் பெறுவதைப் போல
நட்சத்திரங்களிடமிருந்துதான்
நான் பெறவேண்டும் ஒளி

பூ மழை வேண்டாம்
வான் மழைதான் வேண்டும்
கிணறும், குளமும், கடலும்
நீரை உட்கொள்ளுவதற்கு முன்
நான் மழையில்
அடிக்க வேண்டுமே நீச்சல்

மேகங்கள்தான்
எனக்கு இனி வாகனம்
வானவில்லில் நான்
தரிக்க வேண்டுமே ஆடை

சூரிய அடுப்பில்தான்
நான் சமைக்க வேண்டும் சோறு
சந்திரனுக்குள்ளேதான்
எனக்கொரு அறை வேண்டும்
படுக்கை அறை!

அமாவாசைக்கு
அமாவாசை
நான் வரவேண்டும் பூமிக்கு....

மின்சார சபைக்கு
ஒரு வேண்டுகோள்
தயவு செய்து
அமாவாசை நாளில் மாத்திரம்
தூங்கிவிடாதீர்கள்
'வானம் அன்றுதான்
மெய் சிலிர்த்து
பூமியைப் பார்த்து'

திருடர் கைத் திறப்பு

திருடர் திருந்துவதே
திருட்டொழிய வழியென்றார்
திருடர்கள் திருந்திவிட்டால்
திருட்டு இல்லை தீர்ப்புச் சரி!

இரவி உதிக்கும் வரை
இருட்டு இனி மறையாது
குருட்டு வெளிச்சம்தான்
குடையை விரி மழைவருது!

கறையான் புற்றெடுக்க
கருநாகம் குடிவருமாம்
சிலந்தி வலை விரித்தால்
சிறுபூச்சி, புழு அழியும்!

மரம் நடும் பேர்களுக்கு
பழம் கிடைத்தல் நிசமில்லை
புறத்தாரும் காய் கனிகள்
புசிப்பார்கள் இது சுகசம்!

நட்டவன் யார் ஒருவன்
நீர் தந்தான் இன்னொருவன்
காய் கனி பறிப்பதற்கு
கண்ணி வைத்தான் வேறொருவன்!

யார் யாரோ வருவார்கள்
யார் யாரோ போவார்கள்
வருவதும் போவதும் தான்
வாழ்க்கையிலே பாடமடா

பூப் பூக்கும் மரத்துக்கு
பூவாலே பலனுண்டா?
நிலாப் பூக்கும் வானுக்கு
நிலாவாலே பயனுண்டா?
முத்தொளிரும் கடலுக்கு
முத்தாலே பயன் ஏது?
பயனை எதிர்பார்த்தா, இப்
பம்பரங்கள் சுழல்கிறது?

மண் சரிவு மணல்களுக்கு
மலைகளுக்கு அது இல்லை
கண்ணுக்குள் உள்ள காயம்
கண்ணுக்குத் தெரிவதில்லை
கண்ணாடி முன்னாடி
கண்ணாலே கண்ணைப்பார்!

திருட்டை ஒழிப்பதற்கு
திறம் மார்க்கம் இரண்டுண்டு
திருடர் திருந்துவதும்
திருடர் கைத் திறப்புமது!

ஒரு கல்லில் இருமாங்காய்
ஓம் அதுதான் புதிய வழி!

எதிர்த்தவர் தோளில்தான்
ஏர் பூட்டப்பட்டுள்ளது
இழு தம்பி இழு ஏரை
யாரங்கே? ஏன் விடுப்பு?
விலங்குகள், விலகுங்கள், புது
ஏர் உழுது வருகிறது!

2001.01.02

வாழ்வியலைப் பாடுவோம்

ஊண், உடை, உறையுள் இவைமூன்றும்
ஊடறுத்து நிற்கும் வாழ்வியலில் உண்மைஇது
தேன்போல வாழ்வின் வாழ்வாங்கு இனிப்பதற்கு
தேவையிந்த மூன்றணியும் தெளிவுகளை அறிவோமே
வாழ்வியலைப் பாடுதற்கு வாய்த்ததொரு சந்தர்ப்பம்
வாழ்ந்த வற்றை வளர்ந்த வற்றை
ஆழ் கடலை தோண்டி ஆராய்தல் நல்லதுவே
ஆகையினால் கவிதையிலே அவைகளினை ஆராய்வோம்.

‘பூவலை கிள்ளி புதுக்குடத்தை கிட்டவச்சி
ஆரம் விழுந்தகிளி அள்ளுதுகா நல்ல தண்ணி’
பூவலின் பூர்வீகப் புகழ்பரப்பும் பாடல் இது
பூவலின் காலம் போய்மறைந்த பின்னாலே
புதுவடிவம் எடுத்த கற்கிணறு காலத்தை
ஏவலுடன் கற்பிக்க இருக்கிறது மறுபாடல்
‘கடலே இரையாதே கற்கிணறே பொங்காதே
நிலவே எறியாதே நீலவண்டார் போய்ச்சேருமட்டும்!

‘பூவலை தோண்டி புதுக்குடத்தை கிட்டவச்சி
ஆரம் விழுந்தகிளி அள்ளுதுகா நல்ல தண்ணீர்’
பூவலைத் தோண்டி புதுத்தண்ணீர் குடித்தவர் நாம்
பூர்வீகம் மாற்றி கற்கிணறு கட்டிவைத்தோம்
ஆவலான கற்கிணறு அவைகளையும் மாற்றி இன்று
அடுத்தபடி குழாய்நீரின் அவசியத்தை உணருகிறோம்
தாக்கத்துக்கு அருந்தும் தண்ணீரின் கலாசாரம்
வேகமாக மாறி விளைந்ததுவே தற்காலம்!

முட்டிகளில் நீர் வார்த்து குளிர்நீரை குடித்தவர் நாம்
முன்னேறி 'பிறிச்சினிலே' ஐஸ் நீரை அருந்துகின்றோம்
குளத்தினிலே நீராடி குளிர்காய்ந்து மகிழ்ந்தவர்கள்
தொட்டினிலே நீர்கட்டி தொழிற்பட்டு வருகின்றோம்
'ஹொட்பாத்' 'ஷவர்பாத்' வசதிகளை வீடிருத்தி
நீருக்கும் கலாசார நிலைகளிலே மாற்றமானோம்
மின்சாரப் பயன்பாடு மேதினிக்கு வந்ததனால்
மேலும்நம் பண்புகளில் மெருகேற்றி வருகின்றோம்

கையாலே நெற்குத்தி புழுங்கரிசி உண்டவர் நாம்
கறுப்பன், சீனட்டி, பெருநெல், பச்சையென்று
கைக்குத்து அரிசியினால் காலத்தை வென்றவர்கள்
இயந்திரத்தில் நெற்குத்தி இயக்குகின்றோம் வாழ்வியலை!
'சீனட்டி அரிசியும் செல்ல இறால் ஆணமும்
பொத்துவில் ஊரும், பொருந்தினதோ வன்னிமைக்கு'
அரிசியின் புகழ்பாடும் ஆழமுள்ள கவி(தை) இது
ஆம் நமக்கு சான்றாகும் அவையும் நம் வாழ்வியலே!

ஆணம், பாலாணம், சுண்டல், கடையலென்று
ஆஹாஹா கறிவகைகள் ஆக்கியவர் பரம்பரை நாம்
கொக்கிச்சான், பனையான், குரட்டை, சுங்கான்மீன்
நன்னீர் நீர்நிலையில் நாளும்நாம் பிடித்துண்டோம்
கயல், செத்தல், பொட்டியான், மணலைகளை
களப்பு நீர்நிலையில் கணிசமாக பிடித்தவர் நாம்
உருசியாய் கறிசமைத்து உண்டு மகிழ்ந்தவர்கள்
உழுந்துமா பப்படத்தில் உருசியினை தேடுகின்றோம்

புச்சர்களும் தராசுகளும் புழக்கமில்லா காலத்தில்
 புத்தம்புது இறைச்சியுண்டு பூவுடலை வளர்த்தவர்நாம்
 மானிறைச்சி, மரையிறைச்சி, மணக்கின்ற முயலிறைச்சி
 மாட்டிறைச்சி, ஆட்டிறைச்சி மனம் போல உண்டவர்நாம்!
 புச்சர்களும் தராசுகளும் பூதலத்தில் மலிந்ததினால்
 புத்தம்புது இறைச்சிதேடி பூனையைப்போல் பதுங்குகிறோம்
 அச்சச்சா அக்காலம் அருமையான வாழ்வியலே
 அக்காலம் இக்காலம் ஆகுவது எக்காலம்?

சோகி, முறுக்கு, சீனிமா இப்படியாய்
 திண்பண்டங்கள் செய்து தின்றவர்கள் பரம்பரைநாம்
 பாற்புக்கை, நிய்யத்துப்புக்கை, பச்சைப்புடி, கொழுக்கட்டை
 பணிகாரம், பலகாரம், உதிர்கழிகள் உண்டவர் நாம்!
 பாலை தயிராக்கி தயிராலே நெய் செய்து
 நெய்யை உருக்கி சுடு சோற்றில் கலந்தவர் நாம்
 இளநீரும், நுங்கும்தான் எம்மவரின் குடிபானம்
 இவை மாறி 'சோடா'வாய் இருக்கிறது நம்பானம்

சந்திரப்படி சாரணில் சஞ்சரித்தார் வாப்பாமார்
 மோகினிப்பட்டு, அருமணமூட்டு, குட்டான்பட்டு இத்தியாதி
 சாறம்வகை உடுத்து சரிசமமாய் வாழ்ந்தவர் நாம்
 பால்சோமன், பட்டுச்சோமன், கடுகுவண்ணச்சோமன்
 பச்சைவடச் சீலை, கருக்குப்பனி, மருதமூட்டு
 ஆளுக்கு தகுந்தபடி ஆடைகொண்டார் தாய்மார்கள்
 காரிக்கன்சீலை, காக்கிச்சீலை, சீத்தை வகைகளினால்
 சிறுவால்கள் அணிந்து சிறப்பானார் தந்தைமார்!

கொண்டை குத்து, அல்லுக்குத்து, அட்டியல், சரடுடனே
தாவத்து, உள்கட்டு, விடுகாப்பு, குழற்காப்பு
தண்டை, கொலுசம், மூக்குத்தி, முகப்பனிக்காப்பு
காதுப்பூ, மின்னி, பூச்சுமணிக் கோர்வையுடன்
அழகுக்கு அழகானார் அக்காலப் பெண்மணிகள்
அன்றைய வாழ்வியலின் வார்ப்பு முறை அப்படித்தான்
வெள்ளியினால் நகையணிந்து வெளிக்கிட்ட காலம் போய்
வேகமாகி தங்கத்து வாழ்வியலில் வாழ்வானோம்

குடிமரபு கூட்டி கூடிவாழ்ந்த குலத்தவர் நாம்
கோத்திரம், வமிசம் இவைகளினை எடுத்தான
குடிமரபு வழக்கோடு கூடிநின்றார் முன்னவர்கள்
குழுக்குழுவாய் மக்கள் கூடி வாழும் வாழ்க்கைக்கு
கூட்டுறவு முறையை கூட்டியது குடிமரபு
குடிக்குரிய தலைவர் மரைக்காயர் என்றானார்
மரைக்காயர் சபையேதான் மன்றத்தை சீராளும்
வாழ்வியலை பண்பாட்டை வகுப்பதுவும் அச்சபைதான்

கோலாட்டம், வாள்வீச்சு, சீனடி, சிலம்படி
மல்யுத்தம், குத்துக்கரணம், சாகசம் புரிதலோடு
வார்ஓட்டம், கிட்டிப்பொல், உத்துக்கோணல், குழிப்பந்து
தாலிவூலி, சுரக்காய்க்கட்டு, ஒளிச்சு விளையாடுதல்
வழுக்குமரம், பிள்ளையார்கட்டை
தலையணைச் சண்டையுடன்
கண்பொத்தி, சுடுசுடு மாம்பழம் இப்படியாய்
ஏராளம் விளையாட்டு எப்பொழுதும் விளையாடி
தாராள உடற்பயிற்சி தகைமையோடு வாழ்ந்தவர் நாம்

கிறுக்கூஞ்சல், தொடட்டிலூஞ்சல். கோலாட்டம், கவிபாடல்
 நாடகம், பஜனை, பதம்படித்தல் இப்படியாய்
 பெருநானைக் கொண்டாடும் பேறுபெற்றார் முன்னவர்கள்
 மௌலூது ஒதுதலோடு தலைப்பாத்திறா படித்தல்
 கத்தங்கள், கந்தூரி இவைகளுமே நடைமுறைதான்
 திருக்கல்யாணம், பட்டக்கல்யாணம், மரக்கல்யாணம்
 கத்னா, பூப்பெய்தல், நிக்காஹ் இப்படியாய்
 வாழ்வியலை வகுத்து வாழ்ந்தவர்கள் மூத்தவர்கள்

வாழ்வியலை வாழ்வாங்காய் வாழ்ந்தவர்கள் முன்னவர்கள்
 வாய்ப்பாடு மாறியதால் (நம்) வாழ்க்கை தடம் மாறியதோ?
 முன்னவரின் முதுசொத்தை மூலையிலே போட்டதனால்
 முன்னேற்றம் முடமாகி முகமிழந்து போனதுவா?
 கலாசாரம், பண்பாடு, கலைவடிவம் தெரியாமல்
 கண்போன போக்கினிலே கால் போக நடவாமல்
 கலையை, பண்பாட்டை, கலாசார விழுமியத்தை
 மண்ணின் வாசனையை மறக்காமல் நினைவெடுத்து
 மன்றத்தில் மறுவாழ்வு மலர்வதற்கு வழிசமைப்போம்!

அட்டாளை - 2006

பிரகிருதி

ஒரு கையில் சொர்க்கம்
மறு கையில் நரகம்
இவை இரண்டையும்
ஏந்திய படி
வருவான் ஒருவன் உன்னிடம்

அவன் வரவு
வரவாகும் வரை
பூகோளப் படத்துக்கு
பூசிவிட முடியாது யாரும் புழுதி

சூரியன் உதிப்பும்
அஸ்தமனமும் திசைமாறும்
முப்பத்தாறு அங்குல சட(ல)ங்கள்
ஆட்சி காட்சி

வானத்திலிருந்து
பூமிக்கு வந்த மெய்ஞ்ஞானம்
சிறகு இல்லாமலே
பறக்கும் வானத்துக்கு

உருண்டைதான் உலகம்
அதற்காக
உருட்டிவிட முடியுமா
யாராலும் உலகத்தை

ஆக்குபவன் ஒருவன்
அழிப்பவனும் ஒருவன்தான்

கடல் அலை
வரும் போகும்
கடல் இருந்த
இடம்தான் போ!

அல் அஸூ மத்

கீழைச் சிவப்பெடுத்துக் கெட்ட சமூகத்தின் பாழ்கழுவ
வந்துதித்த பாவலனே அன்புடனே வனொலியின் கூலத்தே
வைத்து முதன்முதலாய் யானுனைக் கண்ட அருமந்தப்
போதையே வீச்சுக்கவி பின்னும் வீரம் அறிந்து கொண்டேன்
ஏச்சுக் கவிதைகளால் ஏடுகளை துன்புறுத்தும் மூச்சுள்ளோர்
மத்தியில் முண்டாசு மேல்தரித்துப் பேச்சுக்கவி எழுதும்
பேராண்மை நின்னிடத்தில் வாய்த்திருக்கக் கண்டு வசமிழந்தேன்
வாய்புகழ்ந்தேன்.

‘முகங்கள்’ கவி வாழ்த்து 1988

ஒரு ஏழைத்தாயின் வீரத் தாலாட்டு!

ஆராரோ, ஆரிரரோ, ஆராரோ, ஆரிராரோ
ஆராரோ, ஆரிரரோ, ஆராரோ, ஆரிராரோ

மக்கள் குலம் தழைக்க
மண்ணில் பிறந்த வனே
என்றன் மகனாரே, என்
ஈரல் குலக் கொழுந்தே,

உன்னை மார்பி ருத்தி
பாலாட்டும் தாய் இங்கே
சொல்லும் தாலாட்டை நீ
சுருதியுடன் கேள் மகனே!

உன்னைப் பெறுவ தற்கு
உதிரத்தை செலவு செய்த
உன்றன் தகப்பனார் தினம்
உருகுகிறார் வெயிலி னிலே,

மண்ணை உழுகின்றார், பெரும்
மரத்தைப் பிளக்கின்றார்
உள்ளநாள் வரையும் அவர்
உழைத்துக் களைக் கின்றார்!

எண்ணெய் இல்லா விளக்காக
எங்கள் வாழ்வு எரிகையிலே
எண்ணெயைப் போல் உன்தந்தை
எரிகின்றார் ஒருவ ருக்காய்

உன்றனது தந்தை, தாயின்
உழைப்பின் உரத் தாலே
அன்னவர்கள் “போடி” மார்கள்
ஆகாயத்தில் வாழு கின்றார்!

உழைத்து, உழைத்து இங்கு
ஒருவர்க்கம் உருக்குலைய
உழைக்காமல் ஒரு வர்க்கம்
உண்ணுகின்ற சமூகத்தை,

திருத்தும் புது வழியில்
உனை வளர்க்க நினைப்பதினால்
கண்ணுறங்கு என்று என்றன்
கண்மணியே பாடமாட்டேன்!

எங்களுக்குள் பிரச்சினைகள்
ஏராளம் இருக்கையிலே
எப்படிடா கண்ணுறங்கத்
தாலாட்டு வரப்போகிறது?

கண்ணைவிழி கண்ணை விழி, என்
கண்மணியே கண்ணை விழி
மண்ணில் புது மாற்றம்
மலர்வதற்குக் கண்ணை விழி!

வைகறைகள் ஒரு நாளும்
வலிய வரப் போவதில்லை
கொடுமைகள் ஒரு நாளும்
தாமே அழிவதில்லை

வைகறையை கொண்டு வர
வளர்ந்து வரும் என் மகனே
வையகத்தை வென்றெடுப்போம்
வாஞ்சையுடன் கண்ணை விழி!

சின்ன மகன் கண்ணை விழி
சினந்து மகன் கண்ணை விழி
வண்ண மகன் கண்ணை விழி
வளரும் மகன் கண்ணை விழி

உன்னைப் போல் சகோதரர்கள்
உடன் உசும்பக் கண்ணை விழி
உலகம் இது அனைவருக்கும்
உரித்து என்று கண்ணை விழி!

ஆராரோ, ஆரிரரோ, ஆராரோ, ஆரிராரோ
ஆராரோ, ஆரிரரோ, ஆராரோ, ஆரிராரோ

தினகரன் : 1985.05.29

கண்ணதாசனின் “பூஞ்சிட்டுக் கன்னங்கள் பொன்மணிக் கிண்ணங்கள்...”
(படம் : துலாபாரம்) எனும் பாடலைக் கேட்டமாத் திரத்தில் அதற்குப்
பதிலாக எழுதப்பட்ட கவிதை

ஓணாண்கள்

இந்த ஊர்
எங்குட சொந்தம் ஓய்
இந்த ஊரில் சீவியம் செய்யும்
எல்லாச் சனங்களும்
எங்குட சொந்தம்

“காட்டு வெளி” யின் மேட்டு நிலங்கள்
“வள்ளாக் குள”த்தின் பள்ள வெளிகள்...
கடற்கரைப் பகுதியின் குடியேற்ற நிலங்கள்
இப்படி இப்படி
இந்த ஊரின் அரைவாசி நிலங்கள்
எங்குட தந்தையின் தந்தையின் பெயரில்
உறுதி எழுதப்பட்டு உள்ளது

எங்களின்ரை பெரிய தந்தையே
இந்த ஊரின் கிராம சேவகர்
எங்களின்ரை தந்தையின் தம்பியே
இந்த ஊரின் பள்ளிக் காழியார்
எங்கள் ஊரின் வீ.சிச் சேமனும்
எங்கள் ஊரின் ஜே.பி மார்களும்
இணக்க சபையின் தலைமைக் குழுக்களும்
இன்னோரன்ன ‘பெரிய’ மனிதரும்
எங்குட தந்தையின் சொந்தக் காரரே!

இங்கே இருக்கும் ஆளும் கட்சிகள்
 (இங்கே இருக்கும் எதிரணிக் கட்சிகள்)
 இங்கே இருக்கும் விவசாயக் குழுக்கள்
 கூட்டுறவு இயக்கங்கள்... கலையழகு மன்றங்கள்
 எல்லாம் எங்கள் கைக்குள் அடங்கும்
 இவைகளை நடத்தும் பொறுப்பினை ஏற்று
 நடத்தும் நடத்துநர் குழுக்களும் நாங்களே
 என்ன ஓய் நீர்
 அப்படி பார்க்கிறீர்?
 இத்தனை சுமைகளை எப்படிச் சுமக்கிறீர்
 என்றுதானே உமக்குள்ளே நினைக்கிறீர்..?

இந்த ஊர்
 எங்குட சொந்தம்
 இந்த ஊரில் சீவியம் செய்யும்
 எல்லாச் சனங்களும் எங்குட சொந்தம்

இந்த ஊரில் சீவியம் செய்யும்
 எங்கள் சனங்களின் நலன்களைக் கருதி
 எத்தனை கட்சிகள் எத்தனை இயக்கங்கள்
 எத்தனை மன்றங்கள்.. தேவைப்படுமோ
 அத்தனை கட்சிகள் அத்தனை மன்றங்கள்
 அனைத்தும் அமைக்க அதற்காய் உழைக்க
 நாங்கள் என்றும் தயாராய் இருக்கிறோம்
 நாங்கள் என்றும் தயாராய் இருக்கிறோம்!

பரம்பரை பரம்பரை
ஆளும் நாங்கள்
பச்சை நீலம்... சிவப்பு என்றே
வேண்டிய கலரில் வெளியில் உலாத்துவோம்
புதிது புதிதாய்
கொள்கைகள் ஆக்குவோம்
புதிது புதிதாய்
கட்சிகள் தொடங்குவோம்!

என்ன ஓய்
மீண்டும் மீண்டுமாய்
முறைத்துப் பார்க்கிறீர்?
சோஸலிஸமும் கம்யூனிஸமும்
பேசிய நீங்களா
இப்படிப் பேசுகிறீர்?
என்றுதானே
உமக்குள்ளே நினைக்கிறீர்....?

உங்களைப் போன்ற அப்பாவிச் சனங்களை
உங்களைப் போன்ற வாலிபர் குழுக்களை
எங்கள் கைக்குள் இழுத்து மடக்க
நாங்கள் பேசிய மேடைப் பேச்சில்
நீங்களெல்லாம் மயங்கியா போனீர்?
நீங்களெல்லாம் மயங்கியா போனீர்?

ஐயோ பாவம்
ஐயோ பாவம்
இப்பொழுதாவது
எங்களைத் தெரியுதா?
இப்பொழுதாவது
எங்களைப் புரியுதா?

தெரிந்தும் புரிந்தும்
ஏன் வழியை மறிக்கிறீர்...?

விலகு மேன்
வழியை விட்டு விலகு நீ
எவ்வளவு ஓவராய்
தண்ணீ போட்டாலும்
நிதானம் தவறிப் பேசவே மாட்டேன்
விலகு மேன்
வழியை விட்டும் விலகு நீ!

சமத்துவம்: 1975.01.01

சீ.ரமேஷ்

ஈழத்து தமிழ்க்கவிதை இலக்கியப்புலத்தில் இடதுசாரி சிந்தனை மேலோங்கிய காலப்பகுதியில் எளிமையான முறையில் இனிய ஓசை நயமிக்க தமிழ் கவிதைகளைத் தந்தவர்களில் இன்றும் பேசப்படுகிறவர் ஆசுகவி அன்புடன்.

சமூகத்தின் ஏற்றத்தாழ்வுகள் வர்க்க முரண்பாடுகளின் சுரண்டல்களை பல கோணங்களில் தரிசிக்கும் அன்புடனின் கவிதைகள் முஸ்லிம் சமூக வாழ்வியலுக்கூடாகவே அன்றைய வாழ்வாதார நடைமுறைப் பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து வந்துள்ளது.

1980 களில் இன அரசியலும் ஆயுத கலாசாரமும் கூர்மையடைந்த நிலையில் அன்புடன் கவிதைகள் வன்முறைக்கெதிராக கிளர்ந்தெழுந்தது. இலட்சிய நோக்கும் சமூகப்பார்வையும் கொண்ட மனிதநேயமிக்க கவிஞராக தன்னை தமிழ் இலக்கியத்தில் தடம் பதித்துக்கொண்டவர் அன்புடன்.

‘ஜீவநதி 2012’ கார்த்திகை

நுளம்புகளே!

காதுக்குள் வந்து கணகணத்து துயிலெழுப்பி
கடித்து இரத்தமுண்ணும் கடுகளவு நுளம்புகளே
ஏதுக்காய் இன்றென்னை ஏறெடுத்தும் பாராமல்
எட்டி நடக்கிறீர்? என்னபிழை நான்செய்தேன்.

நாட்டின் முதுகெலும்பு நம்மவரே என்றதினால்
நாளும் உழைத்து நலிந்து மெழுகானேன்
ஏட்டுக் கதையால் ஏற்றம்வரும் என்றெண்ணி
ஏணியாய் மாறி ஏறுதற்கும் துணையானேன்

மூட்டை சுமப்பதையே முதுதொழிலாய் கொண்டதினால்
முப்பது வருடங்கள் மூச்சிழுத்து மூச்சிழுத்து
ஓட்டையாகிப்போனேன் ஓ அந்தக் காரணமா
ஓட்டி என்னை குத்தாது ஓடுகிறீர் நுளம்புகளே

தொட்ட இடமெல்லாம் தொழுநாயின் நரம்பதுபோல்
தட்டுப்படும் என்றன் தசையில்லா எலும்புகளில்
கொட்டினால் உங்கள் கொடும் ஊசி முனைப்பாகம்
பட்டுவிடும் என்றா பறக்கிறீர் நுளம்புகளே!

“சத்தில்லை உடலில் சரியான விட்டமின்கள்
நித்தமும் உண்” என்று நேற்றெனக்கு டாக்டர் சொன்ன
புத்தியினை நெஞ்சிருத்தி புரதங்கள் உண்ணுதற்கு
சத்தியமாய் சக்தியில்லை சங்கதிகள் தெரிந்தீரோ?

என்னிடத்தில் குருதியில்லை என்னுமொரு காரணத்தால்
என்னை விட்டு விரண்டோடும் என் வீட்டு நுளம்புகளே
மண்ணில் குருதி மலிந்தவர்கள் மிகுதமுள்ளார்
அன்னவரை இனம்கண்டு அவர் குருதி ருசிபார்ப்பீர்!

சும்மா இருந்து சுகமாக உடல் வளர்ப்போர்
எம்மாத்திரம்பேர் இவ்வுலகில் இருக்கின்றார்
இம்மாநிலத்தில் இவர் போன்றோர் இல்லாதொழிய
அம்மா நுளம்புகளே அதிவிரைவாய் பணி தொடர்வீர்

சிந்தாமணி : 1982.12.28

சிலந்திகள்

வீட்டுக் கதவில் சிலந்தியொன்று
விரைவாய் வலையை பின்னி வைத்து
ஈட்டி எறிந்து பிடிப்பது போல்
ஈக்கள் பூச்சி பிடிக்குது பார்!
நாட்டில் பணமாய் வலை விரித்து
நாளும் எளியோர் பணம் கறந்து
கூட்டில் பதுக்கி உயர்ந்து வரும்
கூட்டம் ஒன்று போகுது பார்!

துடித்து துடித்துச் சாகுதடா
துன்பம் தீரும் நாளில்லையா
பிடித்துக் கொண்ட சிலந்திகளின்
பிடியிலிருந்து விடுபடவே!...
கடித்துக் குதறும் வலைகளினை
கடினம் அதனால் முடிகிறதா?
இடித்துக் கேட்க ஆளில்லையா?
இதற்கோர் விடிவு தானில்லையா?

விடிவு பிறக்க வேண்டுமடா
விரைவில் தம்பி கூடுமடா
முடிவில் மடமை ஒழியுமடா
முற்றாய் மகிழ்ச்சி பிறக்குமடா
'இரத்தக் களரி' வருகுமடா
இருள்கள் மறைந்து சாகுமடா
வருத்தப் பட்டு உழைப்போமடா
வாய்மை எங்கும் சிறக்குமடா!

காலரதம்: 1974

பொதுமைப் பூக்கள்

நாங்கள்

நடந்து கொண்டிருக்கிறோம்.....

கண்களை மூடினால்

எப்படி இருட்டோ

அப்படி இருட்டில்

ஒளியினைத் தேடி

நடந்து கொண்டிருக்கிறோம்...

மேடும் பள்ளமும்

பள்ளமும் மேடுமாய்

பூமி விரிந்து நீண்டு கிடந்தது

புல்லுகள் பூண்டுகள்... கல்லுகள் ... பாறைகள்

கால்களை மோதக் காத்துக் கிடந்தன.....

நாங்கள்

நடந்த பாதைகள் தோறும்

புல்லுகள் பூண்டுகள்

கல்லுகள் பாறைகள்

கால்களை மோதும்

மலைகள் யாவையும்

இல்லாமற் செய்து

நடந்து கொண்டிருக்கிறோம்.....

நாங்கள்

நடந்த பாதைகள் தோறும்

பொதுமைப் பூக்கள் பூக்கும் விதைகளை
வீசி நட்டு.. நடந்து கொண்டிருக்கிறோம்.....

நாங்கள்

நடந்த பாதைகள் தோறும்

பொதுமைப் பூக்கள்

பூக்கும் விதைகளை

வீசி நட்டு

நடந்து கொண்டிருப்பதால்....

நாளை பிறக்கும்

எங்களின் சந்ததி

கண்களை மூடினால்

எப்படி இருட்டோ

அப்படி இருட்டில்

நடக்கமாட்டார்

என்னும் நம்பிக்கை

எங்களுக்குண்டு!

புதுயுகம் : 1973

புதியதொரு வீடு

எந்தையின் தந்தையின்
காலத்தில் கட்டப்பட்ட
அந்த வீடு
இப்போது ஓட்டையாகி, ஒடிசலாகி
பூச்செல்லாம் சிதைந்து
வெள்ளையெல்லாம் தேய்ந்து
பாழ்பட்டு விட்டது!

எந்தையின் தந்தையின்
நூபகார்த்தமான அந்த வீடு
இன்னும் இன்னும்
நிலைகொண்டிருக்க வேண்டுமென
எந்தை
அந்த வீட்டிற்கு
கூரை வேய்ந்து
“பூச்” சுப் பூசி
பாது காத்து வந்ததாய்
அம்மாவும்
அம்மாவின் சகோதரர்களும்
கதை சொல்வர்

ஓட்டையாகி
 ஓடிசலாகி
 சுவர்களெல்லாம்
 ஆட்டம் கண்டுவிட்ட
 அந்த வீட்டை
 அப்பர் போல்
 “றிப்பயர்” செய்து சீவிக்கவோ.....
 சந்ததியை சீவிக்கவிடவோ
 எனக்கு விருப்பமில்லை

நானும்
 எனது சகோதரர்களும்
 நண்பர்களுமாய் இணைந்து
 பிக்காசு சுத்தியல்.....

 இத்தனையின் துணையுடன்
 அப்பாவின் அப்பாவால்
 கட்டப்பட்ட அந்த வீட்டை
 முற்றாக உடைத்து
 ஆட்டம் காணாத அத்திவாரத்தில்
 புதிய வீடொன்றைக்
 கட்டி எழுப்ப முடிவெடுத்துள்ளோம்!

புதிய கொத்தர்களால்
 சிருஷ்டிக்கப்படவிருக்கும்
 எங்கள் புது மனையின்
 புகு விழா
 மிகவிரைவில் நடைபெறும்!

அக்னி : 1975.08.01

இரு குரல்கள்

இருமல்
அதைத் தொடர்ந்து
இரண்டு முறை
தும்மல்

அம்மா
அப்பா
அய்யோ
சினுங்கல்!
பின்
முனகல்!
தொடர்ந்து இருமல்!

இவற்றிடையே
இரு குரல்கள்
இருட்டினிலே கதைக்கிறது

“நாளைக்கு
ஆஸ்பத்திரிக்கு போவோமா?”
ஆஸ்பத்திரிக்கு போனால்
வேலைக்கு போறதில்லையா?
“ஆஸ்பத்திரிக்கு போகாது
வேலைக்கு போனால்
நோய் கூடுமே”

“வேலைக்கு போகாது
ஆஸ்பத்திரிக்கு போனால்
பசி கூடுமே”

ஆஸ்பத்திரிக்கு போனால்
நோய் தணியும்
வேலைக்கு போனால்
பசி தணியும்
இவை இரண்டும்
ஒரே முறையில்
எப்போது தணியும்?

இப்போது நம் வாழ்வு
இருள் மூடிக்கிடக்கிறது
எப்போதோ ஒருநாள்
எம்வாழ்வு விடிவு பெறும்
அப்போது நோய் தணியும்
அப்போது பசி தணியும்
அப்போது ஒளி பிறக்கும்

அதுவரையில்
எப்போதும் சுகமாக
எல்லோரும் வாழ்வதற்கு
இப்போது நாமுழைப்போம்
இருள் மறைந்து சாவதற்கு

இப்படி
இருமல்
தும்மல்
சிணுங்கல்
முனகல்
இவற்றிடையே
இரு குரல்கள்
இருட்டினிலே கதைக்கிறது

இதயம் : 1971

புதுமை

“ஆண்டாண்டாக அரவணைத் தாளும்
அந்த வழிகள்
அனைத்தும் காத்து
இந்த உலகில் புதுவழி செய்வோம்...”
இப்படிச் சொன்னவர்
எங்களின் தாத்தா!

“அந்த வழிகள் அப்படி இருக்க
அந்த வழிகள்
அனைத்தும் தாண்டி
இந்த உலகில் புதுவழி செய்வோம்”
இப்படிச் சொன்னவர்
எங்களின் தந்தையார்!

“அந்த வழிகள் அனைத்தும் அறுத்து
அந்த வழிகள்
அனைத்தும் திருத்தி
இந்த உலகில் புதுவழி செய்வோம்”
இப்படிச் சொன்னவர்
இன்றைய இளைஞர்

‘இரத்தக் களரி’ ஒன்று நிகழும்
இருள்கள் யாவும் இறந்து மறையும்
வருத்தப்பட்ட மக்கள் வாழ்வு
வளங்கள் பூத்து மகிழ்ச்சி காணும்
இப்படி அந்த
இளைஞர்கள் இரைந்து
விரைந்து நடந்தனர்!

களனி: 1975.01.01

அழைப்பு

காடுகளாய் பெரும் மேடுகளாய்
காட்சியளித்த மலை மடுவை
நாடுகளாய் நல்ல வீடுகளாய்
நாளும் அமைத்த கரங்களவை

ஆழக் கடலிலே ஓடத்திலே
அல்லும் பகலும் அலைந்தலைந்து
பாளம் வெடித்த முத்துக்களை இப்
பாருக்குத் தந்த கரங்களவை.

தங்கு தடையின்றி ஓடிவரும்
தண்ணீர் குழாமதை ஒன்றிணைத்து
எங்கும் பயன்தர ஆற்றி வரும்
ஏழை உழவர் கரங்களவை.

பருத்தி பட்டு நூல் போன்றவையால்
பண்பினைக் காக்கும் உடை நெய்து
உற்பத்தியாலே உலகமைக்கும்
உழைப்பாளர் தோழர் கரங்களவை

சட்டிகள் பாணைகள் தொட்டியோடு பிற
சாமான்கள் வைத்துப் பரிமாறும்
பெட்டிகள் தட்டுகள் பாய்களோடு
பெஞ்சுகள் செய்த கரங்களவை

ஓய்வு ஒளிச்சல் எதுவுமின்றி
உருளும் கடலலையினைப் போல்
நாளும் உழைத்த தொழிலாளர்
நலிந்து போனதின் காரணமேன்?

உழைப்பவர் உற்பத்தி செய்பவர்கள்
உலகை அமைக்கும் கடவுளர்கள்
பிழைப்பு நடத்திட வழிகளின்றி
பிணியில் தவித்திடும் காரணமேன்?

அல்லும் பகலும் அலைந்தலைந்து
அன்றாடம் உழைத்த தோழர்களே
வெல்லுதற்கென்றே இவ்வுலகம்
வெற்றாய்க் கிடக்கிறது வாருங்களேன்.

மக்களை மக்கள் சுரண்டியுண்ணும்
மக்குத் தனத்தை ஒழிப்பதற்கு
மக்களே நாமெல்லாம் ஓரணியில்
மன்றமாய்ச் சேருவோம் வாருங்களேன்.

உழைத்து உழைத்து உருக்குலைந்து
ஓடாகிப்போன தோழர்களே
இறைத்த வியர்வைக்கு (உ)ரிமை பெற
இன்றே ஓரணி சேருங்களேன்

நாயிலும் கீழாக நம்மவர்கள்
நசுக்குண்டு வாழும் இழிநிலைகள்
ஏனென்று கேட்டிடத் தோழர்களே
இன்றே அணியில் சேருங்களேன்

ஜனவேகம் 1975

ஆசை!

மண்ணாசை பெண்ணாசை பொன்னாசை யென்று
மனிதருக்கு ஆசைகள் பலநூறு உண்டு
கண்ணாலே காணுகின்ற காட்சிகள் அனைத்தும்
கடல்போல ஆசையினை பெருக்குவது(ம்) உண்மை
மண்ணாசை கொண்ட மன்னர்கள் வாழ்வில்
மகாயுத்தம் நடந்த கதையெல்லாம் அறிவோம்
பெண்ணாசை ஒன்றாலே பெயர்கெட்டுப் போன
பேராளர் எத்தனை பேருள்ளார் உலகில்
பொன்னாசை தன்னாலே புகழ்மங்கிப் போனோர்
பூமியிலே கோடான கோடி நாமறிவோம்.

ஆசைகள் இல்லாத ஆடவர்கள் உண்டா
அரிவையரைக் கூட அது விட்டதுண்டா
மீசைக்கும் ஆசை கூழுக்கும் ஆசையாய்
மேதினியில் வாழும் மானிடர்கள் கோடி
காசாசை ஒன்றாலே காசினியில் மனிதன்
கடும்பாடு பட்டன்றோ கவலைக்குள் ஆனான்
பேசாத சிலைகூட பேசுமிந்தக் காசால்
பேராசை மனிதனை பேயாக ஆட்டும்
கூசாமல் காசுக்காய் கொலை செய்யும் மனிதர்
குவலயத்தில் வாழ்ந்தார்! வாழுகிறார் இன்னும்!

காலுள்ள மனிதருக்கு செருப்பணிய ஆசை
காலில்லா மனிதருக்கு கால்மீது ஆசை
கூழுக்கும் வழியில்லா குடிமகன் என்றும்
குடிப்பதற்கும் உண்பதற்கும் கூட்டுவான் ஆசை
பால்மணம் மாறாத பச்சிளம் குழந்தைக்கு
பருகிடும் பால்மீது பெருகுவது ஆசை
கோல்பிடித்து நடக்கின்ற குருடர்கள் தமக்கு
‘கொண்டுவா கண்’ னென்னும் குறிமீது ஆசை
வேல்விழி மாதருக்கு வெவ்வேறு ஆசை
விழிமீது மைபூச விளைந்துவரும் ஆசை

கவிஞனாய் பிறந்தாலோ புகழ் மீது ஆசை
காமுகன் கொள்ளுவதோ பெண் மீது ஆசை
புவியாளும் ‘கோ’வுக்கு முடி மீது ஆசை
புனிதமான பக்தனுக்கு தவம் மீது ஆசை
செவியில்லா மனிதருக்கு ஒலி மீது ஆசை
செவியுள்ள மனிதருக்கு இசை மீது ஆசை
தவிக்கின்ற குடலுக்கு தண்ணீர்தான் ஆசை
தாயில்லா குழந்தைக்கு பாசம்தான் ஆசை
படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு பல்வேறு ஆசை
பரீட்சை, பெறுபேறு, பதவிபட்டம் ஆசை

இல்லாத பொருள் மீது எல்லோருக்கும் ஆசை
இருக்கின்ற பொருளோடு பொருள் சேர்க்க ஆசை
உள்ளவர்க்கு மென்மேலும் உயர்வதற்கு ஆசை
உயரத்தில் குருவிக்கு பருந்தாக ஆசை
பள்ளத்து சேரிக்கு பட்டணத்தில் ஆசை
பறக்கின்ற காக்காய்க்கு குயிலாக ஆசை
குள்ளமான மனிதருக்கு ‘நெடிலா’க ஆசை
குரங்குக்கும் சிலவேளை மனிதனாக ஆசை
சில்லறைக் காகக்கெல்லாம் ரூபாவாக ஆசை
சிறகில்லை மனிதனுக்கு பறப்பதற்கு ஆசை!

ஆசைக்கு அளவில்லை அது கோடி என்று
 ஆன்றோர்கள் சொன்னார்கள் அதுவுண்மை உண்மை
 ஆசையை அளவோடு அமைத்து நாம் வாழ்ந்தால்
 அதுவேதான் வாழ்க்கைக்கு அமைதியைக் கூட்டும்
 ஆசை பேராசையாய் அதிகரித்து போனால்
 ஆகாயக் கோட்டையாய் அமையுமே வாழ்க்கை
 ஆசையின் ஆழம் ஆழ்கடலின் ஆழம்
 அதைத் தேடித்தேடி அலைகின்ற மனிதா
 ஆசையை அளவோடும் அறிவோடும் வளர்த்து
 அகிலம் போற்றும் அதி உத்தமனாய் வாழு!

நவம்பர் 1990

மப்றாக்

எழுத்துக்கும், வாழ்க்கைக்கும் இடைவெளிகள் இல்லாமல்
 வாழுகின்ற இலக்கியவாதி கவிஞர் அன்புடன். சொற்களை
 கோபத்தில் கூட கடுமையாக உச்சரிக்காதவர். மாறாத புன்ன
 கையும் மனிதர்களை மதிக்கும் நாகரீகமும் அன்புடனின் தனி
 அடையாளங்கள். இன்று வேகமாக தேறி எழுதி வரும் பல
 இளைஞர்களுக்கு நடை வண்டியாகவும் இருப்பவர்.

‘தினக்குரல்’ 2008.08.21

இரட்டைக் குழந்தைகள்

சில்லென்று வீசியது சிறுகாற்று, பின்
சீறியது! வீசியது புயலாகி வியர்த்து!
வெட்டியது மின்னல்!
இடி முழக்கம் வானத்தில்!
சுருதியினை மீட்டியது சோவென்று மழைநீர்!

பூத்த மரம்தான் முன்னரும் சில பூக்கள்
மீண்டும் பூக்கும் தறுவாயில் இன்று
புயல் வந்து வீசியது காலம்

வீசும் காற்றின் வேகத்தில்
மரம் விழுமா?
பூக்குமா பூ மொட்டவிழ்த்து?

மரம் விழுந்தால்
மரம் இல்லை பூவும் இல்லை
பூ விழுந்தால்
மரம் அழுது அழுது
புண் ஆற ஆகுமே நாட்கள் செலவு!

வீசும் புயலின் வேகத்தை உள்வாங்கி
மரமும் பிழைத்து மொட்டும் மலருமா?

வீசியது புயல்
'வீல்'லென்று சுத்தியது மரம்
கண் விழித்தேன்
நின்றது மரம் சிரித்தபடி
அரும்பில்
பூக்கள் இரண்டு பூத்துச் சிரித்தன
இதழ்கள் விரித்தபடி

நன்றி இயற்கைக்கு!

தினக்குரல் 2002.02.01

(பாத்திமா ஸ்ரீஹத், பாத்திமா ஸகீனத் இரட்டையர்கள் பிறப்பு 2000.01.05
அந்நாளின் நினைவு இக்கவிதை)

பேரன் பிறந்தாச்சு!

பேரன் பிறந்தாச்சு எனக்கொரு
பேரன் பிறந்தாச்சு
வீரன் அவன் பிறப்பால்
வீரம் பிறந்தாச்சு - எனக்கும்
வீரம் பிறந்தாச்சு

பூவிலும் மென்மையாக அவன்
பூவுடல் இருந்ததடா
பாவிலும் இனிமையாக அவன்
பார்வைகள் இனித்ததடா -கூர்ப்பு
பார்வைகள் இனித்ததடா

சிங்கத்தின் குட்டியாக அந்தச்
சீராளன் பிறந்தானே
தங்கத்தின் குட்டியாக அந்த
தளிர்மகன் பிறந்தானே - பத்தினித்
தளிர்மகன் பிறந்தானே

புத்தகம் திறந்தது போல் அவன்
புன்னகை இருந்ததடா
சித்தத்தில் அவன் சிரிப்பு
சிந்தனை விரித்ததடா - ஞானச்
சிந்தனை விரித்ததடா

சித்திரம் வரைந்தது போல் அந்தப்
பத்திரம் இருந்தானடா
முத்திரை பதிப்பதற்கு புதிய
முதல்வனாய் பிறந்தானடா - பேரன்
முதல்வனாய் பிறந்தானடா

அத்தரின் வாசனை போல்
அவனது ஆதிக்கம் வாசம் வீசி
இத்தரை மகிழ்ச்சியுற பேரனுக்கு
ஈகுக அருள் மழையே - இறைவன்
ஈகுக அருள் மழையே!

2004.08.19

உன்னை நீ உணர்!

முடியுமா சுககால்
மூடு(வ)தற்கு சூரியனை
முடியாது தம்பி
முயற்சியினை கைவிலக்கு

நரிவாலை எடுத்து
கடலாழம் பார்க்கலாமா?
வரிக்குதிரையோடு மோத
மண்குதிரை முயலலாமா?
சரியில்லை நிலைப்பாடு
சபலமற்ற குணம்நாடு

மலையைப் பார்த்து
நாய்கள் குரைப்பதனால்
மண்சரிவு நிகழ்ந்து
மலைகளா கவிழ்ந்துவிடும்?

மலைப்பாம்பைப் பார்த்து
மண்புழு வாய் பிளந்தால்
மலைப்பாம்பு புழுவின்
மடிக்குள்ளா மண்டியிடும்?
வலைப்பின்னல் விளங்காமல்
வாக்குவாதம் பண்ணாதே
கலைக்குரிசில்கள் மீது
கண்ணெச்சில் கொள்ளாதே!

பூப்பூத்து பிஞ்சாகி
பிஞ்சு காய் ஆகி
காய்கள் கனிந்தால்தான்
பழம்மிக்க ருசியல்லவா?
பிஞ்சு பழமானால்
பழமா அது? பழுது அது!

உயரப் பறப்பதனால்
ஊர்க்குருவி பருந்தில்லை
நின்று நிமிர்வதனால்
நிழல்கள் நிஜமில்லை
சுட்டுவிரலை உன்
சூழலுக்கு நீட்டு முன்னர்
உன்னை நீ உணர்
உலகமுன்னை உவந்தெடுக்கும்!

தினகரன் : 2009.02.08

அகரம் அறியாத (வர்)தகரம்

ஆதியை மறைத்து
அந்தத்தைப் புகழும்
அந்தகன்களா அவர்கள்
மரங்களுக்கு மாலை சூட்டுகிறார்கள்
வேர்களை விலக்கி வைத்துவிட்டு..?

கருப்பா(ட்)டு மந்தைக்குள்
ஒரு வெள்ளாடு
கண்டு கொள்ளப்படாதது எங்கனம்?
மறைக்க முடியுமா
முழுப் பூசணிக்காயை சோற்றுக்குள்..?
முடியுமா மூட சளகால் சூரியனை..?
பூக்களை விலக்கிவிட்டு
முட்களை நுகரும் ஒட்டகங்களா அவர்கள்..?

கனி இருக்க
காய் பறிக்கும்
கபோதிச் செயலை
என்னவென்று சொல்வது?

மரத்தைச் சொல்லித்தானே
பழத்தைச் சொல்வது
பழத்தைச் சொல்லி
மரத்தையார் மறைப்பது..?

இலையைக் காட்டி
மரத்தை வினவலாம்
மரத்தை மறைத்து
இலையை யார் இரசிப்பது...?

அகரம் தமிழுக்கு சிகரம்
அச் சிகரம் அறியாதவர்
வெறும் தகரம்தான் போங்கள்!

தினகரன் 26.12.2012

பிரியா விடை

கண் விழித்துப் பார்க்கிறேன்
நட்சத்திரங்களை காணவில்லை

மல்லிகைப் பூக்களைப்போல
பூத்துகிடந்த நட்சத்திரங்களை
வானம்
களவு கொடுத்துவிட்டதா?
அல்லது அவைகள்
காணாமல் போய் விட்டனவா?

கண்ணகியின்
காற் சிலம்புக்குள்
கட்டுண்டு கிடந்த வைரங்கள்
பாண்டிய மன்னனின்
கொலு மண்டபத்தில்
கொட்டுண்டு கிடந்ததைப் போல
கொட்டுண்டு கிடந்த நட்சத்திரங்கள்
ஏன் வழி பிரிந்து சென்றுவிட்டன?
தோட்டம் இருக்கிறது
பூ மரங்களும் இருக்கின்றன
பூக்களைக் காணவில்லையே...
தோட்டக்காரன்
விழித்திருக்கும் போதே
பூக்களுக்குள்
'கலவி' நடந்திருக்கிறதா?

முதுமை அடையாமலே
பூக்கள்
முதிர்ச்சி அடைந்திருக்கிறதா?

அதனாலேதானா
என் தோட்டம்
பூக்களை தொலைத்து நிற்கிறது?

களவு போன நட்சத்திரங்களே
காணாமல் போன தோட்டப் பூக்களே
நானும் ஒருவன்
உங்களில்
நானும் ஒருவன்
அடைகாத்து
குஞ்சு பொரித்த காகம்
குயிலை விலக்கி வைப்பதைப் போல
நாம் விலக்கப்பட்டு விட்டோமோ?
முதுமை அடையாமலே
நமக்குள்
முதிர்ச்சி வந்ததா?
முதிர்ச்சி அடையாமலே
நமக்குள்
முதுமை வந்ததா?

யானையின் பலம் தும்பிக்கையில்
மனிதனின் பலம் நம்பிக்கையில்
நம்பிக்கையில்
நம்பிக்கை வைத்துத்தானே
நாலும் நடக்கிறது
பிரிவோம் என்ற நம்பிக்கையில்தானே
சந்திப்பும் சந்திக்கிறது

இரவுக்குப் பின் பகலா
பகலுக்குப் பின் இரவா
இவை இரண்டையும்
சுமந்து கொண்டுதானே
உலகம் உருள்கிறது
பிறகென்ன?
ஏ வானமே
இனி நீ
புதிய நட்சத்திரங்களுக்கு
புடம் போடு
ஏ பூந்தோட்டமே
இனி நீ
புதிய பூக்களுக்கு
பாய் விரித்து வை

விடைகொடு
நாம்
வெளிக்கிடப் போகிறோம்
வெளியே
நம் குரலுக்காக
செவிகள் தவம் இருக்கின்றன

விடைகொடு
நாமும்
அடைகாக்க வேண்டி இருக்கிறது
நாம் அடைகாப்பது
முட்டைகளை அல்ல
முழு உலகத்தை!

தினகரன் 1999

ராமனா ? ராவணனா ?

ராமாயணத்தில் எனக்கு
ராமனைவிட
ராவணனைத்தான் பிடிக்கும்

ராவணன்
சீதையின் கற்பை
மிதித்தவன் அல்ல
மதித்தவன்

ராமன்
சீதையின் கற்பை
மதித்தவன் அல்ல
மிதித்தவன்

தனக்காக அல்ல
பிறருக்காகத்தான்
ராமன்
சீதையை தீக்குளிக்க வைத்தான்

சீதையின் தூய்மையை
விலாசப்படுத்திய விளம்பரப்பலகை ராமன்
ராமாயணத்தில் எனக்கு
ராவணனை விட ராமனைத்தான் பிடிக்கும்!

ஒளி பிறந்த இருள்

வல்லாரைச் செடியைப்போல்
வானம் முழுவதும் படர்ந்து கிடக்கும்
நட்சத்திரங்கள்தான்
கடவுள் என்பேன்

முழு வானத்திலும் முகம் பதித்து என்னசெய்ய
ஒரே ஒரு சந்திரனின்
ஒளிக்கு ஈடாகுமா நட்சத்திரங்கள்?
நட்சத்திரங்கள் அல்ல
சந்திரன்தான் இனிக் கடவுள்

ஆஹா இது என்ன புதிய ஒளி
சூரியனா? அட்டா
சந்திரனும்
வெளிச்சம் வேண்டுவது
சூரியனின்
சோதியிலிருந்துதானா?
சந்தேகமே இல்லை இனி
சத்தியமாய் கடவுள் சூரியன்தான்,

இது என்ன கார் கோடு
சூரியனின் சோதியை
மூடியது யாரங்கே போர்வை கொண்டு
சூரியனை மூட சளகும் இருக்கிறதா?
பெயர் என்ன? மேகம்!
அட்டா சத்தியத்தை உடனே
'வாபஸ்' பெறப்போகின்றேன்
மேகம்தான் கடவுள் இனி

மேகம் கலைகிறதே என்
கடவுளைக் கலைத்தவர் யார்?
என் மேகக் கடவுளை
மெல்ல மெல்ல கலையவைத்த
கண்ணுக்கும் புலப்படாத
காற்றுத்தான் கடவுள் இனி
கடுகளவும் இனி மாறேன்
கடவுள் இனி காற்றுத்தான்

காற்றுக்கேன் இத்தனை கடுகடுப்பு?
கோபப்பட்ட காற்றைத்தான்
புயலென்று கொள்ளுவதா?
புயலறைந்த பூமி
பொலிவிழந்து போயுள்ளதே.....

காற்றைக் கலைத்த
புயலையும் கடவுள் என்பேன்
ஆனால்
கடவுள்
கருணை கொண்ட தடம் அல்லவா?

ஆக்கம்தான் கடவுள்
அழிவுகளும் கடவுள் தானா?

“அப்படித்தான்.. அப்படித்தான்”

அப்படித்தான் என்று சொன்னால்
யாரப்பா கடவுள் இங்கே
ஏன் இந்த கண்ணாம்பூச்சி

கடவுளே, கடவுளே
கடவுள் எங்கே
என் கடவுள் எங்கே

உழவன் : கம்பன் : நான்

வயல் வரப்பில் ஒருநாள்
வந்தார் கம்பர் நடந்து
காற்றில் கலந்த கீதம்
காதில் கேட்டு மகிழ்ந்தார்,
“மூங்கில் இலை மேலே
தூங்கும் பனி நீரே”
பாடல் முடியவில்லை
பாட்டு நின்று போச்சு
பாடிவந்த உழவன் வேறு
பராக்கில் நடந்து போனான்
பாடல் முடிவு என்ன?
பரிதவித்தார் கம்பர்
எழுதிப் பார்த்தார் கம்பர்
இயன்ற மட்டும் முடிவை
முடியவில்லை அவரால்
முடிவு தேடி அலைந்தார்
நாடி வந்தார் வயலை
நாதம் மீண்டும் காதில்,
“மூங்கில் இலை மேலே
தூங்கும் பனி நீரே
தூங்கும் பனி நீரை
வாங்கும் கதிரோனே”

பாடல் முடிவு கேட்டு
பரவசத்தில் ஆழ்ந்தார்
முடிவு நல்லதென்றே
முடிவு கண்டார் கம்பர்

பாடல் முற்றுத்தானா
பாடிப்பாடி பார்த்தேன்
பாடல் முற்றுமுழுதாய்
முடிந்ததாக இல்லை
“பாடல் உருவ ஒழுங்கில்
பாடு” என்றான் ஒருவன்
“முடிவு முடியாப்பாட்டை
முடித்துத்தருக” என்று
எனக்குள் ஒருவன் கேட்டான்
எழுதினேன் பின் அடியை,

“முங்கில் இலை மேலே
தூங்கும் பனி நீரே
தூங்கும் பனி நீரை
வாங்கும் கதிரோனே
வாங்கும் கதிரோனை
வடித்த இறையோனே
வடித்த இறையோனே
வணங்கல் முறைதானே”

தினகரன் - 1998.01.20

பிரம்மாவின் பிரம்ப்பு

மட்டுப்படுத்த முடியவில்லை
மகிழ்ச்சியை பிரம்மாவுக்கு
“கணினி”யை கண்டு பிடித்தவனையும் விட
மகிழ்ச்சி மணம் வீசியது அவர் மனம் முழுவதும்

புதிதான உடலொன்றை உருவாக்கி
கொடுத்தாகிவிட்டது உயிர் அந்தவுடலுக்கு
அதனால்தான் மட்டுப்படுத்த முடியவில்லை
மகிழ்ச்சியை பிரம்மாவுக்கு

எல்லா உயிரினங்களையும் போல
பார்த்தல், கேட்டல், சுவைத்தல்
இப்படி எல்லா உணர்வுகளையும்
கொடுத்தாகிவிட்டது அந்தவுடலுக்கு

கடைசியாக
அந்தவுடலை
பேட்டி கண்டார் பிரம்மா

“தேனீக்களை போல
உனக்கு கொடுக்கட்டுமா உற்சாகம்”
“ஆம்”என்றது அந்தவுடல்
“கொடுக்கட்டுமா காகங்களின் ஒற்றுமை?”
“ஆம்”என்றது அந்தவுடல்

மான்களின் மானம்?
 “ஆம்”
 நாய்களின் நன்றி?
 “ஆம்”
 புறாக்களின் காதல்?
 “ஆம்”
 எறும்புகளின் உழைப்பு?
 “ஆம்”
 மரங்களின் சேவை?
 “ஆம்”
 பூக்களின் வாசம்?
 “ஆம்”
 பழங்களின் சுவை?
 “ஆம்”
 காற்றின் பொதுமை?
 “ஆம்”
 கடலின் கோபம்?
 “ஆம்”

எல்லாவற்றையும் கேட்ட பிரம்மா
 கடைசியாக கேட்டார்
 கொடுக்கட்டுமா உனக்கு
 மனிதனது குணம்?
 “.....”

உடலையும் காணவில்லை
 உடலுக்குள்ளிருந்த
 உயிரையும் காணவில்லை

உருகிக் கிடந்தது
 அந்த உருவம்
 மெழுகாய்

நின்றார்
 பிரம்மா
 பிரமித்து

வழிப் பொருள்

பாதை

பாய் விரித்திருப்பது

பயணிகள் பயணம் செய்வதற்கே

பயணிகள்

பயணம் செய்வதற்கே

பாதை பாய்விரித்திருக்கிறது

வழி வழி வந்தேன்

வழியிலோர் 'பொருள்'

தொலைத்தவர் யாரோ?

தொலைதூரப் பயணமோ?

பாதையில் பயணித்தவன்தான்

பொருளை

தவறவிட்டிருக்க வேண்டும்

தவறவிட்டவன்தான்

பாதையில் பயணித்திருக்க வேண்டும்

பாதையின் சொந்தக்காரர் பயணிகள்தான்

பாதையில் கிடக்கும்

பொருளின் சொந்தக்காரர் பயணிகள் எல்லோருமா?

பயணிகள் எல்லோருமா

பாதையில் கிடக்கும்

பொருளின் சொந்தக்காரர்?

இன்றோ நாளையோ
நாளை மறுநாளோ
தவறவிட்டவன்
தவறவிட்டதை தேடிவரலாம்
உரியவன்
உரியபொருளை உரிமை கோரலாம்

அதற்கிடையில்
வழி வழி வந்த
வழிப்போக்கன் நான்
எனக்கு சொந்தமில்லாத பொருளை
சொந்தம் கொள்ளலாமா?
உரிமை இல்லாத பொருளை
உரிமை கோரலாமா?

வழி வழி வந்த
வழிப்போக்கன் நான்
வழியினைத் தொடர்கிறேன்
வழிப்பொருள் வழியினில்..!

தினகரன் - 1997.04.01

கவிஞரது புத்ரி பாத்திமா நப்லா தனது நான்காவது வயதில் நடந்து காட்டிய
நடப்பின் பதிவு இக்கவிதை.

‘பானு’வும் ‘மதி’யும்

நீ குளிருக்கு எதிரி
நான் குளிருக்கு நண்பன்

உன் ராச்சியத்தை ராச்சியப்படுத்துவது
நீ மாத்திரம்தான்
என் ராச்சியத்தை ராச்சியப்படுத்த
சிற்றரசுகளும் இருக்கிறார்கள்

உனது ராச்சியத்தில்
எல்லாமே பரகசியம்
எனது ராச்சியத்தில்
எல்லாமே இரகசியம்

தாமரைப் பூக்களுக்கு
தலைவன் நீ
அல்லிப் பூக்களுக்கு
அரசன் நான்

எனக்கு வளரும் நாளும்
தேயும் நாளும்
ஒய்வு நாளும் இருக்கின்றது
உனக்கு எல்லா நாளும்
ஒரு நாள்தான்

எனது பருவங்கள்
வளரும் தேயும்
வளர்ச்சியில் ஒருநாள்
முழுமையாய் மலர்வேன்
தேய்தலில் ஒரு நாள்
முழுமையாய்த் தொலைவேன்

உதயத்திலும், அஸ்த்தமனத்திலும்
உருவமொன்றுதான் உனக்கு
ஆனாலும்
பருவங்கள் வெவ்வேறுதான்

மேற்கிலும், கிழக்கிலும் தோன்றும் என் தோற்றம்
கிழக்கில் மட்டுமே நிகழும் உன் ஏற்றம்

நீ பிறந்தது உலகம் விழிப்பதற்கு
நான் பிறந்தது உலகம் துயில்வதற்கு

என்னில் விழிப்பவர்கள்
கள்வர்களும், காதலர்களும்தான்!
உன்னில் துயில்பவர்கள்
சோம்பல்களும், குருடுகளும்தான்

உன் பெயர்ச்சொல்லுக்கு
எதிர்ச்சொல் என் பெயர்ச்சொல்
என்றாலும்
நீயும் நானும் எதிரிகளல்ல

நீ
கூ(ட்)டி வந்த நட்பு நான்
நான் கூடி வாழும் நட்பு நீ

நீ எனக்குச் சுடர்
நான் உனக்கு நிழல்

நீ இல்லாமல்
நானில்லை
நான் இல்லாமல்
நீ இருப்பாய்
ஏனென்றால்
நீ 'பானு' நான் 'மதி'!

நவீனத்துவம்?

வாரும் பிள்ளாய்
வாரும்
இரும்
படியும்

சுளகை எடு
சூரியனை மூடு

நிலவுக்கு நக்கல் அடி
வெள்ளிகளுக்கு ஆலாபனை செய்

சூயிலின் 'சு.... சு.....' வைக் கொளுத்து
காகத்தின் 'கா....கா...'வுக்கு தேன் பூசு

மயிலை மற
வான்கோழிக்கு வாழ்த்துச் சொல்

கவிதைகளைப் பழி
வசனங்களுக்கு மாலை அணி

புறாக்களது அந்தஸ்தை
புழுக்களுக்கு வழங்கு
ஸ - ரி - க - ம - ப - த - நி
ஸ்வரங்களை
நி - த - ப - ம - க - ரி - ஸ
என்று பாடு
நெற்றிப் பொட்டை அழி
வை திலகம் நாடியில்

கூந்தல் பூக்களை கலை
சூடு இடுப்புக்கு பூ

கண்ணாடியைக் கழற்று
மூக்கடியில் மாட்டு
வை பெயர் 'மூக்கடி' என்று

ஆயுத எழுத்துக்கு
கீழே வரும்
இரண்டு புள்ளிகளையும் மேலே இடு
மேலே வரும்
ஒரு புள்ளியை கீழே இடு
நவீன எழுத்தென்று நாகரிகம் நவில்

வாரும் பிள்ளாய்
வாரும்
இரும்ப டியும்!

நவமணி 13.09.1998

நீங்களா நரகத்தின் எதிரிகள்?

நீங்களெல்லாம்
நரகத்தின் எதிரிகள்தானா?

உயிர் கொல்லிகளெல்லாம்
எப்படி ஆக முடியும்
சொர்க்கத்தின் நண்பர்களாக....?

உண்பதற்காக
நீங்கள் செய்த
உயிர் பலிகளை விடுவோம்
ஆனால்
ஒரு காரணமும் இல்லாமல்
எத்தனை உயிர்களை
வதை செய்திருக்கிறீர்கள் நீங்கள்

காலில் சும்மா ஊர்ந்ததற்காகவே
நீங்கள்
சிதைத்த
சிற்றெறும்புகள்தான் எத்தனை?
பாம்பு.... பூரான்.... தேள்
இவைகளை விடுவோம்:
எத்தனை வண்ணத்து பூச்சிகளையும்
வண்டுகளையும்
தும்பிகளையும்
இல்லாமற் செய்திருக்கிறீர்கள் நீங்கள்

மூட்டைகளையும்
நுளம்புகளையும்
உள்ளான்களையும் விடுவோம்
எத்தனை பொட்டுப் பூச்சிகளையும்
கரப்பான்களையும்
சிலந்திகளையும்
கொன்று குவித்திருக்கிறீர்கள் நீங்கள்?

திமிங்கிலங்களையும்
சுறாக்களையும்
முதலைகளையும் விடுவோம்
எத்தனை மண்புழுக்களையும்
மயிர்கொட்டிகளையும்
மரவட்டைகளையும்
கொலை செய்திருக்கிறீர்கள் நீங்கள்?

சிங்கங்களையும்
கரடிகளையும்
புலிகளையும் விடுவோம்
எத்தனை நண்டுகளையும்
மீன் குஞ்சுகளையும்
அணில் பிள்ளைகளையும்
சாகடித்திருக்கிறீர்கள் நீங்கள்?

இப்பொழுது சொல்லுங்கள்
இவைகளெல்லாம்
உயிர்கொலைகள் இல்லையா?

என்ன காரணத்துக்காக
வதை செய்தீர்கள்
இந்த உயிர்களை நீங்கள்?

முடியுமா உங்களால்
நீங்கள்
கொன்ற உயிர்களின்
உயிர்களை உயிர்ப்பிக்க?

ஆக்க முடியாத உங்களுக்கு
அழிக்கும் உரிமை யார்தந்தது?

உங்களால்
சாகடிக்கப்பட்ட
உயிரினங்களது சாபங்களை
யார் பொறுப்பெடுப்பது?

அந்த பாவங்களுக்குரிய
தண்டனையை
யார் அனுபவிப்பது?

இப்பொழுது சொல்லுங்கள்
நீங்களா நரகத்தின் எதிரிகள்
நீங்களா சொர்க்கத்தின் நண்பர்கள்?

விலாசம் வெளியே கில்லை

என்னுடைய விலாசம்
எனக்குள்ளே இருக்கிறது
என்னை இணக்குபவன்
நான்தான்! நானேதான்!

என்னுடைய இருப்பு
எனை வெளியே கொண்டு வரும்

என்னுடைய 'பெயர்'
பெயரல்ல என்றனுக்கு
எனக்குரிய பெயரை
இடுபவனும் நானேதான்

கள்வனா நான்?
கயவனா நான்?
காழகனா நான்?

நான் யார்?
நான் யார்?

நல்லவனா நான்?
நாணயமானவனா நான்?
நாகரிகமானவனா நான்?

யார் நான்?
யார் நான்?
என்னுடைய பெயர்
பெயரல்ல என்றனுக்கு
எனக்குரிய பெயரை
இடுபவனும் நானேதான்

சொர்க்கம் எனக்கு (உ)ரித்தா
நரகம் எனக்குரித்தா?
நரகம் எனக்குரித்தா?
சொர்க்கம் எனக்குரித்தா?

இறைவனா
எனக்கதனைத் தருகின்றவன்?
அதனையும் தீர்மானிக்கும்
அதிபதியும் நானேதான்

நான் யார்
நான் யார்?
யார் நான்
யார் நான்?

என்னுடைய விலாசம்
எனக்குள்ளே இருக்கிறது
என்னை இணக்குபவன்
நான்தான்! நானேதான்!

நவமணி - 1998.07.13

மனிதர்களே!

நாய்களை விற்பும்
காசு சம்பாதிக்கலாம்
நாய் விற்ப காசு
குரைக்கப் போவதில்லை

பூக்களை விற்பும்
காசு சம்பாதிக்கலாம்
பூ விற்ப காசு
மணக்கப் போவதில்லை

ஆனால்
மனதை மாத்திரம் விற்பும்
காசு சம்பாதிக்காதீர்கள்
எனென்றால்
தேவைப்படுகிறார்கள் மனிதர்கள்
சொர்க்கத்துக்கு!

மல்லிகை : 01.08.2000

கோயில் இல்லாத குடியிருப்பு

புதியதோர் உலகை உருவாக்க
புதுமை வழி இதுதான் இனி.

கடத்தப்பட வேண்டும் இந்தக் கணத்தில்
பிறக்கும் குழந்தைகள் அனைத்தும்
தொட்டிலில் இடப்படுவதற்கு முன்.....

வளர்க்கப்பட வேண்டும் அவர்கள்
மனித வாடை வீசாத ஒரு புதிய தேசத்தில்.....

இருக்கவே கூடாது அங்கே கோயில்கள்
ஆனால், இருக்க வேண்டும் ஒரே ஒரு கடவுள்

வேண்டுமா கற்றவர்கள் கற்பிப்பதற்கு?
இருக்கின்றன எறும்புகளும், காகங்களும், புறாக்களும்

உழைப்பும், ஒற்றுமையும், காதலும்
போதாதா வாழ்வதற்கு வாழ்க்கையை

வாருங்கள் செய்வோம்
புதியதோர் உலகம்
ஆனால்
பழைய மனிதர்கள் செய்யும்
புதிய உலகம் அல்ல அது!

மல்லிகை : 35வது ஆண்டு மலர்

பளு

நாலு பக்கமும் சுவர்
நடுவில் ஆறடி

ஆறடிக்குள்ளும் 'இண்டர்வியு'
வினாக்கள் எல்லாவற்றுக்கும்
விடையளித்தால்
'அப்பொய்மண்ட்' சுவனம்தான்

பாலம் தாண்டுதல்
துலாபார நிலுவை
இவைகளிலும் 'பாஸ்'சானால் சரி
பால், பழம், தேன் சொர்க்கம்தான்

அந்தரத்தை விடுத்து
நிரந்தரத்தை
நினைத்தவர்களுக்கு ஜெயம்

கூ(ட்)டி வந்தவர்கள்
கூட வரமாட்டார்கள்
குன்றுக்கு மேலேதான் உறவு
குன்றுக்குள் விழுந்தால் பிரிவு

நாலு பக்கமும் சுவர்
நடுவில் மனிதன் புதையல்

மண்ணுக்கு மனிதன் பாரம்
இல்லை பாரம் மண்தான் மனிதனுக்கு

(வீ) சீத்திரம்

தாமரைப்பூக்களின் தாற்பரியம்
தவளைகளுக்குத் தெரிவதில்லை
வண்டுகளுக்கு தெரியும் அதன் வாசனை
வண்டுகளின் சேமிப்பை
திருடுகின்றவர்களுக்கு தெரியுமா அதனுழைப்பு?

பூக்களின் பூப்பூவை
பூமரங்கள் புரிந்துகொள்வதில்லை
வாசலுக்கு வடிவு பூக்கள் மரங்களும் வடிவுதான்!

காய்க்காத மரம் பெறும் சொல்லெறியை
பூக்காத மரம் பெறுவதில்லை
பூவை விடவும்
மதிப்புண்டு சில மரங்களுக்கு
இலைகளில் எழுதியுள்ள
சித்திரக் கோடுகளின் விசித்திரம் அப்படி!

பிரசவம் இல்லையாயினும்
தாலாட்டும் இனிமை
தாயை விடவும் அதிகம் செவிலிகளுக்கு...
தாமரைக் குளத்து தவளைகள் போலல்லாது
வாசனை தெரிந்த வண்டுகள்தான் அவர்கள்!

மல்லிகை : 2012.08.01

பழம்

சூரியன் முகம் கழுவும்
நேரம் பார்த்து
துயிலெழும் தேவையில்லை

பனி பெய்த புல்லில்
கால் கழுவத்தேவையில்லை
வெயில் விழுந்த புல்லில் நடந்து
உலாவாகி
முழுகி
ஆகாரம் உண்டு
ஆறி
ஊஞ்சல் ஆடி
பேப்பர் படிக்கலாம் :

இனி யாரும்
எனக்கு
இடப்போவதில்லை சிவப்புக்கோடு
இனி நான் எங்கே போனாலும்
எனக்கு இனி கோடு பச்சைதான்

அவள்தான் எனக்கு இனி நிழல்

கைத்தடி
மூக்குக்கண்ணாடி
சாய்வு நாற்காலி

நட்புக்கு நன்றி

அரசகடமையிலிருந்து ஓய்வுபெற்ற நாள் 2011.08.25 நினைவாக எழுதிய
கவிதை.

கோடை

வானம் முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி
வானத்தில் இல்லை
இருக்கிறது அது பூமியில்!
அதற்காக
வானம்தான் பூக்க வேண்டும் பூ
நீர்ப்பந்தல் மாதரி!

கடலிலிருந்து ஆவி
கிளம்பவில்லை இன்னமும்
அதனால்தானா உரசவில்லை மேகங்கள்
உரசினால்தானே பிரசவிக்கும்
மின்னலும் முழக்கமும் வானம்

கடலிலிருந்து புறப்படும் ஆவியை
முதலில் தழுவும் வானம்
பூமி தழுவும் மழையைப் பின்னர்
தழுவினால்தானே “இருக்கிறது பூமியில் முகம் பார்க்கும்
கண்ணாடி” என்று
பாடமுடியும் பாட்டு எல்லாராலும்

அதற்காகத்தான்
வானத்தைப் பார்த்து
வாடிப்போய் இருக்கிறது பூமி

சிறுதுளி பிரவாகம்
அதுதானே
முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி வானம்!

மணிப்புறா : 01.12.2012

சட்டியில் இல்லாதது...

எல்லாவற்றையும் தெரிந்துகொண்டும்
எல்லாரையும் அறிந்துகொண்டும்
ஏன் நீ தெரியாதது போலவும்
அறியாதது போலவும்
முகத்தை
'உம்'மென்று வைத்துக்
கொண்டிருக்கிறாய்?

இனிப்பு
கசப்பு
புளிப்பு
உவர்ப்பு

இவைகளொன்றையும் அறியாததா
உன் சுவைப்பு?
அதனாலேதானா
இல்லை உன் முகத்தில் சிரிப்பு?

எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க வேண்டுமென்பாய் நீ
பழுகுகின்றவர்களுக்குள்
பண்பாடு இன்னும் வளர வேண்டுமென்று
குரலெடுத்துக் கூவும் உன் தொனி மிகக் கூர்

ஒரு சிறு புன்சிரிப்பை சிந்துவதற்குக்கூட
கஞ்சத்தனம் காட்டும் உன்னால்
எப்படி முடிகிறது அவ்வாறெல்லாம்
கூவுவதற்கு?

அகம்தான் முகம்
எப்படி வரும்
சட்டியில் இல்லாதது
அகப்பையில் என்பதுதானா உனது விடை?

'உம்'மென்ற உன் முகத்துக்கு
வாயை வைத்தது இயற்கை
'ஆ' வென்று பிளந்து ஆகாரப் பூணாரம்
அணிவதற்கு மட்டுமல்ல
'ஈ'யென்று கொஞ்சம் இளிப்பதற்கும்தான்
என்பதை எப்போது உணர்வாய் சொல்
அதி மேதாவித்தனம் உள்ளே உறங்கும்
எண்ணத்தில் எழுதும் ஏகாந்தப் பேனாவே நீ!

ஞானம் : 2012.08.01

பச்சை மஞ்சள்

குடலை பருவத்து வேளாண்மை விடலை
அண்ணாந்து
ஆகாயத்தைப் பார்த்த மேல் நோக்கு

குருத்தோலை தோரணம்
கோவில் திருவிழாவுக்கு ஆபரணம்
மங்கல சடங்குகளுக்கு மணக்கோலம்
கொழுத்த குட்டி ஆடுகள்
பொய்த்த மாரிகால வானம்

பழுத்த ஓலைகள் நிழல்
சருகுகள் வெளிச்சம்
நெற்கதிர்களின் குனிவு உயர்வு

பச்சை நிற வேளாண்மை இளமை
மஞ்சள் நிற வேளாண்மை முதுமை
தலை குனிந்த நெற்கதிர்கள் நிறைவு
பழங்களும் அதுபோலதான் செறிவு

முட்டையிட்ட பேடு குறுக்குத்தான்
ஓலைக் கூந்தலை குண்டியில் தட்டி
பேடுவை ஓடவிட்டால் சரி
சேவல் கூவி ஆடிக்காட்டும் சரசம்!

ஜீவநதி : 2012 ஜப்பசி

வசியம்

ஒரு கோப்பையளவுதான் இரசனை
அதன் பின் மேலதிக இருப்பு
பூ மலர்ந்து பின் உதிர்ந்து...

கண்காணா தேசம் போன அவர்கள்
இன்பத்திலா? துன்பத்திலா?
காற்றை கண்ணால் காணமுடியாதுதான்
தழுவலையுமா உணர முடியாது?
காணாததைக் கண்டு
நிசம் கொள்வது வாழ்வின் நிதர்சனம்

இருவர் இணைப்பின் இலச்சினை
அதற்குள் இருந்து வெளிப்படும்
உயிரின் உருவம்
அணுக்களின் அபார வளர்ச்சி, மனிதன்!

சாபம் உண்டாகட்டும் நரகவாசிகள் மீது
ரகசியப் பேச்சும்
பரகசியப் பேச்சும்
அறிந்ததோர் அமரத்துவம் அவனே...

பூமி வசம் எல்லோருக்குமே
அதை வசப்படுத்தி வாழவே அழைப்பு
போனவர்கள் வருவதில்லை
வந்தவர்கள்தான் போவார்கள்,
மீண்டும் மீண்டும்....

மல்லிகை : 01.11.2011

துலங்கும் இனி முக்குத்தீ

மழை மழை மழை
இன்று மழை
நேற்று மழை
நேற்றைக்கு முதல் நாளும்
மழை மழை மழைதான்..

மடைதிறந்த வெள்ளம் போல
ஊர்முழுவதும் தண்ணீர்
குடை குடை குடைதான்

கண்ணுக்கெட்டிய தூரம்வரை
காணவில்லை கருப்புக்குடைகளை
எல்லாமே வர்ணம் பூசியகுடைகள்

ஒரு குடைக்கும் வீரியம் இல்லை
விரித்து பிடித்துக் கொண்டு
கொஞ்சம் விசையாக நடந்தால் சரி
கீழ்மேலாகி....மேல்கீழாகி..

வாப்பா பாவித்த மான்மார்க்குடையை
காணவில்லை இப்பொழுது எங்குமே
முதலைமார்க் மண்வெட்டிகளும் அப்படித்தான்

ஒலுவில் கடலில் அப்பொழுது
பிடித்த மீன்களையும்
காணவில்லை இப்பொழுது...
கடலுக்குள்ளே ஐஸ் தொழிற்சாலை...
மாட்டிறைச்சியும் அப்படித்தான்
தொட்டுப் பார்த்தால்
பிள்ளைகள் கேட்பார்கள் கேள்வி
இது 'ஐஸ்கிறீமா' என்று

ஒரு மரக்கறியும் சுத்தமில்லை
பச்சையாக சாப்பிடக் கூடாது எதையும்
சாப்பிட்டால்
வேளாண்மையை விடுத்து
புல்லுக்கு மாத்திரம் விசிரிய நஞ்சுதான்

இன்று பெய்யும் மழை
இப்படி இப்படியே
நாளையும் பெய்தால்
குளத்துக்குள் வசித்த மீன்கள்
திக்குமாறி திசைமாறி
அல்லோல கல்லோலம்தான்.

எது எப்படி நடந்தாலும்
மழை பெய்ய பெய்ய
தீமிங்கிலங்களுக்கு கொண்டாட்டம்

காதிலும் கழுத்திலும் தொங்கும்
புதுப்புது நகைகள்
துவாரம் போடப்படாத மூக்கிலும்
துலங்கும் இனி மூக்குத்தீ!....

ஜீவநதி : 01.02.2013

பூவில் விழுந்த மழை

பூமியின் மீது
வானத்துக்கு
ஏன் இவ்வளவு கோபம்?
'இச்.... இச்.....' சென்று
கொடுக்கின்றதே முத்தம்
மழைத்துளிகள் மூலம்.....

பூமி மீது
வானத்துக்கு
ஏன் இவ்வளவு கோபம்?
எய்கின்றதே அம்புகளால்
மழைக் கணைகள் தொடுத்து...

சில வேளைகளில்
வானமும்
'பகிடிவதை' பண்ணுகிறது
பூமி மீது
இல்லையேல்
நடந்திருக்குமா
இத்தனை விபரீதங்கள்
மழை வெள்ளத்தில்....?

வானத்துக்கு ஒரு ஆசை
தன் உடல் முழுவதையும்
கண்ணாடிக்குள்
காண வேண்டும் என்று
அதனால்தான்
இப்படி ஊர் முழுவதும் மழை வெள்ளம்

வருசத்துக்கொரு முறையாவது
தூசு தட்ட வேண்டும் பூமிக்கு
அதனால்தான்
துடைப்பங்கட்டையை
துளி துளியாக
அனுப்பிவைக்கிறது வானம் பூமிக்கு

வானத்தையும் பூமியையும்
ஒன்றுசேர விடுகிறார்களில்லை ஒருவரும்
அதனால்தான் வானம்
தன் ஆசைத் துளிகளை
'றபர் குழாய்' மூலம்
அனுப்பி வைக்கிறது பூமிக்கு

இஸ்ரேல்
படைவீரர்களே
எழுந்து ஓடுங்கள்
உங்களால் 'ஸஹி' தான
பாலஸ்தீன சிறுவர்கள்
வீசுகிறார்கள்
சிறுசிறு கற் பருக்கைகளை
மழைத் துளிகளாக
வானத்திலிருந்து
பூமிக்கு...

வானத்திலிருந்து
 பூமிக்கு வரும்
 மழைத்துளிசுளில்
 பூவில் விழும்
 துளிகள் மாத்திரம்தான்
 புண்ணியம் செய்தவை
 மற்றவையெல்லாம் சராசரியானவை
 அதிலும்
 எருமையின் முதுகில்
 விழும் துளிகள் இருக்கின்றதே
 அவை
 பாவத்திலும் பாவம் செய்தவை!

'ஸஹி' தான - மரணமான

மருகூர் அலக்கான் _____

துல்லியமான கருத்துச் செறிவும் எளிய நடையும் எடுப்பான
 ஓட்டமும் கவிதையில் இழையோட தனது படைப்புக்களை
 எதார்த்த உருவமாய் வெளிக்கொணர்வதிலே வல்லமை
 உடையவர் கவிஞர் அன்புடன். கலாபூர்வமாய் கவிதை
 புனைவதிலே பழக்கப்பட்டவர்.

_____ 'தினகரன்' 1976.11.05

முன்று முட்டைகள்

கண் பொத்தியாரேய்....
காதடைச்சாரேய்....
எத்தனை முட்டையிட்டாய்?

“மூணு”

மூணுலரெண்ட திண்டுபோட்டு
ஒண்ட எடுத்துக்கிட்டு ஓடிவா!

“முட்டைகள் மூணும் என்னென்ன முட்டைகள்”
என்று கேட்டான்
விளக்கம் விளங்காத ஒருவன்

“ஒரு முட்டை பவுத்தம்
ஒரு முட்டை ஹிந்து
ஒரு முட்டை முஸ்லிம்...”
என்றான் ஒரு விகடக்காரன்

“எந்தெந்த முட்டையை தின்னுறது
எந்த முட்டையை
எடுத்துக்கொண்டு வருவது?”
இப்படி கேட்டான்
அந்த விளக்கம் விளங்காதவன்

பவுத்த(ம்) கூடுகளில்
ஹிந்து முட்டையை தின்னு
ஹிந்து கூடுகளில்
முஸ்லிம் முட்டை தின்னு
என்றான் அந்த விகடக்காரன்

“முஸ்லிம் கூடுகளில்
எந்த முட்டையை தின்கிறதாம்?”
என்று கேட்டான்
அந்த விளக்கம் விளங்காதவன்

“முஸ்லிம் கூடுகளில்
முஸ்லிம்களே
முஸ்லிம் முட்டைய தின்று தீர்ப்பார்கள்”
என்றான் அந்த விகடக்காரன்

1995.04.10

பிணம் தின்னிச் சூரியன்

ஆமாம்! அந்த சூரியன்
சேவல் கூவி கண்விழித்து
முகம் கழுவிய சூரியன் அது!
காகங்களின் பூபாளப்பாட்டு
அந்தச் சூரியனுக்கு மனப்பாடம்!
காலை, மதியம், மாலை
நேரம் எதுவானாலும்
காலில் செருப்பின்றியும்
கையில் குடையின்றியும்
உலாவந்த சூரியன் அந்த சூரியன்தான்

இந்த சூரியனைப் போல
பிணந்தின்னிச் சூரியன் அல்ல அது
இந்த சூரியனைப்போல
பயந்து பயந்து கைகளை வீசி நடக்கும்
சூரியனும் அல்ல அது!

இனிமையானது கரும்பைவிடவும்
அந்த சூரியனின் பிள்ளைப் பருவம்
கொல்லன் காய்ச்சும் இரும்பைவிடவும்
கொடியதாய் இருக்கிறதே
இந்த சூரியனின்
பாலர் பாடசாலை பருவம் கூட!

சந்திரன் தூங்கும் இரவைப்போல
இருக்கவில்லை அந்தச்சூரியனின் காலம்
அது பவர்ணமியின் வெண்மையைப் போல
இருந்தது வெளிக்கிட

அந்த சூரியன்
காற்றின் கையில் கொடுத்தனுப்பும் கடிதங்கள்
சுகாதாரமானவை! தந்திகளும் அப்படித்தான்
நோயில்லா சுகவாசி வாசிக்க.

இந்தசூரியன் அனுப்பும் கடிதங்களை
யார்தான் வாசிப்பது?
வானொலி மட்டும் தான் வாசிக்கும் பயமின்றி
செய்தித் தாள்களுக்கும் பயமில்லை வாசிக்க

அந்த சூரியனை
பாடையில் தூக்கிகொண்டு போகாமல்
புதைகுழிக்குள் புதைத்தவர்கள்
போகட்டும் விலாசமற்று
அவர்கள் அப்படி போனால்தான்
இந்த சூரியனுக்கு வரும்
வெட்கம், ரோசம், நாணம் எல்லாமே!

தினக்கதிர் : 1998.01.25

தாமரைகள் தின்னும் எருமைகள்

தாமரைகள் பூ பூக்கும் தடாகத்துக்கு
வினை வந்தது
அரும்புகள் மொட்டவிழும் காலத்தில்தான்

தெளிந்துபோய் இருந்த வாவியில்
புகுந்தன எருமைகள், அதனால்
குழம்பித்தான் போயிற்று குட்டை
வெண்ணெய் திரண்டு வரும் போது
தாழி உடைந்த கதை தடாகத்துக்கு

நீர் தெளிந்து மீண்டும்
எப்போது முகம் பார்க்கும் வாவிக்குள் வானம்?
பாடுமா தேசிய கீதம்
திரும்பவும் வெண்தாமரைகள் பூத்து
வண்டுகளும், வண்ணத்துப் பூச்சிகளும்
வாவியின் காதுக்குள் ரீங்காரம் பாடும் நாள்
வருமா இனி எப்போதும்?

சுரியில் சுகம் காணும் எருமைக்கு
கழுதைகள் கொளுத்தும் இனிக் கற்பூரம்
சூரியன் சுட்டாலென்ன? சந்திரன் குளிர்ந்தாலென்ன?
இனி எல்லாமே தடாகம்தான் எருமைக்கு!

1997.10.04

பீலாக்கணம்

நானாளுக்கு நாள்
முகம் கழுவாத
சூரியன் மீதுதான் கண்விழிப்பு

எண்ணெய் சட்டிக்குள் விழுந்த
மீன்மாதிரி வாழ்க்கை தீ.... தீ.....

பாதிச் சூரியனை
பாம்பு விழுங்கியதால் கிரகணம்
மூடப்பட்ட கிணறுகள்
திறக்கப்படவில்லை இன்னும்
நச்சு வாயுக்களுக்கு பயந்து....

விமானிகளால்
வேலியிடப்பட்ட ஆகாயம்
கொத்தர்களால் மதில்கட்டப்பட்ட காற்று
இவை மலையிலும், மடுவிலும் விழும்
மழைத் துளிபோல - எப்பொழுது
அணியும் சமவரிமைச் சட்டை

இருட்டறைக்குள்
கறுப்புப் பூனையை
கண்டுபிடிக்கும் முயற்சிக்கு
இல்லையா இன்னும் முத்தாய்ப்பு?

அமாவாசையாய்ப் போன
நம்பிக்கைகள்
பவுர்ணமியாவது எப்போது?

வெள்ளை ரோசாக்களும்
மல்லிகைப் பூக்களும் - இனி
தற்கொலை சின்னத்துக்குத்தான்
வாக்களிக்கப் போகின்றன

புறாக்களும், கழுகுகளும்
போட்டியிடும் ஓட்டப்போட்டியில்
கழுகுகள் எப்பொழுது தழுவும் தோல்வியினை?

அழகுக்கு நடும் குரோட்டன் செடிகளிலும்
பூப்பது இப்போது
முள் முருங்கை பூக்கள்தான்

இப்பொழுதெல்லாம்
இல்லைபோல் இருக்கிறது உறவு
கருப்பைக்கும் பிரம்மாவுக்கும்

வா வழியனுப்புவோம்
எல்லா மதங்களையும்
கொஞ்ச நாட்களுக்காவது...
சிறையிலடைக்க வேண்டும்
எல்லாக் கடவுள்களையும் இனி.

1996.07.01

இருக்காமல் போனவர்கள்

எங்கள் ஊரிலும் இருக்கிறது வானம்
சூரியனும், சந்திரனும், நட்சத்திரங்களும்
எங்கள் ஊரில்
இல்லாமல் இல்லை

கடல் இருக்கிறது
அலைகள் இருக்கின்றன
ஆறும், குளமும், நீரோடைகளும்
நிறையவே இருக்கின்றன
விளைச்சலுக்கு குறைவில்லை வயலுக்கு.....

மரங்களும், செடிகளும், கொடிகளும் இருக்கின்றன
பூக்கள் இருக்கின்றன
வண்டுகள் இருக்கின்றன
குறைவில்லை தேனுக்கு...

பசுக்கள் இருக்கின்றன
பால் இருக்கிறது!
எருமைகள் இருக்கின்றன
தயிர் இருக்கிறது!
குயில்கள் இருக்கின்றன
கூ...கூ.....சப்தம் இருக்கிறது
மயில்களும், மான்களும் இருக்கின்றன

கறுப்பு நிறத்தில்தான்
எங்குளரிலும் காகம் இருக்கிறது
ஆந்தைகளின் அலறல்
எங்குளரிலும் கேட்காமல் இல்லை
ஆடுகள், கோழிகள் எல்லாமே இருக்கின்றன....

நாய் வளர்ந்த வீடுகளும்
பூனைகள் வாழ்ந்த வீடுகளும் இருக்கின்றன
எலிகள் இல்லாத வீடுகள்
இல்லை எங்குளரில்

இவைகள் எல்லாமே இருக்கின்றன ஊரில்
இருக்காமற் போனவர்கள் யார் தெரியுமா?
மனிதர்கள்!

அவர்கள் இன்று அகதிகள்
எங்கோ சொந்தமில்லா
வானத்தின் கீழே
நகரத்தில் அல்ல
நகரத்தில் வாழுகிறார்கள் அவர்கள்!

தினமுரசு - 1994.06.18

வேலி

மண்ணை அகழ அகழ
புலப்படும் பூர்வீகம்
எலும்புகள்... சிலைகள்... இலச்சினைகள்..

இறந்த காலங்களுக்காக
நிகழ்கால நிழலை மிதிக்கலாமா?
இதிகாசங்கள் இல்லாமல் இல்லை யாரும்
முதுசொங்களுக்காக
விளையும் பயிருக்கு
இடுவது சரியில்லை முற்றுப்புள்ளி

இயற்கை சொந்தம் இறைவனுக்கு
ஆழிப் பேரலையின் ஆக்கிரமிப்பு
ஊழியில் தோன்றியது புதுஉலகம்
புதையல் பூர்வீகம்
அதற்காக
கார் காலத்தின் விளைச்சலுக்கு
தாலி கட்டுவதை விடுத்து
வேலி கட்டுவது விழல்

மனிதம் புரியாத மனிதர்களுக்கு
எதற்கு வெளும்பும் பழுப்பும்
முகம் மறைக்கும் முக்காடல்ல தேசியம்
தேசம் தழுவிய வானம் அஃது

யாரங்கே விரிப்பது வானத்துக்கு குடை?
குடையை மடி! மழையை இரசி!

(ஒலுவில் ஆலிம்சேனைப் பகுதியில் இராணுவ வேலி இடப்பட்ட போது
பிறந்த கவிதை)

அவர்கள் என்னை விதவையாக்கினார்கள்

நானொரு விதவை
விதவையானவள் நானல்ல
ஆக்கப்பட்டவள் விதவையாக,

வருத்தமில்லை எனக்கு விதியின் மீது
ஏனென்றால்
விதி விதித்த விதியல்ல
விதவையானது நான்

எனது வருத்தமெல்லாம்
அந்த முகம் தெரியாத மனிதர்கள் மீதுதான்
மறைந்த சூரியன் மீண்டும்
மலர்வதற்கு முன்
அவர்கள் என்னை விதவையாக்கினார்கள்

'இஷா' தொழுகை தொழுது
இறைவனிடம் கையேந்திவிட்டு
போனவர்தான் என் புருஷன்
பன்றிக் காவலுக்கு வயலுக்கு.....

மீண்டும் 'ஸுபஹ்' தொழுகை தொழுவதற்கும்
கையேந்துவதற்கும்
இருக்கவில்லை அவர் உயிரோடு....

காற்று வந்து ஓதியது என் காதுக்குள்
வயல் வெளிக்குள்ளே
'இஸ்ராயீல்'வேடம் பூண்டு வந்த
அந்த மனித வேட்டைக்காரர்கள்
என்னை விதவையாக்கிவிட்ட செய் 'தீ' யை...

அன்றுதான் என் வீட்டுத் தொட்டில்
வசந்தத் தாலாட்டை கேட்ட கடைசி நாள்
என் கூந்தல் கிளைகளில்
பூக்கள் மணத்த முடிவு நாளும் அன்றுதான்....
இரவின் வரவுக்கு என் மனசு
கறுப்புக்கொடி காட்டத் தொடங்கிய
முதல் நாளும் அன்றுதான்...

என் வீட்டுப் பசு கட்டாக்காலியானதும்..
என் குளியல் கிணறு திரைக் காட்சியானதும்....

வருத்தமில்லை எனக்கு விதியின் மீது
ஏனென்றால்
விதி விதித்த விதியல்ல
விதவையானது நான்,

எனது வருத்தமெல்லாம்
அந்த முகம் தெரியாத மனிதர்கள் மீதுதான்
மறைந்த சூரியன் மீண்டும் மலர்வதற்கு முன்
அவர்கள் என்னை ஆக்கினார்கள் விதவையாக

- இஸ்ராயில் - மனித உயிரை வாங்கும் அமரர்.

யாத்ரா : ஜனவரி 2000

(ஒலுவில் பள்ளக்காடு வயல்வெளியில் 06.08.1990ஆம் நாள் முகம்
தெரியாதவர்களால் படுகொலை செய்யப்பட்ட கூலிவிவசாயிகளது
நினைவுக்கு)

வாசமுள்ள நாடு இது

அன்பான அன்பே,
வாசம் பூவுக்கு மட்டுமல்ல
இருக்கிறது உனக்கும் அது
எனக்கும் அது இருக்கிறது!

மறுபடியும் மறுபடியும்
மல்லிகையை முகர்ந்து பார்
ரோசாவும்... தாமரையும்... அல்லியும்
எல்லாமே வாசம்தான்
இருந்தாலும்
வெவ்வேறு வாசனையை
விளக்குகின்ற பூக்கள் அவை!

பூக்கள் மட்டும்தான் வாசனையை தருபவையா?
மரங்களும் வாசனைதான்!
சந்தன மரத்தின் வாசனையை நுகர்ந்தாயா?
வேப்ப மரத்தையும் நுகர்ந்துபார் வாசம் வரும்

தோலுரித்த மரத்தின் உடலை முகர்ந்து பார்த்து
'இன்னது'தான் மரமென்று
இட்டழைக்கும் பழக்கமுண்டு
வாசனையின் வாசம்கூட வாழ்வியலின் வார்ப்பு உணர்!

மரங்களும் பூக்களும்
மட்டும்தான் வாசனையா?
மனிதருக்கும் வாசமுண்டு
ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் வாசமுண்டு வெவ்வேறாய்
வாசமுள்ள மனிதர்களே வாழுகின்றார் பூமியிலே...

பூக்களுக்கும்
மரங்களுக்கும் வாசம் ஒன்று ஒன்றேதான்!
பூக்களுக்கு பூ வாசம்
மரங்களுக்கு உடல் வாசம்
மனிதருக்கு வாசம் ஒன்றல்ல
அவை இரண்டு
ஒன்று உடல் வாசம் மற்றொன்று உள(ம்) வாசம்

பூக்கள்... மரங்கள்... மனிதர்கள்
வாசனை போல்
இருக்கிறது வாசம் நாடுகளுக்கும் என்பேன் நான்
எங்களது நாட்டினது இன்றைய வாசம் என்ன?
காற்றோடு கதைத்துப்பார் வீசும் அது (இ)ரத்த வாசம்!

தினகரன் 1998 09 11

பிரசவம்

நாங்கள் “மலடுகள்” அல்ல
அதனால்தான்
அவசரப்படுகின்றோம்
பிரசவம் ஒன்றை நிகழ்த்துவதற்கு

நாள் பார்த்து
தேதி பார்த்து
நிச்சயதார்த்தம்
நடத்திய பின்னரே நடைபெறும்
எங்களது திருமணங்களும்

எண்ணி இருக்கின்றோம்
பிரசவம் காண
நிறைமாதக் கர்ப்பிணிகளாய்
உருவெடுத்து

சும்மா இருக்கமாட்டார்கள்
எங்களது வைத்தியர்கள்
நோக்காடு ஏற்பட்டும்
பிரசவம் நிகழத் தடையாயின்

ஏனெனில்

படித்து இருக்கிறார்கள் அவர்கள்
செய்வதற்கு “ஆப்ரேசன்”

நோய்நொடியற்றதும்

சுகமானதுமான

“சிசு” வொன்றை பிரசவம் செய்ய

எந்தப் பெண்ணும் அஞ்சுவதுண்டா

சிந்துவதற்கு இரத்தம்?

குமரன் : 1975.10.04

தீரன் ஆர்.எம்.நெளசாத் _____

‘எல்லோரும் வாழ்வோம் இனிது’ என்று எழுத்திலும்
இதயத்திலும் இருத்தி வாழும் ஒரு சமூக இலக்கிய போராளி
அன்புடைய ஆசகவி அன்புடைய தீயும் தென்றலுமான மானுட
வாழ்வியல் நுட்பங்களை இறகு கொண்டும், தீக்குச்சி கொண்டும்
எழுதுபவர்.

_____ ‘மல்லிகை’ 2012 செப்டம்பர்

சமாதானம்?

காலையில்
ஆகாரத்துக்காக
புறாக்களை
சாகடித்த அவர்,
மாலையில்
பொதுக் கூட்டத்தில்
பறக்கவிட்டார் புறாக்களை
சமாதானத்துக்காக!

மல்லிகை - 1999 ஜனவரி

கை குலுக்கு

பறப்பதற்கு சிறகுகள் இருந்தால்தானே
பறவை பறக்கும்!

சிறகுகள் பகையானால்...?

சிறகுகள் பகையானதால்தானே இந்தப் பிரளயம்

பிட்டும் தேங்காய்ப் பூவுமான உறவு

ஓடும் புளியம் பழமுமாக மாறி

கீரியும் பாம்புமாகி விட்டது

'காட்டு ராஜா'வுக்கும்

'நாட்டு ராஜா' வுக்கும்

கை கலப்பு

இந்த இரண்டு ராஜாக்களுக்கும்

எப்போவாம் கை குலுக்கு?

புத்தங் சரணங் கச்சாமி

ஓம் முருகா

அல்லாஹூ அக்பர்

கர்த்தர் இரட்சிப்பாராக

பரஸ்பரக் காற்றை
இவர்கள்
சுவாசிக் மாட்டார்களா?

ஆயுபோவன்
வணக்கம்
அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்
குட் மோர்னிங்

இவைகள்
கை கலப்புக்காக அல்ல
கை குலுக்கலுக்காகத்தான்

புத்தர்
முருகன்
அல்லாஹ்
இயேசு

ஆறுகளை தடைசெய்யாதீர்கள்
காத்து நிற்கிறது கடல்
சங்கமம் ஆகுவதற்காக

தினமுரசு 1994.06.18

முத்தம்

தாய்
சேய்க்கு
கொடுக்கும் முத்தம்
பாசமுத்தம்!

தந்தை
மகனுக்கு
கொடுக்கும் முத்தம்
நேசமுத்தம்!

ஆசிரியன்
மாணாக்கனுக்கு
கொடுக்கும் முத்தம்
அறிவு முத்தம்!

குரு
சிஷ்யனுக்கு
கொடுக்கும் முத்தம்
பக்தி முத்தம்!

கணவன்
மனைவிக்கு
கொடுக்கும் முத்தம்
ஆசை முத்தம்!
காதலன்
காதலிக்கு
கொடுக்கும் முத்தம்
அன்பு முத்தம்

கணவன்
மனைவிக்கு தெரியாமலும்
மனைவி
கணவனுக்குத் தெரியாமலும்
கொடுக்கும் முத்தம்
களவு முத்தம்!

முத்தம்
மனித வாழ்வோடு
பின்னிப் பிணைந்த முத்திரை!
முத்தத்திற்கு இல்லை முகத்திரை!

முத்தம்
மனிதர்களுக்கு மாத்திரம்
சொந்தமான ஒன்றல்ல
அது
உலகத்தின் பொதுச்சொத்து!

பறவைக்கு
பறவை
இடுகின்றது முத்தம்!
பாம்புக்கு
பாம்பு
கொடுக்கின்றது முத்தம்!
மிருகத்திற்கு
மிருகம்
தருகின்றது முத்தம்!

கடல்
அலைகளை முத்தமிடுகிறது!
அலைகள்
தரையை முத்தமிடுகின்றன!

பூமியை
முத்தமிடுகிறது வானம்
ஆமாம்
தன் ஆசைத் துளியை
மழையாகப் பொழிந்து
பூமிக்கு
எச்சில் முத்தம்
கொடுக்கிறது வானம்!

தானை
முத்தமிடுகிறது பேனை
பேனையை
முத்தமிடுகிறான் கவிஞன்
கவிஞனை
முத்தமிடுகிறான் சுவைஞன்!

மலைகளை
முத்தமிடுகிறது மேகம்!
மேகத்தை
முத்தமிடுகிறது காற்று!
காற்றை
முத்தமிடுகின்றன பூக்கள்
பூக்களை
முத்தமிடுகின்றன வண்டுகள்!

ஆக,
முத்தமில்லாமல்
உலகம் இல்லை
உலகம் இல்லாமல்
முத்தம் இல்லை!
உலகம்
முத்தத்தின் மொத்தம்!

மொத்தமான
இந்த உலகத்தை வெல்ல
முத்தத்தைத் தவிர
வேறு என்ன
சித்தம் இருக்கிறது?

தினகரன் 1981

தானம்

“தானங்களில்
சிறந்த தானம்
என்ன தானம்?” என்று
கயிற்றில் நடக்கும் ஒருவனிடம் கேட்டேன்
அவன் சொன்னான்
'அவதானம்' என்று!

“தானங்களில்
சிறந்த தானம்
என்ன தானம்?” என்று
ஒரு பரதேசியிடம் கேட்டேன்
அவன் சொன்னான்
'அன்னதானம்' என்று!

“தானங்களில்
சிறந்த தானம்
என்ன தானம்?” என்று
ஒரு சுபோதியிடம் கேட்டேன்
அவன் சொன்னான்
'கண்தானம்' என்று!

“தானங்களில்
சிறந்த தானம்
என்ன தானம்?” என்று
ஒரு சமூக சேவகனிடம் கேட்டேன்
அவன் சொன்னான்
'சிரமதானம்' என்று!

“தானங்களில்
சிறந்த தானம்
என்ன தானம்?” என்று
விபத்தில் சிக்கியவனிடம் கேட்டேன்
அவன் சொன்னான்
'இரத்ததானம்' என்று

“தானங்களில்
சிறந்த தானம்
என்ன தானம்?” என்று
முழு இலங்கையரிடமும் கேட்டேன்
அவர்கள் சொல்கிறார்கள்
'சமாதானம்' என்று!

தினகரன் : 1992

ஒரு மாணவியின் ஆதங்கம்

ஒரு நாள்
எங்கள் வகுப்புக்கு வந்தார்
தமிழ்ப்பாட ஆசிரியர்

“சண்டைக்கு எதிர்ச்சொல்
என்ன சொல்” என்று கேட்டார் ஆசிரியர்
எல்லோரும்
ஒரே குரலில் சொன்னோம் பதில்
“சமாதானம்” என்று
ஆசிரியர்
கேட்டார் மீண்டும்
“சமாதானம் என்றால்
உங்களுக்கு தெரியுமா என்னவென்று”
எல்லா மாணவர்களும்
நின்றோம் மவுனமாக

“உங்களுக்கு
சமாதானம் என்றால்
என்னவென்று தெரியாதா?” என்று
கேட்டார் ஆசிரியர் அதட்டி,

அந்த வகுப்பு மாணவர்கள்
நாங்கள் எல்லோரும்
பதினைந்து வயதுக்குட்பட்டவர்கள்
நாங்கள் இந்த மண்ணில்
பிறந்த நாள் தொட்டு
சண்டையைப் பற்றித்தான் அறிந்து வைத்திருக்கின்றோம்
சமாதானம் பற்றி எதுவுமே தெரியாது எங்களுக்கு

“சமாதானம் என்ற சொல்லை
எழுத்தில்தான் நாங்கள்
எழுதி வைத்திருக்கிறோம்
நடைமுறையில் எங்களுக்கு
யாரும் சமாதானத்தை
நடத்திக் காட்டவும் இல்லை
நடந்து காட்டவும் இல்லை

அந்த செயல்முறை கல்வியை இந்த நாடு
எப்பொழுது எங்களுக்கு
நடத்திக் காட்டப்போகிறது?
நடந்து காட்டப்போகிறது” என்று
ஆசிரியரிடம் கேள்வி கேட்டோம் நாம்
அன்று போனவர்தான்
எங்கள் வகுப்பு ஆசிரியர்
இன்றுவரை
காணவில்லை நாங்கள்

ஒரு நாள்
காலைக் கூட்டத்தில்
சொன்னார் அதிபர்,
அந்த வகுப்பாசிரியர்
தானாக
இடமாற்றம் கேட்டு
வேறு பாடசாலைக்கு போய்விட்டாராம்

எனது வகுப்பு மாணவர்கள் சார்பில்
இந்த நாட்டில் உள்ள
ஒவ்வொருவரிடமும்
இன்று நான் கேட்கிறேன்

சண்டைக்கு எதிர்ச்சொல்
சமாதானம்
அந்த சமாதானத்தை
இந்த நாட்டில் எப்பொழுது நீங்கள்
எங்களுக்கு
நடத்திக் காட்டப் போகிறீர்கள்?
நடந்து காட்டப் போகிறீர்கள்?

அந்த செயல்முறை கல்வியை
நாம் எப்பொழுது
அனுபவ பூர்வமாக
அறிந்து கொள்ளப் போகிறோம்?
தெரிந்து கொள்ளப் போகிறோம்?

ஏ இந்நாட்டு பிரஜைகளே,
நீங்களும் ஓடி ஒளித்துவிடாதீர்கள்
எங்கள் வகுப்பு ஆசிரியரைப் போல...,
ஏன் தெரியுமா?
எங்கள் நாட்டுக்கு
இன்று தேவைப்படுகிறது
சமாதானம்!

தினக்குரல் : 1998.11.08

குருவிக் கூடு

அந்தச் சதிமானம் நடந்தது
இதுதான் முதல் தடவையல்ல அவர்களுக்கு
முதன் முதலில் 1749ல்
நல்லூரில் தொடங்கியது அதன் தொடக்கம்
ஒரு மொழி பேசும்
இரு இனத்தவர்கள் அவர்கள்
இருந்தாலும், ஒரு இனத்தின் மீது
மறு இனம் நடத்தியது அந்தச் சதிமானத்தை...

மீண்டும் நடந்தது அந்தச் சதிமானம்
1915 இல்
கம்பளைப் பள்ளிவாசலுக்கு முன்பாக.....
ஒருமொழி பேசும்
இரு இனங்களல்ல அவர்கள்
இரு மொழிபேசும் இரு இனங்கள்
ஒருவர் மீது ஒருவர் நடத்தினர்
அந்தச் சதிமானத்தை.....

பொன், இராமநாதன், அநாகரிக தர்மப்பால
இவர்கள் இருவருமே
அங்கீகரிக்கவில்லை அவர்களை
கீழ் சாதிக்காரர் என்று முதலாமவரும்
வந்தான் வரத்தானுகள் என்று
இரண்டாமவரும்
வசைபாடினர் அவர்கள் மீது

ஐம்பதுக்கு ஐம்பது துலாபாரத்திலும்
அகப்படவில்லை அவர்கள்

இருக்கும் அடையாளத்தை
இல்லாமற் செய்வதிலேயே
கவனமாக இருந்தார்கள் அவர்கள்
மூதூர், புத்தளம், அம்பாரை வானங்களில்
தேய்ந்து போனார்கள் அவர்கள் தேய்பிறையாக

மகாவலி, கல்லோயா நதிகளில் குளிக்காமலே
மூச்சுத் திணறினார்கள் அவர்கள்....
தீகவாபி புனிதம் கூட
இல்லாமல் செய்ய இரட்சித்தது
அவர்களது இருப்பை..

1987 இலங்கை - இந்திய ஒட்டுதலிலும்
ஒட்டவில்லை இடம் அவர்களுக்கு
தண்ணீரும் பாலும் கலந்த பாத்திரத்தில்
பாலை மட்டும் பருகும் அன்னத்தைப்போல
அவர்களை மாத்திரம் தெரிந்து
பருகினார்கள் காரைதீவில்....
1980ல் காத்தான்குடியிலும் ஏறாபூரிலும்
இன்னும் வேறு பல இடங்களிலும்
துப்பாக்கிகள் துப்பின அவர்கள் மீது..

1990 ஒக்டோபர் 23 ஒரு நாளுக்குள்
உடுத்த உடுப்புக்களுடன்
சொந்த மண்ணை விட்டு
பந்த மண்ணுக்கு விரட்டப்பட்டவர்களும் அவர்களே

57,000 ஏக்கர் காணிகளில்
இப்போதெல்லாம்
அவர்கள் கலைப்பதில்லை குருவிகள்
விளைந்தால்தானே கூடி வரும் குருவிகள்
கதிர்கள் கொறிப்பதற்கு...

நதியினில் வெள்ளம்
கரையினில் நெருப்பாக அலையும்
அந்த இருதலைக்கொள்ளி ஏறும்புகளுக்கும்
வேண்டுமொரு குருவிக்கூடு
கால் நீட்டுவதற்கு

யாத்ரா : 2001

ஜோர்டான் நாட்டு இளைய புதல்வனே

ஜோர்டான் நாட்டு இளைய புதல்வனே,
உன்னை நான் என்னுள் எண்ணுகிறேன்
உன் உணர்வை, உணர்ச்சியை, உந்துதலை
எனக்குள் உள்வாங்கி
இதயம் மிக மகிழுகிறேன்.....

“பர்ரா மஃமூத்” என்னும் சிறுமலரே,
வாழ்வில் பன்னிரண்டு வசந்தங்களை மாத்திரம்
சந்தித்த புத்திரனே,
நீ உன் பெற்றோருக்கு எழுதிய கடிதம்
உன் பெற்றோருக்கு மாத்திரம் எழுதிய கடிதமல்ல
உலகிலுள்ள எல்லா பெற்றோருக்கும்
எழுதிய கடிதமாகத்தான்
அக்கடிதத்தை கருதுகிறேன் நான்.....

ஏ! ஜோர்டான் நாட்டு முஸ்லிம் இளைஞனே!
பலஸ்தீனப் போர்க்களத்தில்
‘ஸஹீ’தாவதற்கு விருப்பம் கொண்டு
பலஸ்தீனத்தை நோக்கி பயணம் செய்தவனே,

“அல்லாஹ்வின் பாதையில் கொல்லப்பட்டவர்களை
இறந்தவர்கள் என்று நினைக்காதீர்கள்
இறைவனிடத்தில் அவர்கள்
சகல பாக்கியங்களையும்
பெற்றவர்களாக உயிர் வாழ்கின்றார்கள்...”

என்னும் அல்லாஹ்வின் கூற்றை
கடிதத்தில் எழுதி வைத்துவிட்டு
முஸ்லிம்களின் மூன்றாவது கிப்லா
'குதுஸி'ன் விடிவுக்கு
தன்னை அர்ப்பணிக்க
பலஸ்தீனம் புறப்பட்டவனே,

உன் செயலையும்
அதன் செயலாக்கத்தையும்
நெஞ்சுக்கு மிக நெருக்கமாக நெருக்கி
நான் ஆனந்தம் கொள்ளுகிறேன்....
அதற்காகவே உனக்கு ஆரத்தி சூடுகிறேன்.

ஏ! ஜோர்டான் நாட்டு இளைய புதல்வனே,
உலக முஸ்லிம்கள் ஒவ்வொருவருக்கும்
உரித்தான, உரிமையான பூமி பலஸ்தீனம்!
உலக முஸ்லிம்களின் மூன்றாவது புனித பூமி பலஸ்தீனம்!
உலக முஸ்லிம்களின் முதலாவது கிப்லா
'அக்ஷா'வின் இருப்பிடமும் பலஸ்தீனம்தான்!

அந்த பூமியின் விடுதலை
உலக முஸ்லிம்களின் உரிமைகளின் மீட்பு
அது ஒரு எல்லைப் போராட்டமல்ல
உலக முஸ்லிம்களின்
இருப்புக்கான போராட்டம்!
வெறும் நிலப்போராட்டமல்ல அது
உலக முஸ்லிம்களின் தலப் போராட்டம்!

அதை உணர்ந்தும்
 ஏனையவர்களுக்கு உணர்த்துவதற்குமாக
 வீட்டை விட்டும், நாட்டை விட்டும்
 ஒரு புயலைப் போல புறப்பட்ட
 ஜோர்டான் நாட்டு இளைய புதல்வனே
 உன்னை நான் என்னுள் எண்ணுகிறேன்,
 உன் உணர்வை, உணர்ச்சியை, உந்துதலை
 எனக்குள் உள்வாங்கி
 இதயம் மிக மகிழுகிறேன்.....

“உடலின்
 உறுப்பைப் போன்றவர்கள் முஸ்லிம்கள்..”
 என்னும் தத்துவத்தின்
 தாற்பரியம் தனையுணர்ந்து
 முத்திரை பதிக்கப் புறப்பட்டவனே
 உன் முயற்சியை பாராட்டுகிறேன்

பொஸ்னிய, செச்னியா, காஸ்மீர்
 இங்கேயும் மனிதர்கள்
 இடுக்கண்ணுள் இருக்கின்றார்
 எல்லோரும் இன்புற்றிருப்பதற்கு
 ஆனவற்றை ஆக்குவதற்கு
 உலக முஸ்லிம்களுக்கு
 உந்து சக்தியாய் அமைந்தவனே
 ஜோர்டான் நாட்டு சின்னஞ்சிறு மலரே
 உன்னை நான் வாழ்த்துகிறேன்...

வாழ்க நீ அன்பு மகனே
 ‘இந்திழா’கல்லெறிப் போராட்டத்தில்
 எதிரிகளை நீ சுதி கலங்கச் செய்
 அதற்காகவே இக்கவி வாழ்த்து ஏற்றுக்கொள்!

எழுவான் : 2001

சுதந்திர போராளிகளுக்கு

சுதந்திரத் தாகமெடுத்து
வீரமரணம் எய்திய போராளிகளே,
உங்கள் ஒவ்வொருவரினதும் முகங்களையும்
ஒவ்வொரு புதிய புல்லின் முகங்களிலும்
தரிசிக்கின்றேன் நான்

புல்லின் நுணிகளில்
புன்முறுவல் பூத்துத்தெரியும் பனித்துளிகளில்
நீங்கள் சிந்திய
உதிரத்துளிகளைக் கண்டு
மெய் சிலிர்க்கின்றேன் நான்

காலில் செருப்போடு
நடப்பதில்லை நான் புற்கள் மீது

ஆலயத்துள் நுழையும் பக்தன்
படிகளில்
செருப்பை கழற்றி
உள்ளே நுழைவதைப்போலவே
தரையில் செருப்பை கழற்றி
புற்கள் மீது
நடந்து வருகின்றேன் நான்

நான் அப்படி நடப்பதற்கு காரணம்
நோவினைப் படும் புற்கள்
என்பதற்காக அல்ல

புல்லாக
முளைத்திருக்கும்
போராளிகளின் வீர உணர்வு
என் பாதங்களில் பட்டு
என் உள்ளுணர்வுகளை
தீண்ட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான்!

வீரகேசரி - 1998.10.16

பேராசிரியர் மு.கி. அகமது மரைக்கார் (தமிழ்நாடு) —————

அருந்தமிழ் இலக்கியம் அறிந்தவர் அணிநூல்
விருந்தெனத் தரவே விளையும் அன்புடன்.

‘அறிஞரற்றுப்படை’ 2002

வெள்ளைப் பூக்கள்

இந்து சமுத்திரம் இலங்கிடும் முத்து
இலங்கை நம்நாடு எல்லோர்க்கும் சொத்து
பந்தம், பாசமாய் வாழ்ந்தவர் நாங்களே
பறங்கியர், பவுத்தர், ஹிந்து, முஸ்லிம்களே
சந்தம் இழந்த கவிதையைப் போலின்று
சரிந்து வாழ்கிறோம் சங்கமம் இல்லையே
நொந்த நம்வாழ்வது மீண்டும் ஒளிபெறும்
நோக்கத்தை கூட்டுவோம் வாருங்கள் நண்பரே!

இனங்களுக்கிடையினில் இருந்த பரஸ்பரம்
இல்லையே இப்போது ஏனிந்த இழிநிலை?
சனங்களுக்கிடையினில் இருந்த சகோதரம்
சாவீடாய் போனதே சஞ்சலம் ஆனதே
குணங்களில் ஏனின்று குழப்பங்கள் பிறந்தன
கொள்கைகள் ஏனின்று குட்டையில் வீழ்ந்தன
மனங்களில் இருந்த மனிதத்தின் தன்மைகள்
மறைந்து போனதன் மர்மங்கள் என்னவோ?

ஒற்றுமை என்னும் கயிறு அறுந்ததால்
ஒட்டிய உறவினில் ஒட்டைகள் விழுந்தன
புற்று விளைந்தது மனித மனங்களில்
பூசலும் பொறாமையும் பூமாலை சூடின
கற்கும் கல்வியில் கசடு வளர்ந்தது
கண்ணியம், புண்ணியம் கண்களை மூடின
உற்றவர் உறவினர் ஊத்தையில் குளித்தனர்
உண்மைகள் செத்ததால் பொய்மைகள் உயிர்த்தன!

தேசியம் என்ற வாதம் தேய்ந்தது
தேசத்து மக்கள் திசைகளை மாற்றினர்
ஊசியும் நூலுமாய் ஒற்றுமைப்பட்டவர்
உலக்கையின் தேய்வுபோல் உறவுகள் தேய்ந்தனர்
வீசிய இனப்புயல் விளைவுகள் தந்தன
வீட்டுக்கு வீடு வெறுப்புகள் வளர்ந்தன
காசினி யுத்த கலகத்தில் மூண்டது
காருண்ய சகோதரம் காற்றிலே கரைந்தது!

இனமும், மொழியும் இரண்டாகப் பிரிந்ததால்
இருந்த சமாதானம் இல்லாமற் போயிற்று
எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னராய் வாழ்ந்தவர்
எண்ணெய்ச் சட்டிக்குள் மீன்களாய் துடித்தனர்
பொல்லாப்பு பிறந்தது, போர்ப்பறை கேட்டது
பொன்னான பொற்காலம் புண்ணாகி அழுதது
எல்லாமே யுத்தத்தால் இல்லாமற் போனதால்
எங்கள் தாயகம் இரத்தத்தில் குளித்தது!

வடக்கு, கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கென்று
வட்டம் வட்டமாய் வட்டங்கள் தோன்றின
அடக்கு முறைகளால் அழுதனர் இலங்கையர்
அமைதி, சமாதானம் அகழிக்குள் அமிழ்ந்தன!
முடக்கு வாதமாய் முறிந்தது தேசியம்
முதுச ஒற்றுமை முள்ளாகத் தைத்தது
தொடக்கு காலத்து மாதர்கள் போலவே
தொடர்ந்தும் தொடர்ந்தும் தொடர்ந்தன துன்பங்கள்!

சமாதானப் பூமலர் சண்டையில் மலருமா?
சண்டையில் மலருமா சமாதானப் பூமலர்
அமைதியை வாழ்க்கையில் அமைத்து மகிழ்ந்திட
ஆகாது போரென்னும் அழைப்புகள் வேண்டுமே
இனங்களை இனங்கள் வெறுக்கும் ஒருநிலை
இல்லாத இருப்பு இடம்பெறல் வேண்டுமே
மொழியும், மொழியும் இரண்டறக் கலப்பதால்
மொழியும் பாஷையில் மலருமே சமாதானம்

சிங்கள(வ)ர், சோனகர், ஹிந்து, பறங்கியர்
 சீர்மிகு இலங்கையின் செல்வங்கள் நாங்களே
 எங்களுக்குக் குள்ளேயேன் மதவழிப் பிரிவினை
 எல்லோர் மதங்களும் இறைவழிப் போதனை
 ஒருவர் மதத்தை ஒருவர் மதிப்பதால்
 ஒங்குமே பரஸ்பரம் ஒற்றுமை பூக்குமே
 மதங்கள் அவரவர் மார்க்க நெறிவழி
 மார்க்க வழிவழி மலருக நல்வழி

போ(ர்)ரென்றால் போ(ர்)ரென்னும் போர்ப்பறை ஆகுமா?
 சமாதானப் போ(ர்) ரெனும் சப்தங்கள் நிலைக்குமா
 ஆரத்தழுவி ஆளையாள் உணருவோம் மக்கள்
 அனைவரும் சமமெனும் அதிகாரம் எழுதுவோம்
 ஈரத்தை நெஞ்சினில் இறுக்கமாய் பற்றுவோம்
 இரக்க சுபாவத்தை இதயத்தில் ஏற்றுவோம்
 வாருங்கள் நண்பரே வார்த்தையால் பேசுவோம்
 வளரும் சமாதான(ம்) வழிவகை பேணுவோம்!

அல்லாஹ், யேசு, புத்தன், முருகன்
 அவர்கள் சொன்னாரா பிரிவினை வாதங்கள்?
 எல்லா நதிகளும் இறங்கும் கடலினுள்
 ஏற்ற நதியினில் ஊத்தை கழுவுவோம்
 உள்ளக் கமலமே உயர்வுக்கு நல்வழி
 உத்தம மனிதராய் உலகினில் வாழுவோம்
 வெள்ளைப் பூக்களின் வாசனை நுகருவோம்
 வேற்றுமை விலக்குவோம்!! ஒற்றுமை மலர்த்துவோம்!!

வீரகேசரி 1993

பறந்து வரும் புறா!

பறந்து செல்லும் புறாவே
நீ பறந்து போ
பறந்து வரும் புறாவே
நீ பறந்து வா!

உன்னை வழியனுப்பத்தான்
எல்லோரும் செய்தார்கள் வகை
உன்னை வாவென்பதற்கு
யார் செய்தார்கள் நகை?

போ என்று தானே
உன்னைப் போக்காட்டினார்கள்
வாவென்று யார்
உன்னை வரவாக்கினார்கள்

போ என்று உன்றன்
புறமுதுகைத் தொட்டதினால்
போனாய் நீ போனாய் நீ
போன நீ போனதேதான்!

வாவென்று உன்னை நாம்
வாசலுக்கு அழைக்கின்றோம்
வருக நீ வருக நீ
வருக நீ நல்வரவாய் நீ

பறந்து செல்லும் புறா
படைக்காது சமாதானம்
பறந்து வரும் புறாவால்தான்
பறந்து வரும் சமாதானம்

பறந்து செல்லும் புறாவே
நீ பறந்து போ
பறந்து வரும் புறாவே
நீ பறந்து வா

நவமணி 29.08.1999

சாமரையில் மொழி கலந்து

வேப்பங்கொத்தெடுத்து விரட்டமுடியாது அந்தப்பேயை
இரத்த ஓடை நதியாகி
நதி கடலாகினாலும்
அந்த பேய் மிரளப் போவதில்லை
மந்திரங்களும், பிரார்த்தனைகளும்
புளித்த கதை அந்த பேய்க்கு

நரபலிகள் எத்தனைதான் நடந்தேறிவிட்டன.
தலைப்பிள்ளை, கடைப்பிள்ளை
எல்லாப் பிள்ளைகளும்தான்
பலி கொடுக்கப்பட்டுவிட்டன பேய்க்கு
ஆலமரத்தில் அல்ல
அரச மரத்தில் அடித்தாலும் ஆணி
அகலப் போவதில்லை அந்த பேய்

பலி எடுக்க வந்த பேய் அல்ல அது
பழி தீர்க்க வந்த பேய்
நிறுத்துங்கள் நரபலியை முதலில்
வேண்டுமானால்
பூவும் பாலும் பழமும் வையுங்கள்
பேசுங்கள் சாமரையில் மொழி கலந்து
ஆகாயம் எல்லோருக்கும் சொந்தம்தான்
அது போலவே
பூமியும் சொந்தம்தான் எல்லோருக்கும்!

மல்லிகை : 35வது ஆண்டு மலர்

மரணமல்ல ஜனனம்

யார் சொன்னார்கள்
நாங்கள் மரணித்தவர்களென்று?

மனிதனை மனிதன்
கொலை செய்யும் கொலையல்ல
நாங்கள் கொலை செய்யப்பட்ட கொலை
இனத்தை இனம்
இல்லாமற் செய்ய எடுத்த எடுப்பு அது!

இனத்தை இனம்
இல்லாமற் செய்ய எடுக்கும் எடுப்பு
எப்படி முடியும் கொலையாக?
அத்தகு முயற்சியில் மரணித்தவர்களை
யார் சொன்னார்கள் மரணித்தவர்களென்று?

காற்றை
கையால் பிடிக்க முயலும் முயற்சியும்
இனத்தை இனம்
இல்லாமற் செய்ய எடுக்கும் முயற்சியும்
எப்படி முடியும் சாத்தியமாக

முடியாததை

முடிக்க நினைத்தவர்களது முயற்சிக்கு
ஓர் அடையாளம்தான் எங்களது மரணம்
அத்தகு முயற்சியில் மரணித்தவர்களை
யார் சொன்னார்கள் மரணித்தவர்களென்று?

எங்களது மரணம் மரணமல்ல

அது விழிப்பு!

இனத்தை இனம்

இல்லாமற் செய்ய முடியாது

என்பதை கணிக்கும் கணிப்பு!

இனமும் இனமும்

இணங்குவதன் மூலம்தான்

இனங்களிடையே

இணக்கத்தை இணக்க முடியும்

என்பதை விளக்கும் படிப்பு!

எங்கள் மரணம் மரணமல்ல

அது ஜனனம்!

எங்கள் தேசம் 14.09.2003

(காத்தான்குடி பள்ளிவாசலில் படுகொலை செய்யப்பட்டவர்களது
நினைவுக்கு இக்கவிதை)

அன்னையின் ஆராய்ச்சி மணி

அன்பு மகனே, ஆருயிரே,
ஆரமுதே,
என்றன் மகனாரே, ஈரல்
குலக்கொழுந்தே,
உன்னை மார்பிருத்தி
உதிரத்தால் பால்தந்த
அன்னை பேசுகிறேன்
அஷ்ரஃப் நீ என்கே போனாய்...?

போய் வருவேனென்று
புறப்பட்டுப் போனவனே
போனாய் வரவில்லை
போன இடம் என்கே மகன்?

பத்துமாதம் உன்னை
பவித்திரமாய் சுமந்தவள் நான்
பாலூட்டி, பழம் தந்து
பாசமுடன் வளர்த்தவள் நான்
பெற்ற வயிறு
பெரும் தீயாய் எரிகிறதே!
நற்றவமே, நல்லொளியே
நாயகனே, என் மகனே,
என்னை இங்கே விட்டு விட்டு
என்கே மகன் நீ போனாய்...?

தாயெனது பாதத்தில்
தஞ்சுமென விழுந்தவனே,
தாயாரின் பாதணியை
தலை மீது சுமந்தவனே,
எங்கே மகன் நீ போனாய்
எனக்கு மட்டும் சொல்லிவிடு!

என்றன் இடுப்பினில்
இடுக்கியனை வளர்த்தேனே...
தோள்களை உனக்காக
தொட்டிலாக்கித் தந்தேனே....:

மடிமீது உனை வளர்த்தி
மழலை மொழி கேட்டேனே...
சபைகளில் முதன் மகனாய்
சனங்களுக்குள் வைத்தேனே..
நீ வளர்ந்து மரமாகி
நிழல் தந்தாய் என்மகனே
நிழல் தந்த உன்றனது
நிழலெங்கே சொல் மகனே?
கன்றைப் பிரிந்த
பசுவாகக் கதறுகிறேன்
பசுவைப் பிரிந்த
கன்றெங்கே என்மகனே?

'கற்கக் கசடறக்
 கற்பவை கற்றபின்
 நிற்க அதற்குத் தக'
 என்ற வள்ளுவரின்
 கற்றாய்ந் தொழுகும்
 கண்ணியத்தைக் கற்றவனே,
 ஊருக் குழைத்திடல்
 யோகம் என்ற பாரதியின்
 பாவின் வழிவழியில்
 பாப்புனைந்த பாவலனே,
 அல்லாஹ்வின் அடிமையே,
 அவன் ரகுல் நேசுகனே,
 எல்லோரும் இன்புற்று
 இருப்பதுவே அல்லாமல்
 வேறொன்றும் அறியாத
 வெள்ளை நிறமல்லிகையே,
 "வெள்ளை நிறப் பூவுமல்ல
 வேறெந்த மலருமல்ல
 உள்ளக் கமலமடி
 உத்தமனார் வேண்டுவது"
 விபுலாநந்தர் கருத்தை
 விரும்பி மனம் கொண்டவனே...
 புத்தரது அஹிம்சைக்கும்
 புது விளக்கம் சொன்னவனே,
 இயேசுவின் பொறுமையை,
 இதயமெல்லாம் ஏற்றவனே,
 கீதையின் போதனையின்
 கீர்த்திகளை அறிந்தவனே,
 எங்கே மகன் நீ போனாய்
 என்னை இங்கே விட்டு விட்டு?

தள்ளாத வயதினிலே எனக்கு
'தடி'யாவாய் என்றிருந்தேன்
சொல்லாமல் போனாயடா
சுந்தரனே எங்கே போனாய்?

பெற்றதாய் நீங்களென்றாய்
பெறாத்தாய் கோடி என்றாய்
ஒரு தாயின் பிரார்த்தனையும்
உன்னுயிரைக் காக்கவில்லை
என்ன உலகமடா
என்மகனே எங்கே போனாய்...?

மனிதருக்குள் திலகமாக
மண்ணில் வாழ்ந்தவனே,
மானுடத்தைப் புதுப்பிக்க
மாற்றுவுழி சொன்னவனே,
என் மகனே அஷ்ரஃப்
இளையவனே எங்கு
போனாய்...?

சான்றோன் எனக்கேட்ட
தாயாக்கி மகிழ்வித்தாய்
ஆன்றோர்கள் வழியினிலே
அடிச்சுவடு நீ பதித்தாய்
ஈன்றதாய் கேட்கின்றேன்
என்மகனே எங்கே போனாய்?

சமூகம் சமூகமென்றாய்
சரித்திரங்கள் நீ படைத்தாய்
சாதிமத பேதங்களை
சமாதிகட்டத் துணிவானாய்
ஒற்றுமை எனும் கயிற்றை
பற்றியவன் என் மகனே
வேற்றுமைகள் பார்த்தவர் யார்?
வேகுதடா என்மனசு

ஆகாய விமானத்தில்
ஆகாயத்தில் பறந்தவனே,
ஆகாத காரியத்தை
ஆற்றியவர் ஆர் மகனே?

சூது என்ன நடந்தது
சூழ்ச்சியினை யார் செய்தார்?
வாதுக்கு நின்றவர்கள்
வடித்தாரா புதுச் சூழ்ச்சி?
காதுக்குள் நின்றவர்கள்
கடித்தாரா தோளிலிருந்து
பாதுகாப்பு தந்தவர்கள்
பாராமுகம் கொண்டனரா?
வேலிக்கு வைத்த முள்
காலுக்குத் தைத்ததுவா?

வேலியே பயிர்மேய்ந்து
வேடிக்கை பார்க்கிறதா?
என்ன மகன் நடந்ததங்கே
ஏன் நீயும் மவுனமானாய்?

இயற்கைக்கு உன்மீது
ஏன் மகனே கோபம்வரும்
செயற்கைக்காக நீ வாழ்ந்தாய்
செயல்வீரா பதில் சொல்லு?

பெற்றதாய் கேட்கிறேன்
பெறாதவரே தாய்மாரே
உற்றாரே, உறவினரே
உரிமையுள்ள தொண்டர்களே
சுற்றம் சூழ்ந்தவரே
சோதரரே, உலகத்தீர்,

'இஸ்மாயில்'மகனாரை
 'இப்றாஹிம் நபி'அறுத்தார்
 'அஷ்ரஃப்'மகனாரை நான்
 அறுக்காது பலி தந்தேன்
 முன்னவர் பலி யினிலே
 'உல்ஹிய்யா' பிறந்ததுபோல்
 பின்னவரின் பலிக்காக
 சமூகம் ஒன்று சேருவீரா?

என்னுடைய மகன் கனவை
 ஏற்றமாக்க உழைப்பீரா
 ஒற்றுமை எனும் கயிற்றை
 ஒங்கி நீங்கள் பிடிப்பீரா?
 வேற்றுமையை வேரறுத்து
 வெள்ளைமனம் கொள்ளுவீரா?
 'சாந்தி இல்லத்'தூதுதனை
 ஏந்தி என்றும் நடப்பீரா?
 மனிதம் என்னும் மரம் வளர
 மக்களெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து
 புனிதமான பாதையிலே
 புதிய வழி காண்பீரா?

அன்னை நான் கேட்கின்றேன்
 அன்பர்களே என்ன சொல்வீர்?
 நீதிக்குப் போராடும்
 நேர்மையான தோழர்களே,
 அசத்தியம் வெல்வதில்லை
 அணிதிரள்வீர்! திரண்டெழுந்து
 சத்தியத்தை வெல்லவைப்பீர்!
 சரித்திரங்கள் இனிப்படைப்பீர்!

தமிழுக்கு தனித்துவம்

பூவிலும் மெல்லிய
புன் சிரிப்பாளர்
நாவிலே தேன்பூசி
நவில்கின்ற பேச்சாளர்

பாவினிலே புதுமைக்கு
பண்சேர்த்த பாவாணர்
'சசி' என்றழைக்கின்ற
சண்முகம் சிவலிங்கம்
நினைவுகள் நெஞ்சுக்குள்
நிழலாடி நிற்கிறது..

பாண்டிருப்பு தாய் பெற்ற பண்பாளர்
கேரளத்தில் கல்வி கற்று
பட்டமாகி,
பவிசுபெற்ற ஆசிரியர், அதிபரவர்!

ஆசிரியர் பதவி தொழிலல்ல அது ஒரு
சேவையென்று பணிசெய்த சேவகனார்..
கற்றாய்ந்தொழுகும் வாழ்வாங்கை
வாழ்க்கைக்குள் வரவழைத்த வார்ப்பாளர்

ஈழத்து இலக்கியத்தின்
 இலச்சினையாய் இலங்குபவர்..
 பத்தோடு ஒன்று
 பதினொன்று அல்ல அவர்
 பத்திரமாய், பவித்திரமாய்
 சித்திரமாய் விளங்கும், மிகச்
 சிறப்பான கவிஞரவர்...!
 சிறந்த சிறுகதைகள், நாவல்கள்
 விமர்சனங்கள், மொழிபெயர்ப்பு
 இத்தியாதி அவர் பணிகள்
 இணையில்லா தொடரணிகள்

“அவரைப்போல்
 பிறிதொரு கவிஞரில்லை
 அவருடையதைப்போல
 பிறிதொரு கவிதையில்லை...”

“இருத்தலும்
 இருத்தலுக்கு
 பிரக்ஞையாய் இருத்தலும்
 என்னும் கருதுகோல் கொண்டு
 எழுதிய எழுத்தாளர் அவரென்று
 எழுத்து ஆளுநர்கள்
 எழுதி வைத்த ‘பேனா’ அவர்..”

தற்காலத்தமிழுக்கு
தனித்துவம் அவர் கவிதை..
'நீர் வளையங்கள்' - அவர்
பேர் சொல்லும், மட்டுமன்றி
'சிதைந்துபோன தேசமும்
தூர்ந்து போன மனக்குகையும்'
'காண்டாவனம்' கூட
இருக்கிறது அன்னாரின்
இருப்பியலை சொல்வதற்கு...

தமிழ் வாழும்வரை
தமிழ் கவிதை வாழும்!
தமிழ் கவிதை வாழும் வரை
தமிழறிஞர் வாழ்வார்!
தமிழறிஞர் வாழ்வாரேல்
'சசி'வாழ்வார்! வாழும் தமிழ்!

(அமரர் சண்முகம் சிவலிங்கம் ஓராண்டு நினைவு மலர்)

சூரியன் வரைக்கும் என் தொனி கேட்கும்

சூரியன் வரைக்கும்
என் தொனி கேட்கும்
கேட்குமே என் தொனி
சூரியன் வரைக்கும்

சந்திரன் காதிலும் என் தொனி கேட்கும்
நட்சத்திரங்களும் உள்வாங்குமே என் தொனி

பேதுருதால கால மலையில்
தொனிக்கத் தொடங்கும்
தொனியின் எதிரொலி
'எவரெஸ்ட்' சிகரத்தில்
எழுப்புமே ஏழிசை

கஸ்பியன் கடல்
அமேசன் நதி
மரினா நீர் வீழ்ச்சி
இவைகளில் மட்டுமா என் தொனி கேட்கும்?

சூரியன் உதிக்கும் ஐப்பான் நகரிலும்
புனித நாடு பலஸ்தீனத்திலும்
இருண்ட கண்டம் ஆபிரிக்காவிலும்
இன்னோரன்ன இடங்கள் முழு(வ)திலும்
எனது தொனியின் எதிரொலி கேட்குமே

புனித மக்கா கஃபத்துல்லாவிலும்
லெனின் தேசிய நூலகச் சுவரிலும்
சென்பீற்றஸ் தேவாலய அறையிலும்
என் தொனி கேட்கும்
கேட்குமே என் தொனி

உலகின் மூலை முடுக்குகள் அனைத்திலும்
கேட்கும் என் தொனியின்
தொனிப்பொருள் இவைகளே.....

“யுத்தம் வேண்டாம்
யுத்தம் வேண்டாம்
சுதந்திரம் வேண்டும்
சுதந்திரம் வேண்டும்
சமாதானப் பறவையின்
சங்கமம் வேண்டும்
இனங்களிடையே
ஒற்றுமை வேண்டும்
சனங்களிடையே
பரஸ்பரம் வேண்டும்!”

இலக்கியா - 1995

காலத்தாய் ஈன்ற
கவி மேகம் அன்புடன்
ஈழத்துக் கலைப் பரப்பில் எப்போதும் மின்னுபவர்
கதை, கவிதை, கட்டுரைகள்
நாடகம், பட்டிமன்றம்
பல்துறையில் பாதங்கள் பதித்துள்ள படைப்பாளி.

இலக்கியம் மக்களுக்கு
என்றுள்ள கோட்பாட்டில்
நிலைத்துள்ள கதை சொல்லி நீண்ட அனுபவத்தால்
கலையாக்க நுட்பங்கள் தெரிந்து
சுவையாக எழுதிச் செப்பனிடும்
ஏற்றமிகு கலைச் சிற்பி.

இலக்கியக் கூட்டங்கள்
விழாக்கள் மன்றங்கள்
துலங்கச் செய்வதற்கு தொடர்ந்து தோள் கொடுத்து
பிரதேச வாசனையைப்
பிறறறிய ஒத்துழைக்கும்
ஒரு சிறந்த பண்பாளர், உணர்வுற்று கவி உழவன்.

கலையுணர்ந்து இலயித்து
கனதூரம் ஒன்றித்து
பல நூல்கள் தந்து பயனிக்கும் ஆசுகவி
பட்டறிவால் புதுப்புனைவால்
பாடும் பொருள் வடிவால்
நித்திலமாய் ஒளிரும் கவி, நீடுழி வாழ்க இனி.

பாஏந்தல் பாலமுனை பாறாக்

ISBN : 978-955-43029-0-7

9 789554 302907

Digitized by Noolaham Foundation.
cover design - navaas sawti | aavanaham.org